

NAMM show
De nieuwste gear!

Fender Johnny Marr Special Jaguar
Professioneel en anders

Gitarrist

HÉT BLAD VOOR GITARISTEN

MAART 2026

Nº 420

100 JAAR

B.B. King

JOE BONAMASSA OVER EERBETOON
DOOR 30 TOPGITARISTEN

Line 6 Helix
Stadium XL Floor

Een nieuw
vlaggenschip

Axe-Travaganza

De Nederlandse G3: Marcel Singor, Mark Bogert en Menno Gootjes

TESTS JBL BandBox Solo & Trio
Ortega Exoticsuitece en Bridesuitece
Boss XS-1
Electro-Harmonix Bender Royale
Spira S-420 AWH & T-407 MBK

INTERVIEWS Nusantara Beat
Alter Bridge
Joe Perry
Wouter Planteijdt
Tailgunner

EN VERDER ESNS verslag
Workshops Bonamassa en Timmons
Winkelportret Guitars & Beans
Bridge Guitar Convention

adviesprijs € 9,50
maart 2026 | www.gitarrist.nl

00420

BP 817109661077139

MUSIC STORE

presenteert

JACK & DANNY GUITARS

Gitaren met lef!

Perfect voor je eerste band. Of voor wie denkt: nu is het moment gekomen.

J&D

LS II SERIES

Singlecut elektrische gitaar met twee humbuckers, basswood body, maple top, mahonie hals, Tune-o-Matic brug en stopbar.

J&D LS II

J & D
LS II BLACK
GIT0062095-001

€ 159

J & D
LS II
COPPER GOLD
GIT0062095-003

€ 159

J & D
LS II SUNBURST
GIT0062095-002

€ 179

FIND YOUR TONE

PRS SE Acoustics come in three body shapes and an array of wood options. Each combination has its own unique voice, and PRS's hybrid X/Classical bracing system ensures that voice is bold and resonant. Angelus Cutaway, Tonare Grand, or Tonare Parlor. Mahogany, maple, ovankol, and ziricote. Go to your local PRS dealer to find the instrument that connects with you or visit prsguitars.com/acoustics to explore more.

Gitarist

36e jaargang nr. 420 – maart 2026

Gitarist is een uitgave van Uitgeverij De Inzet b.v.

Adres voor redactie en administratie:

Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Bezoekadres: Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Tel. 020 675 5308, info@gitarist.nl, www.gitarist.nl

ABN Amro: 55.87.32.720

Hoofredactieteam: Hoofredactieteam:

Erk Willemsen (algemeen), Steven Faber (tests),

Kevin Pasman, Chris Dekker

Eindredactie: Co Koenen, Steven Faber,

Chris Dekker

Gitarist.nl: Klaas Jan Stol

Vaste medewerkers: Hein van Dongen, Jan Peter

Eerenberg, Kevin van der Meijden,

Jona Pattipeilohy

Verder werkten mee aan dit nummer: Gregory Adams,

Joe Bonamassa, Dave Burrluck, Pete Emery,

David Mead, Andy Timmons, Henry Yates

Vormgeving: Marcel Willemsen, Sofie Bernhagen,

Caia Veenstra

Uitgever: Erk Willemsen

Sales & Marketing: Ronald Willemsen

Advertentieacquisitie: Ronald Willemsen,

Ollie Schmitz, Erk Willemsen

Keijser 18 Mediaproductions,

tel. 020-6755308, ads@k18.nl

Boekhouding: Mirjam Berendse,

gitaristfactuur@uitgeverijdeinzet.nl

Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Meppel

Distributie voor Nederland: Betapress, Gilze

Distributie voor België: AMP, Brussel

Licentie: Future plc., Bath, UK

Niets uit deze uitgave mag in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën of enige andere manier, worden vervoerdigd of opgeslagen, zonder voorafgaande toestemming. Zonder schriftelijke goedkeuring is het niet geoorloofd dit blad op te nemen of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.

De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren.

ISSN 0928-8007

© 2026 Alle rechten voorbehouden

GITARIST verschijnt 12 x per jaar

Neem een abonnement: muziekmagazines.nl/gitarist,

of abo@gitarist.nl, of bel +31 (0)20 6755308

Graag bij alle correspondentie naam, adres, en mailadres vermelden

• Losse edities € 9,50

• Proefabonnement (2 edities) € 13,90

• Jaarabonnement (12 edities) € 87,90

incl. introkorting € 76,90

• Tweejaarabonnement (24 edities) € 159,90

incl. introkorting € 134,50

NB: extra verzendkosten buiten Benelux los nummer

€ 2,-, en jaarabonnement € 24,-

Zie voor meer mogelijkheden, cadeau-abonnementen

en speciale aanbiedingen: muziekmagazines.nl/gitarist

• Digitale editie via Readly.com

Abonnementenadministratie:

Mirjam Berendse

abo@gitarist.nl, 020 675 5308

Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Coverfoto: B.B. King (foto: Getty)

G EXTRA ONLINE

ONZE WEBSITE GITARIST.NL

Op onze site bieden we nieuwsberichten, extra's bij de artikelen in het blad, een enorm test-archief en veel video!

VIDEO

- Video bij de workshops van **Joe Bonamassa** en **Andy Timmons**
- Video's bij de ESNS reportage en het interview met **Nusantara Beat**

NIEUWS

- **Pablo van de Poel** trekt aan de noodrem
- Meer namen van het **Bridge Guitar festival**

TESTS

Duik in ons testarchief: we hebben er **bijna 1000 online** staan!

gitarist.nl

Joe Bonamassa maakte een geweldige tribute-plaat met maar liefst 30 topgitaristen die nummers van **B.B. King** vertolken. We spraken hem over dit project en blikken terug op de legacy van de meester. In deze editie daarnaast alles over de nieuwste gear die op de **NAMM show** in LA werd gepresenteerd en testrapporten van een nieuwe versie van Johnny Marr's signature **Fender Jaguar**, het nieuwe vlaggenschip van **Line 6**, **JBL's BandBox** met AI-button, akoestische gitaren van **Ortega** en elektrische gitaren van het nieuwe merk **Spira**. We doen ook verslag van **Eurosonic Noorderslag**, waar we de twee gitaristen van **Nusantara Beat** spraken. Ook voelden we de drie gitaristen van **Axe-Travaganza** aan de tand, die we voorzichtig aankondigden als 'de Nederlandse G3'. En er is nog veel meer te lezen in deze editie, maar bovendien kan je ook aan de slag met de workshops van **Joe Bonamassa en Andy Timmons**. Veel plezier met deze editie!

38

Feature

32 B.B. King 100 jaar

Interviews

38 Axe-Travaganza: Mark Bogert, Menno Gootjes en Marcel Singor
44 Nusantara Beat: Jordy Sanger en Rouzy Portier

Reportages

42 ESNS reportage
48 NAMM show verslag

Tests

18 Fender Johnny Marr Special Jaguar
20 Line 6 Helix Stadium XL Floor
22 JBL BandBox Solo & Trio

26 Ortega Exoticsuitece en Bridesuitece
28 Spira S-420 AWH & T-407 MBK
31 Boss XS-1
31 Electro-Harmonix Bender Royale

Workshops

60 Melodie als muze
61 Joe's blueswereld

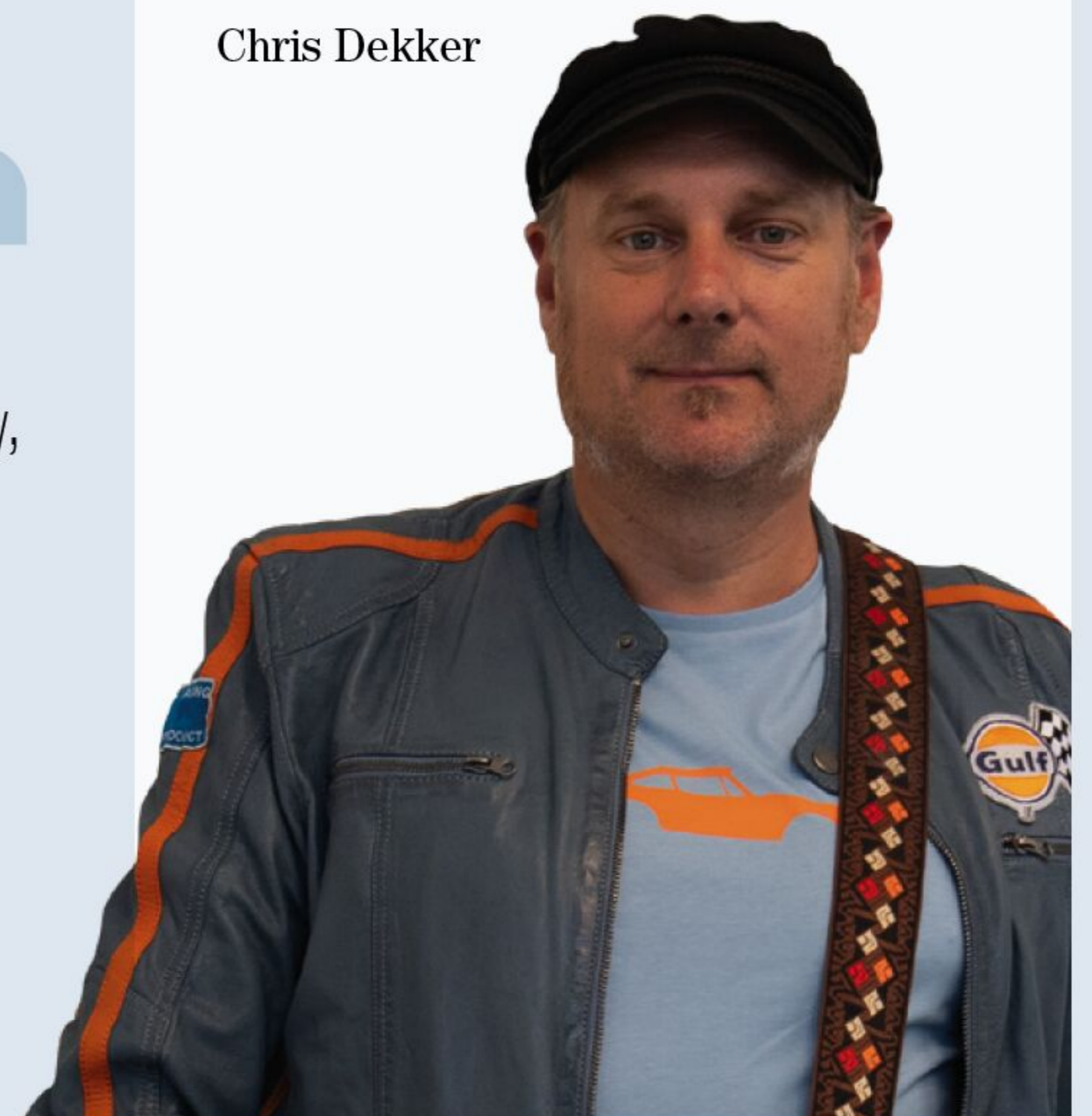
Diversen

6 Input: nieuws en rubrieken
o.a. 10 jaar TransAcoustic, Ted McCarty, Alter Bridge, Wouter Planteijdt, Tailgunner, Marcel Singor's pedalboard
58 Gear-iconen:
Heet Sound Products EBow
63 Gitarist Events
62 Mijn gitaarwereld: Joe Perry

Kattencafé

Op één na zijn alle winkelbezoeken door mij gedaan. Waardevol, want je hoort veel over de gitaarmarkt, de relatie tussen winkeliers, 'what's hot and what's not' en veel meer. Uiteindelijk ben ik ook maar een gitaar- en bas-nerd. Natuurlijk doe ik mijn naam eer aan door kriskras door het land te gaan. Groningen, Breda, Medemblik, Scheveningen, Utrecht, Hattemerbroek, Sliedrecht en natuurlijk diverse malen Amsterdam, waar flink wat gitaarwinkels zijn gevestigd. Ik kijk rond op internet, ik overleg met collega's en er is de geografische spreiding, maar verzoekjes doe ik niet. Tot Amsterdam Guitar Heaven, afgelopen november. Gitarist-vormgever Caia toonde een visitekaartje. Ik was moderator van een clinic, even niet aanspreekbaar, maar een winkelier had gehoord dat ik de winkelbezoeken deed en hij zag zijn kans schoon. Guitars & Beans stond er op het kaartje. Gitaren en koffie. Moeilijk te weerstaan. We keken elkaar aan: hier moesten we heen! Normaal maak ik zelf de foto's, maar Caia is naast koffieliefhebber zeer getalenteerd fotograaf en we besloten een pact te sluiten. Ik zou het artikel maken en Caia de foto's. En de opmaak natuurlijk. Het blijkt maar weer dat wij Gitarist-medewerkers ook maar mensen zijn en daarmee gevoelig voor emotionele chantage. Mijn uitgever houdt me sindsdien goed in de gaten, maar even tussen ons: als je een kattencafé begint, mét gitaarwinkel, dan maak ik er vier pagina's van.

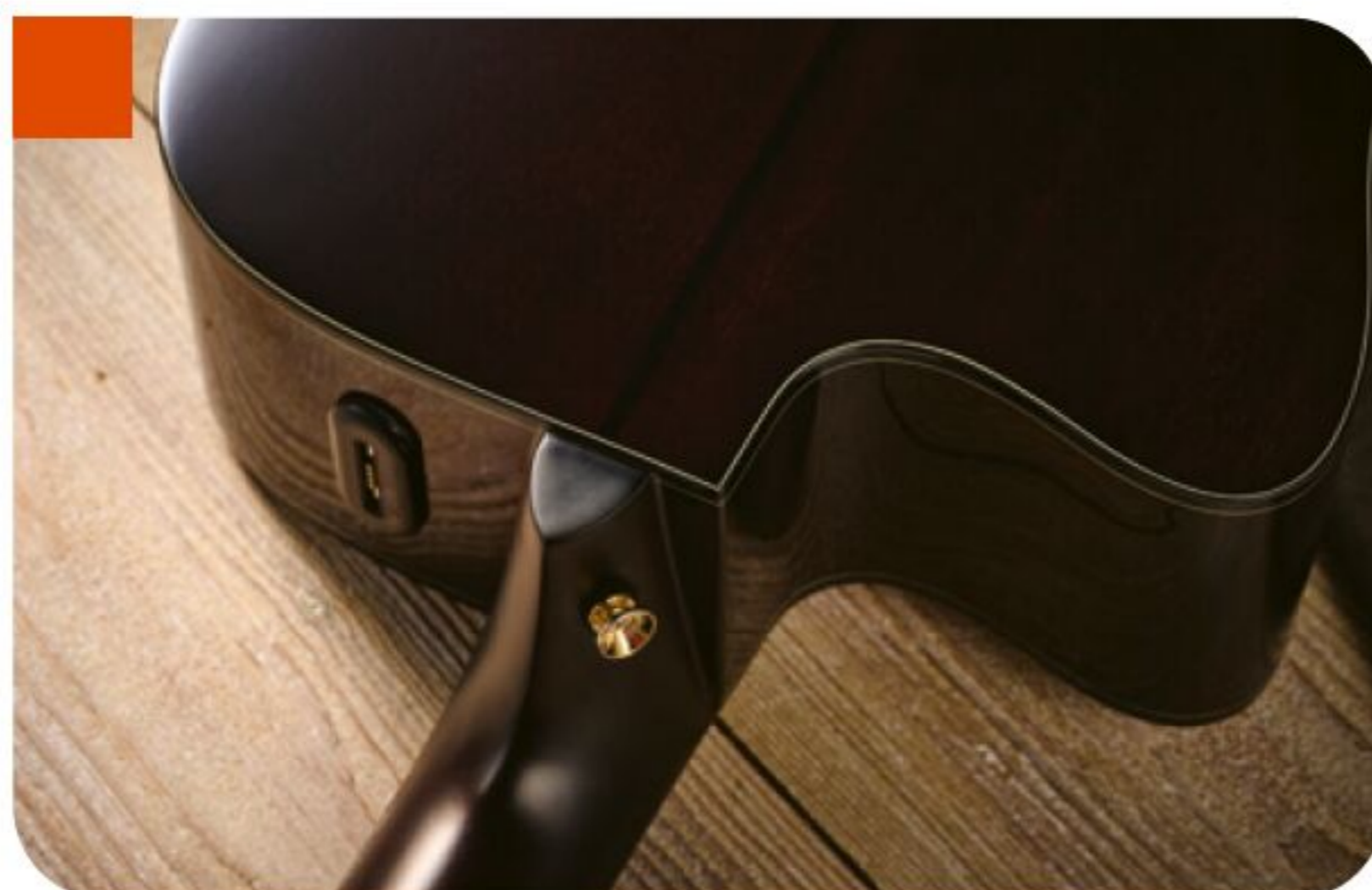
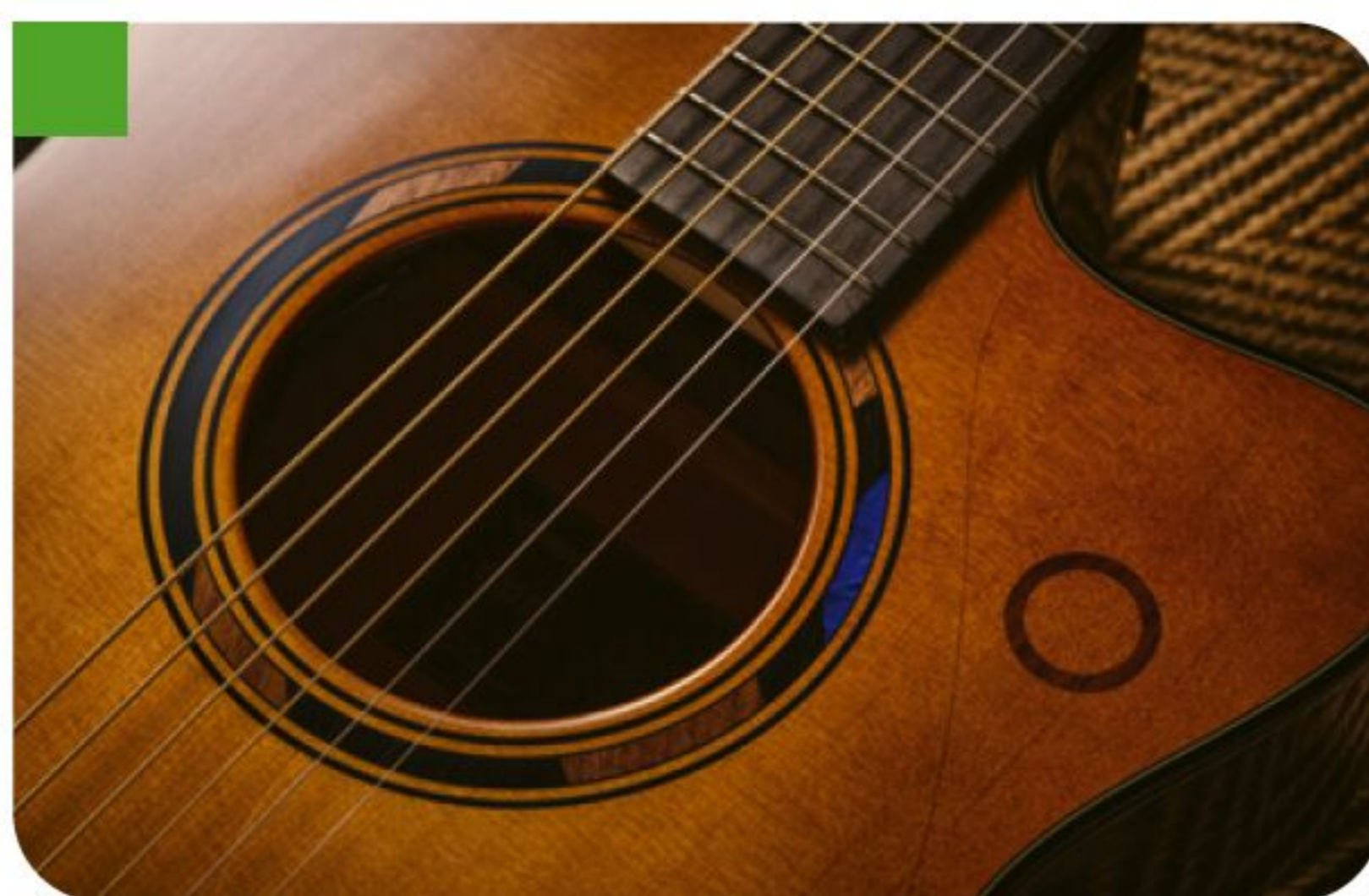
Chris Dekker

10 jaar TransAcoustic

Yamaha viert binnenkort het tienjarig jubileum van zijn TransAcoustic-gitaar, waarvan het eerste model op de Summer NAMM in 2016 werd gepresenteerd, toen de gitaarwereld nog met grote argwaan naar de nieuwe technologie keek. Een akoestische gitaar die zonder externe effecten zijn eigen galm en chorus kon genereren, leek immers een soort bizarre goocheltruc. Maar het werkte en de klank was gewoonweg griezelig. Sindsdien is de technologie die tien jaar geleden de aandacht trok, herzien om meer ingebouwde effecten toe te voegen in de vorm van delay en, ongelooflijk genoeg, een volledig functionerende looper. Bovendien zijn de effecten nu allemaal bewerkbaar via een app – de TAG Remote – die via Bluetooth verbinding maakt met je gitaar en de aard van de effecten verrijkt door controle te bieden over parameters en galmtypes. De TAS3 C heeft een high-end uitstraling, met een subtiele sunburst op het mooi gevormde sitka sparren bovenblad. Ook de rest van de constructie getuigt van hoogwaardige kwaliteit, met mahonie voor de zij- en achterkant, waarvan de nerf bijna volledig wordt verborgen door de donkere afwerking. Ook de hals is van mahonie en op de kop vinden we een aantal zeer fraaie open stemmechanieken.

yamaha.com

■ Bediening

Het bedieningspaneel geeft toegang tot de effecten en hoewel sommige knoppen een dubbele functie hebben en het zeker even wennen is, is de handleiding glashelder en weet je in een mum van tijd hoe je het apparaat moet gebruiken.

■ Sensor

Met alle technologie veilig opgeborgen in de klankkast, ziet de TAS3 C eruit als een volkomen normale akoestische gitaar van concertformaat. Alleen de sensor aan de voorkant, voor het bedienen van de ingebouwde looper, wijst op iets anders.

■ Laadpoort

De oplaadpoort voor de interne oplaadbare batterij bevindt zich aan de bovenkant van de gitaar, vlakbij de halsverbinding.

— THE LEGACY OF —
TED MCCARTY
 — VINTAGE GUITAR ICON —

PRS documentaire Ted McCarty

Stel je voor dat jouw naam is verbonden met de ontwerpen van (en patenten voor) de Les Paul, Tune-O-Matic brug, humbucker (samen met Seth Lover), Explorer, Flying V, SG, ES 335 en Firebird. Dat is het geval met Ted McCarty, die directeur was van Gibson in de jaren 1950 tot 1966. Later werd hij mede-eigenaar van Bigsby en nog later mentor van gitaarbouwer Paul Reed Smith, die sinds 1994 diverse McCarty modellen in zijn catalogus

heeft, op dit moment zelfs in de SE, S2 en Core lijnen.

Op het YouTube-kanaal van PRS is nu een documentaire uitgebracht over deze in 2001 overleden gigant uit de gitaarindustrie. In de 73 minuten durende docu komt archiefmateriaal voorbij, net als interviews met de dochter van Ted, Paul Reed Smith, David Grissom en diverse PRS-medewerkers.

prsguitars.com

G WALRUS VOLUMEPEDAAL

Walrus Audio introduceert de Canvas Volume Pedal, een modern volumepedaal met handige opties. Het signaalpad is volledig analoog, maar de bediening, die de beweging via een sensor oppikt zodat er geen slijtage optreedt, is digitaal. Dit geeft de mogelijkheid voor diverse instellingen. Zo kan je uit acht verschillende 'tapers' kiezen, het minimale volume instellen, net als de gain en 'lag' (vertraging). Verder kan hij in mono, stereo en dubbel mono werken en is er een uitgang voor een stemapparaat.

face.be

G SIGNATURE SG

Epiphone brengt een signature SG uit voor zangeres/gitarist/actrice Fatoumata Diawara, die oorspronkelijk uit Mali afkomstig is en de Wassoulou-stijl combineert met pop en rock.

De kleurrijke SG, versierd met Diawara's grafische stijl, is voorzien van twee Alnico Classic Pro humbuckers die gesplitst kunnen worden naar singlecoils dankzij de push-pull volumeregelaars. Daarnaast heeft een van de toonregelaars een push-pull functie om een uit-fase klank te krijgen als beide elementen zijn geselecteerd.

epiphone.com

G BUIZEN DI

Pedalenbouwer EarthQuaker Devices heeft de krachten gebundeld met versterkerbouwer Dr Z om de ZEQD-Pre te maken. Dit buizenvoorversterkerpedaal heeft een EF86-voorversterkerbuis aan boord en biedt een driebands EQ, een schakelbare boost en een analoge xlr d.i.-uitgang met speakersimulatie. Typisch een pedaal dat de laatste plaats op je pedalboard inneemt om zo het karakter van buizen toe te voegen voordat het signaal een p.a. of daw in gaat.

www.earthquakerdevices.com

Quad Cortex Mini

Neural DSP heeft een compacte versie van de Quad Cortex uitgebracht. Deze mini versie heeft dezelfde mogelijkheden en rekenkracht als zijn grotere broer, maar dan in een kleinere behuizing met minder schakelaars. Wat is gebleven is het 7 inch touchscreen met daarnaast aan beide kanten twee schakelaars die ook als regelaar dienst doen. De aansluitingen aan de achterkant zijn wat compacter gemaakt, wat vooral invloed heeft op de beschikbare effectloops en hoe je die aansluit. Dankzij zijn formaat is de Quad Cortex Mini ideaal voor op een pedalboard, bureau of om mee te reizen.

neuraldsp.com

Amerikaanse twaalfsnaar

Guild brengt met de F-412 een twaalfsnarige jumbo uit die in Amerika is gemaakt. Het is de eerste Amerikaanse twaalfsnaar met een mahonie body sinds lange tijd. Het bovenblad is van Sitka sparren en de toets en brug zijn van palissander met een topkam en gecompenseerde brug van been. Op de kop vind je sierlijke open stemmechanieken. De gitaar is naar keuze verkrijgbaar met en zonder LR Baggs Element VTC pickup & voorversterker en in een natural of pacific sunset burst afwerking.

guildguitars.com

Glitchpedaal

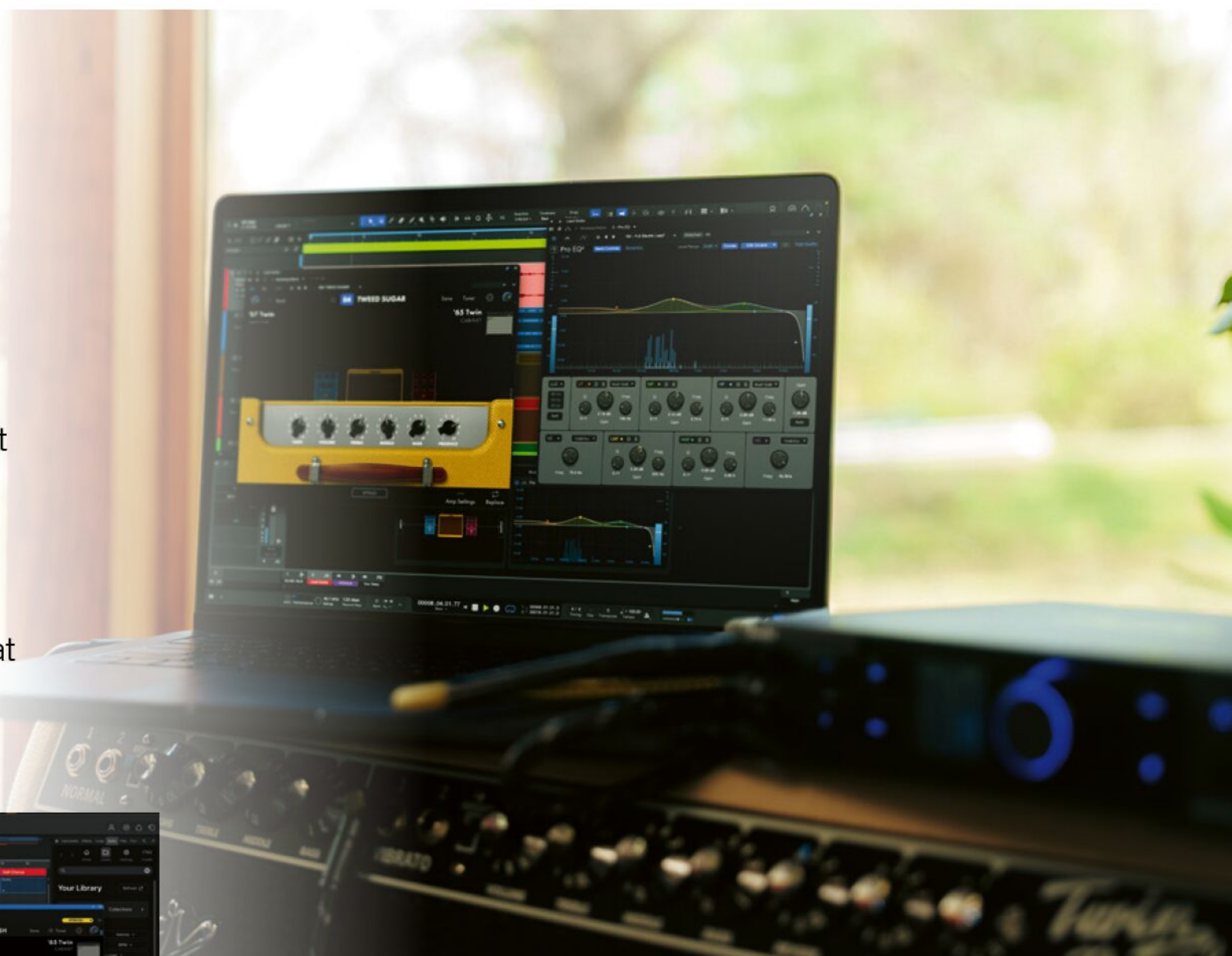
Bij effectpedalen denk je niet gelijk aan toepassingen met harp, maar harpist Emily Hopkins betekent met haar YouTube-kanaal veel voor de wereld van gitaareffecten, want ze heeft inmiddels enorm veel pedalen getest. En nu werd het tijd voor een eigen pedaal, gemaakt in samenwerking met Old Blood Noise Endeavors. De Parting is een Glitch-effect, wat betekent dat het willekeurige delay, reverb en modulatie klanken produceert op basis van wat je speelt. Qua modulatie kan je kiezen uit tremolo of vibrato. Met de chance-regelaar kies je hoe waarschijnlijk het is dat fragmenten van wat je speelt het delay- en reverb-circuit in gaan en wat er dan uitkomt vormt een steeds veranderende achtergrond bij wat je speelt. Het pedaal is verkrijgbaar in groen, paars en grijs.

oldbloodnoise.com

Fender DAW

Onder de naam Studio One Pro zet Fender zijn eerste schreden in de wereld van de opnamesoftware. Toch is dit niet een geheel nieuwe daw (digital audio workstation), want hij was eerder beschikbaar onder de PreSonus merknaam. Tegelijk met de naamsverandering heeft de software een upgrade gekregen met een verbeterd uiterlijk en een toegevoegde range van digitale modellen van Fenderversterkers voor gitaar en basgitaar. Daarmee is het de enige daw die dat standaard meevert. Ook de PreSonus Quantum en Audio-Box interfaces komen nu onder de Fender naam uit.

fender.com

G VOL FEATURES

Het Engelse Victory Amplification brengt met de MKX een compacte top uit met veel functies. Zo heeft hij drie kanalen voor clean, lichte overdrive (ODI) en volle leadsound (ODII). Elk kanaal heeft zijn eigen gainregelaar. Beide overdrivekanalen delen de EQ en volumeregelaar, maar het cleane kanaal is apart hiervan in te stellen. Daarnaast zijn er twee mastervolumeregelaars en - aan de achterkant - regelaars voor presence en resonance. Verder kan je kiezen uit twee galmtypes die zijn aan te passen met level- en decay-regelaars.

victoryamps.com

G METAL PREAMP

Peavey brengt in rap tempo pedalen uit gebaseerd op bekende versterkers van het merk. Het begon met de Decade preamp en nu is er de Teal Stripe Bandit Preamp gebaseerd op de gelijknamige versterker-top uit 1989. Het pedaal heeft een actief driebands EQ-circuit met regelaars voor bottom, body en edge. De Supersat-regelaar bedient het overdrivecircuit en werkt als een gainregelaar, terwijl de postregelaar het eindvolume bepaalt. Verder zijn er schakelaars voor gain en (mid)shift. Met deze laatste werkt de bodyregelaar in een andere frequentieband.

face.be

G NOMA 6

Het Italiaanse Bespeco maakt alles van gigbags tot straps en kabels en nu ook een heel betaalbare driekanaals mini PA, de Noma 6. Deze levert 200 watt en heeft twee kanalen met een gecombineerde jack/xlr-ingang. Deze kun je met een schakelaar een voorinstelling meegeven voor gitaar-, microfoon-, of line-sigitaal en instellen met regelaars voor reverb, bass, treble en volume. Een derde kanaal is voor het afspelen van audio via de aux-ingang of Bluetooth. De Noma 6 werkt op een accu en heeft een usb-uitgang voor het opladen van een mobiel apparaat.

snarensn.nl

Mark Tremonti en Myles Kennedy (Alter Bridge)

Nieuwe waardering

De week voor uitkomen van deze *Gitarist* speelde Alter Bridge in de Ziggo Dome en de AB in Brussel. 'AB' is ook de titel van de nieuwe plaat van Alter Bridge die 9 januari is uitgekomen.

Ruim twintig jaar en acht albums na de start van Alter Bridge komen Myles Kennedy en Mark Tremonti met een titelloos album. "De essentie is om nummers te bouwen op een solide riff, gebalanceerd met een melodisch gevoel en tekstuele diepgang", aldus Kennedy. "Per album neigen we een beetje naar de ene of andere kant en dit is rechttoe rechtaan hardrock."

Op verzoek van vriend en tourgenoot Wolfgang Van Halen, namen ze op in de iconische 5150 Studios in LA. Van vader Eddie inderdaad. Kennedy en Tremonti werden geïnspireerd door de geschiedenis van de ruimte en door de 'huisversterker'.

"Het zorgde ervoor dat we betere muzikanten werden", zegt Tremonti. "Als je je gitaar in handen hebt en je speelt op dezelfde plek waar die jongens speelden, dan mag er geen slordigheid uitkomen."

Silent Divide heeft prachtige slides in het tweede refrein. "Dat heb ik geleerd van wijlen John Sykes", licht Kennedy toe. "De meester van de slide. Een grote invloed. Voor *Silent Divide* zijn we er helemaal voor gegaan"

Er is veel dynamiek tussen de gitaarsolobenaderingen van beide gitaristen. "Ik probeer gitaarsolo's te zingen terwijl ik ze speel", aldus Kennedy. "Ik vind het leuk om bepaalde technieken te

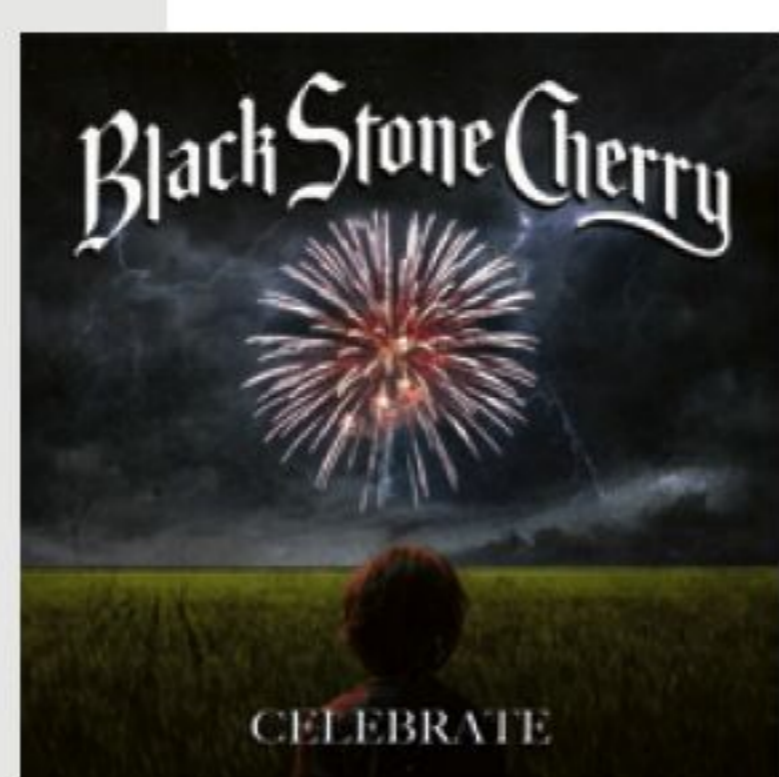
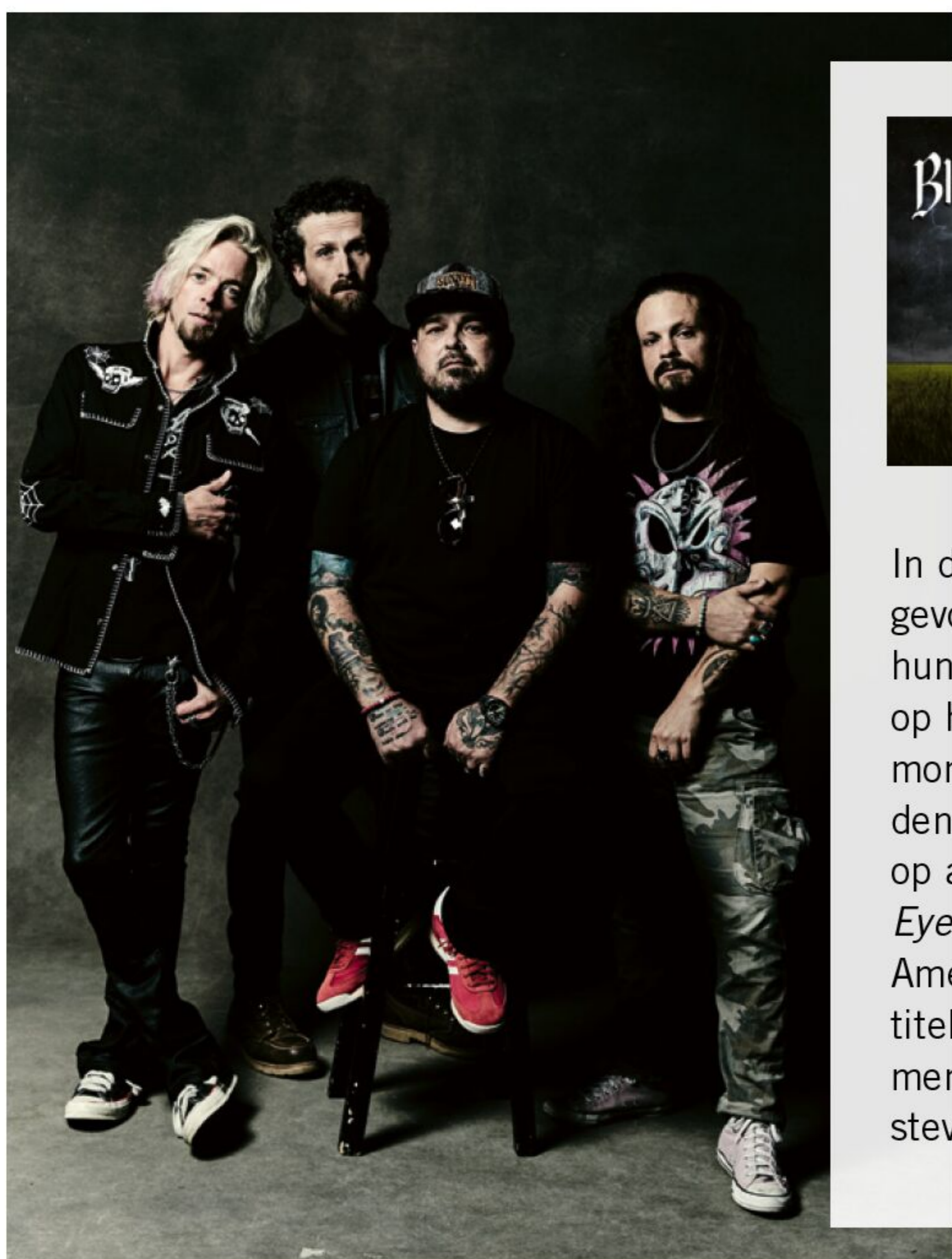
gebruiken, maar ik neig naar het melodieuze. Mark wil nieuwe trucs en runs leren. We vullen elkaar aan, waardoor je kunt horen wie wie is."

"Myles speelt rustgevend", vult Tremonti aan. "Ik ben opgegroeid met speedmetal. Hij luisterde naar metal, maar verdiepte zich in jazz, wat zijn spel ten goede kwam. Hij schrijft vaak van tevoren, maar improviseert ook, terwijl ik altijd met uitgeschreven solo's kom."

In de 5150 Studios staat flink wat legendarische apparatuur. "Er stond wat klaar, maar niets echt iconisch", benadrukt Kennedy. "We hebben niet met Frankenstein opgenomen, maar ik heb hem vastgehouden. Dat was een bijzonder en emotioneel moment. Er stond een 50 watt 5150 III, die een belangrijk onderdeel van het geluid werd, gecombineerd met de Diezel VH4."

"Ik vond de 5150 III zo goed klinken in combinatie met mijn signature PRS-versterker, dat ik er een heb gekocht", glimlacht Tremonti. "Ik heb nieuwe waardering voor het agressieve van 50-watt versterkers. Gecombineerd met 100-watt versterkers, geeft het een bepaald karakter, een bite – niet te scherp – die door de mix snijdt."

(Gregory Adams)

Black Stone Cherry: riffs en refreinen

In de 25 jaar sinds hun oprichting heeft Black Stone Cherry een behoorlijk eigen sound gevonden, die zich ontwikkelde vanuit de moderne, relatief heavy southernrocksound van hun eerste twee albums. De gitaren van Ben Wells en frontman Chris Robertson hebben op hun nieuwe EP 'Celebrate' een zware, rauwe sound, die op de meest metal-achtige momenten – met name het felle *What You're Made Of* – enigszins aan Alter Bridge doen denken. Maar Black Stone Cherry heeft meer in zijn mars. *I'm Fine* roept herinneringen op aan het meest sfeervolle werk van Soundgarden, de springerige coupletten van *Neon Eyes* verraden een subtiele hiphopinvloed, *Caught In The Up Down* is moderne Amerikaanse riorock op zijn best, *Deep* is een elegante semiballade en het poppy titelnummer smeekt om het podium, bij voorkeur in een groot stadion vol meezingende mensen. Maar welke stijl Black Stone Cherry ook nastreeft: ieder nummer leunt op een stevige riff en een groots refrein.

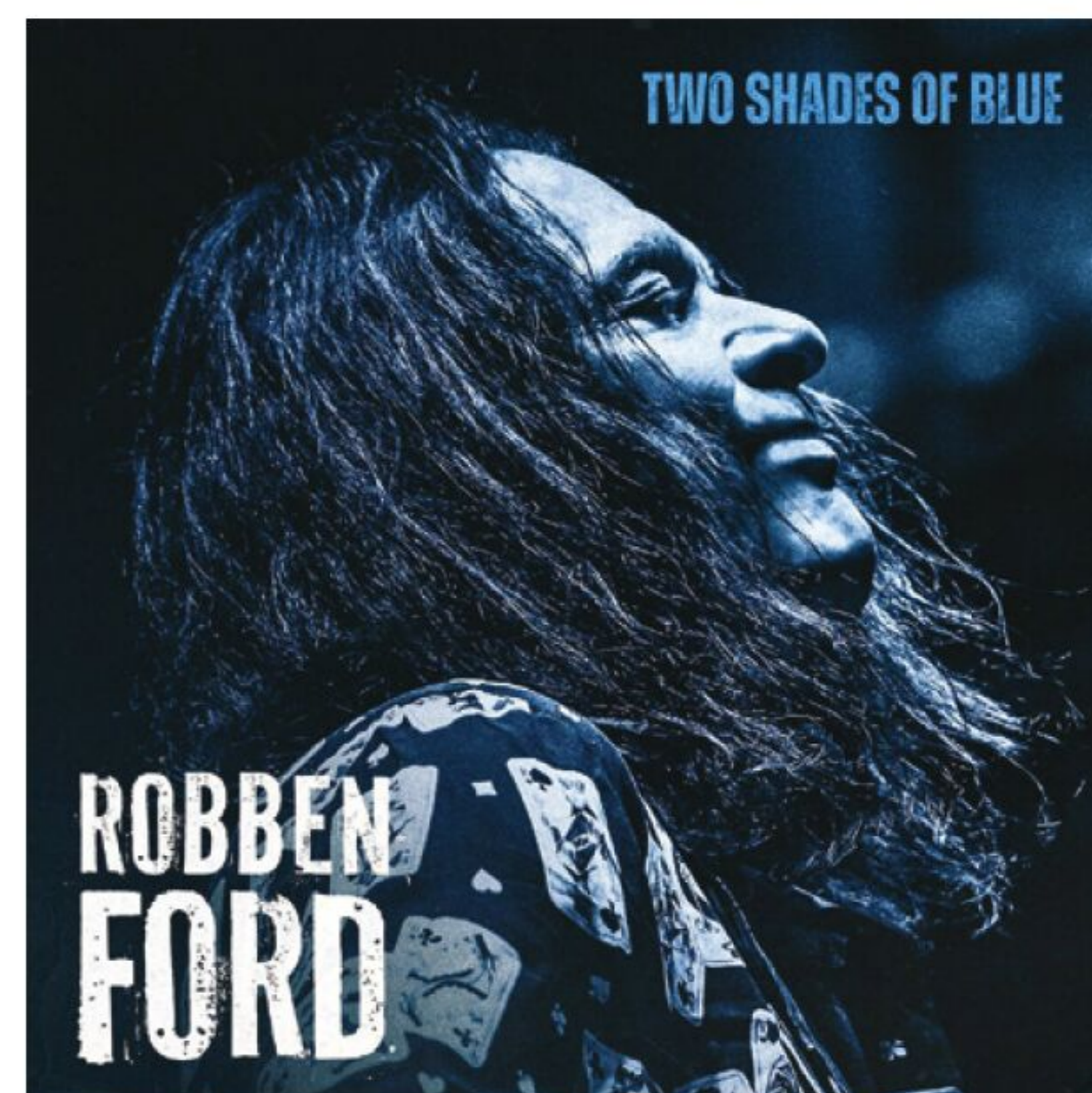
G JOHN F. KLAVER SESSIONS

De trilogie is rond. Op 20 maart komt *Organic & Sustainable Sessions Vol.03* uit, de derde in de serie albums die als doel hebben om “muziek vast te leggen die de tand des tijds kan doorstaan”, aldus gitarist John F. Klaver. “Dit album bevat muziek die sustainable is, maar ook organic, oftewel composities met een eerlijke, volle sound en de natuurlijke blues- en jazzklanken die zo typisch zijn voor mijn sound”. Het tweede deel van het album is een live-opname van een akoestische soloeset.

G ROB BEN FORD IN VERSCHILLENDE BLAUWTINTEN

Het album was oorspronkelijk bedoeld als eerbetoon aan de overleden Jeff Beck, maar 'Two Shades Of Blue' bestaat uiteindelijk uit een mix van vocale en instrumentale nummers. Om zijn missie te volbrengen kocht Robben Ford een Strat en gaf hij Daniel Steinhardt van TheGigRig opdracht een pedalboard voor hem te bouwen om zoveel mogelijk van Jeff Beck's sound te kunnen vangen. De instrumentale nummers zijn een oefening in funky jazz. Release op 27 maart! (David Mead)

G BOY EDGARPRIJS VOOR REINIER BAAS

Reinier Baas krijgt op 25 maart in Bimhuis Amsterdam de Boy Edgarprijs uitgereikt, de belangrijkste prijs in de Nederlandse jazz- en geïmproviseerde muziek. Volgens de jury is Baas “een veelzijdig fenomeen” en “een authentieke vernieuwer” die “complexe muziek voor een breed publiek toegankelijk maakt”. Hij wordt geroemd om hoe hij “de jazz het nu intrekt” en “de verbinding zoekt met andere genres en kunstvormen”. De jury prijst hoe hij als aansprekend voorbeeld “jonge musici beïnvloedt en de weg wijst”.

Wouter Planteijdt (Sjako!)

'Onze fans zingen toch niet mee'

© Rob Becken

'Senior Citizens', het twaalfde studioalbum in 45 jaar Sjako! is een ouderwetse dubbelelpee. Je hebt de keuze: vier kanten vinyl of één cd; beide met een bijzondere hoes. Zanger/gitarist Wouter Planteijdt legt het uit.

“Ik ben de tel kwijt”, meldt Wouter Planteijdt lachend als we over het jubileum beginnen. “Drie jaar terug deden we dat wel toen Sounds ons vroeg voor een verzamelelpee. Dat was wel leuk.”

Je kijkt altijd vooruit met nieuwe nummers?

“Dat gaat altijd door. We zijn druk aan het repeteren voor de shows en het is typisch: bij de meeste bands wacht het publiek op de bekende nummers om mee te zingen, maar bij ons zijn de mensen nieuwsgierig naar nieuw werk. We zijn een echte muzikantenband: onze fans zingen toch niet mee. Die kijken alleen op je vingers wat je speelt.”

Improviseren is onlosmakelijk verbonden met Sjako!, op zowel opnames als live. Is het live een soort verslaving om in het diepe te duiken?

“Nee, het is een overtuiging. Het is leuk, want je geeft iets dat nog onbekend is, op alleen die avond. Ik zag King Crimson in de jaren zeventig en de leden keken elkaar aan: 'Doe maar iets'. Dat was zo idioot spannend! Bij de komende shows kiezen we steeds twee nummers die we met een improvisatie in elkaar laten overlopen.”

De werktitel van het album is Songs & Improvs, maar ik las ook dat je nummers klaar had liggen.

“We hebben nummers opgenomen in Studio Silvester in Utrecht en we zijn drie keer naar de Franse Ardennen gereden om

nummers te maken en op te nemen. We zetten alles klaar en voordat we aan het repeteren van de eerder geschreven nummers toekwamen, zaten we alweer 45 minuten te improviseren. Zo werkt dat bij ons. De vierde plaatkant is één improv van bijna twintig minuten.”

Smakeloos

“Ik heb veel ingespeeld op mijn witte Japanse Squier Strat uit '84 of '85. Daar doe ik vrijwel alles mee. Op één nummer hoor je mijn Epiphone Casino Elite met damping onder de snaren voor een banjo-achtig geluid. Ik deed veel overdubs net een '76 Firebird via een Belgische FAD-versterker en ik gebruikte een Eastman Romeo, een Tele Thinline en mijn Les Paul Signature. Zo'n grote hollowbody die te gek klinkt. Live speel ik altijd over een Fender Deluxe amp, want die klinkt smakeloos: je hoort echt de gitaar. Het is de enige versterker die ook zacht, in theaters dik en goed klinkt.”

Het artwork van het album is van Steven van den Broeke die vorig jaar overleed. Hij was een beeldend kunstenaar en Sjako! begon ooit als band met twee gitaristen: hij en ik. Hij kon waanzinnig spelen.”
(Chris Dekker)

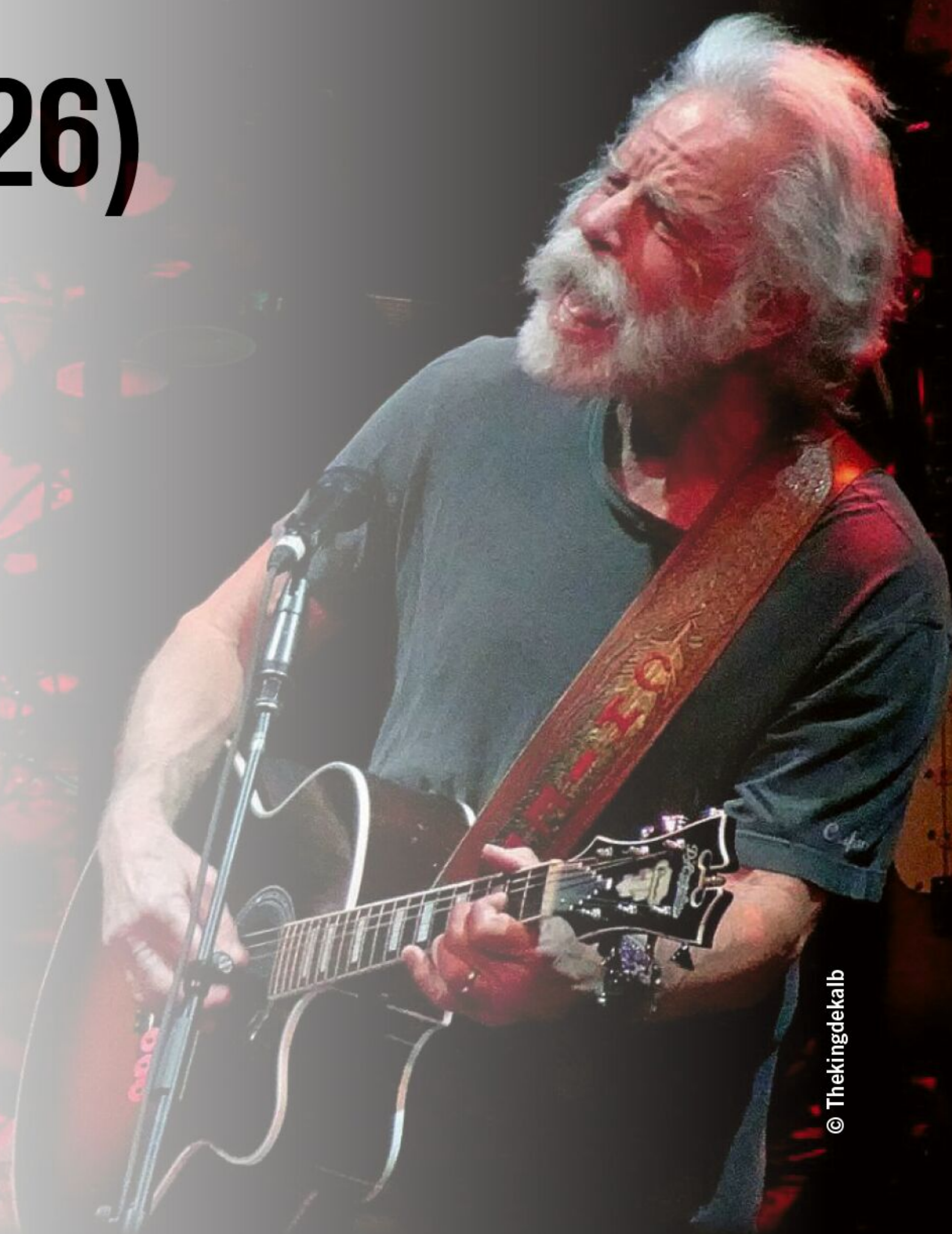
'Senior Citizens' verschijnt op 7 maart
Vanaf 27 februari is Sjako! op tour. Voor tourdata zie
Gitarist.nl en sjako.eu/agenda/

IM Bob Weir (1947-2026)

Gitarist van de Grateful Dead

Op 10 januari is Bob Weir overleden, gitarist en medeoprichter van de Grateful Dead, een van de meest invloedrijke Amerikaanse bands van de twintigste eeuw. Vanaf het begin vormde improvisatie een belangrijk onderdeel van hun concept. Studioalbums speelden een rol, maar het zwaartepunt lag vrijwel altijd bij optredens. Rock, blues, folk, country en jazz liepen door elkaar. Lange nummers kregen elke avond een andere vorm, met ruimte voor collectieve improvisatie. Door die aanpak kreeg de band een grote schare toegewijde fans, de zogenaamde Deadheads.

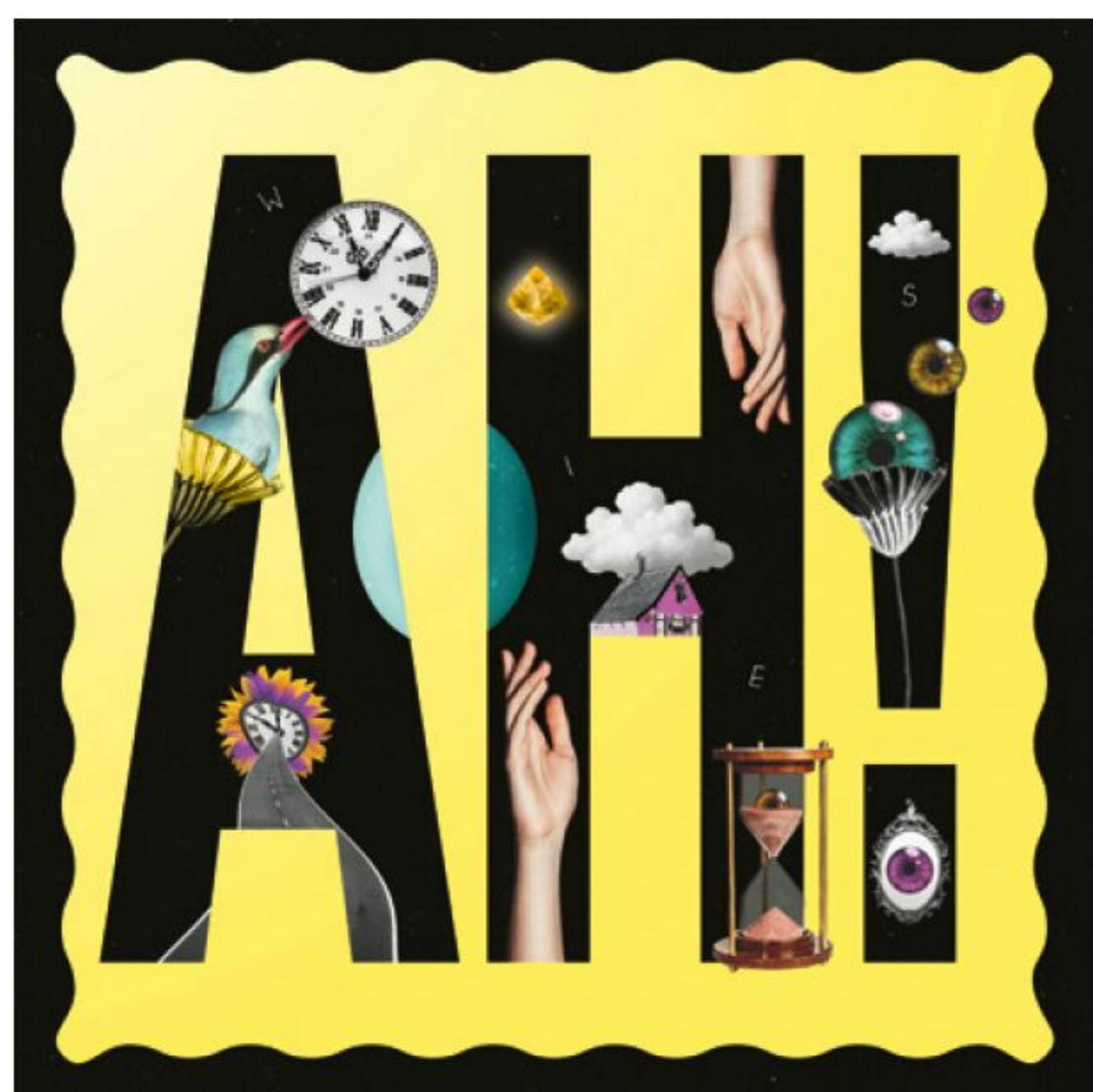
Bob Weirs gitaarspel bestond bij de Dead en later bij zijn eigen projecten vooral uit losse akkoorden, ongebruikelijke voicings en fragmentarische ritmische accenten. Hij vermeed voor de hand liggend slaggitaarspel en zocht voortdurend naar ruimte tussen de noten. Binnen de Grateful Dead functioneerde Weirs gitaarspel als tegenwicht voor het melodische en solistische werk van Jerry Garcia. Hij vulde niet op, maar reageerde: soms door spanning toe te voegen met dissonanten, soms door juist stiltes te laten vallen. Hij liet zich inspireren door jazzharmonie en paste dat toe in een rockcontext. Bob Weir werd 78 jaar.

© Thekingdekalb

G NOG MEER DYNAMIEK VOOR WIES

Op hun derde album 'AH!' klinkt Wies soms opvallend rauw en donker. De herkenbare alternatieve popsound van het trio rond zangeres en gitariste Jeanne Rouwendaal blijft overeind, maar sommige riffs op 'AH!' zijn opvallend stevig en gruisig, zonder daarbij Rouwendaals zang in de weg te zitten. Het geeft Wies nog meer dynamische mogelijkheden waar de band duidelijk graag mee speelt. In maart toert Wies door Nederland en België. Tourdata zijn op hetiseenwies.nl te vinden.

Jenny Scheinman
Eyvind Kang
Hank Roberts
Thomas Morgan
Rudy Royston

BILL FRISELL / IN MY DREAMS

G BILL FRISELLS VERJAARDAGSDROMEN

'In My Dreams' is uitgebracht ter gelegenheid van Bill Frisells 75e verjaardag. Voor de sessies stelde de jazzlegende een sextet samen uit een aantal oude vrienden en herontdekte hij een handvol jazz- en americanaklassiekers, evenals een paar van zijn oudere eigen nummers. Het resultaat is onmiskenbaar betoverend dankzij de vloeiende dialoog tussen de gitaren en de strijkers, die soms afwijkt van het meer traditionele ten faveure van mystieke meditatie die diep in de avant-garde duiken. (Amit Sharma)

G BEATRICE VAN DER POEL: VEELZIJDIG NEDERLANDSTALIG

Beatrice van der Poel laat al jaren zien hoeveel kanten je op kunt met Nederlandstalige muziek. Op 'Na De Stilte' bewijst ze met Sven Hammond-gitarist Tim Eijmaal, die het album met haar produceerde, even goed met kleinkunst-achtige nummers uit de voeten te kunnen als met rocknummers vol interessant gelaagd gitaarwerk en donkere, quasi-elektronische nummers. Van der Poel en Eijmaal toeren nog ruim een jaar met dit materiaal langs de theaters. Tourdata zijn op beatricevanderpoel.nl/ speellijst te vinden.

© Jano van Gool

Kreators combinatie van uitersten

Sinds de komst van de Finse gitarist Sami Yli-Sirniö rond de eeuwwisseling heeft de invloedrijke Duitse thrashmetalband Kreator hun niche gevonden. Die vond het midden tussen hun rauwe en agressieve, maar stiekem behoorlijk doordachte thrashmetalwortels en een verfijnder geluid dat aan melodieuze deathmetal uit Scandinavië doet denken. Die formule werkte, maar gaandeweg draaide Kreator

steeds meer op de automatische piloot. Op 'Krushers of the World' slaagt het kwartet rondom zanger/gitarist Mille Petrozza er echter beter dan ooit in om de uitersten van hun sound tot een egaal geheel te smeden, waarmee het hun beste album is sinds 'Enemy of God' (2005).

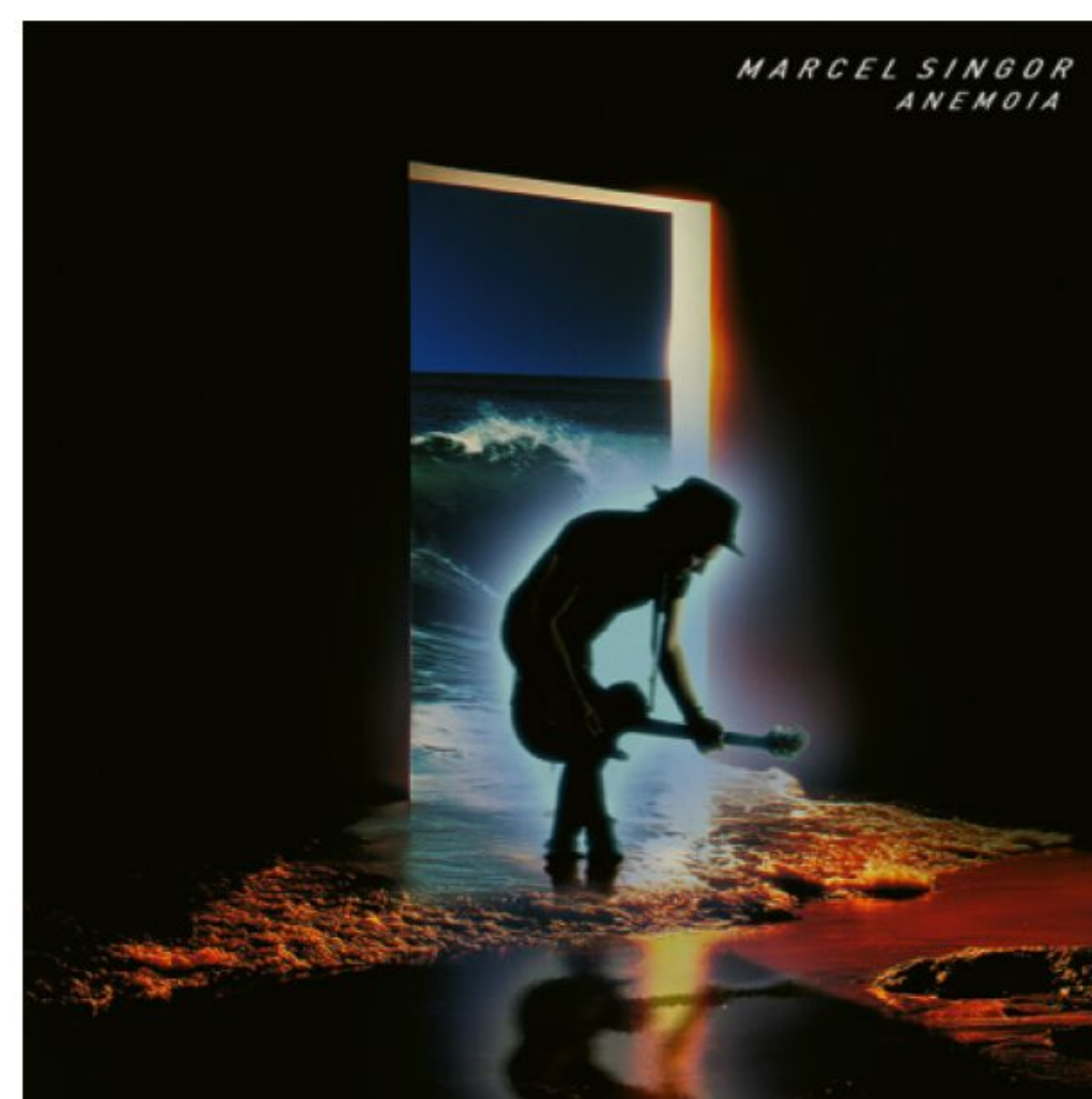
De norm is niet langer om de coupletten te reserveren voor venijnige thrashriffs en daarna ruimte te maken voor melodieuze thema's en gitaarharmonieën in het refrein. Dat gebeurt nog steeds wel, maar nog veel vaker werken de agressie en melodie samen in dezelfde partijen. De mid-tempo stamper *Combatants* is hier het duidelijkste voorbeeld van, maar ook de openingssalvo van *Seven Serpents* en *Satanic Anarchy* is gebouwd op gitaarwerk dat even woest als melodisch interessant is.

Sommige thrashriffs op 'Krushers of the World' zijn opvallend lang; op het moment dat je de eerste herhaling verwacht, ontwikkelen ze zich een verrassende kant op. Het is al minstens sinds *Coma of Souls* (1990) een van Petrozza's handelsmerken, maar het is lang geleden dat zulke riffs zo prominent waren op een Kreator-album.

Tourdata: Ancienne Belgique, Brussel (25-3), Brabanthallen, Den Bosch (1-4)

Marcel Singor: popsongs en opzweepende solo's

Soloalbums van Marcel Singor zijn altijd anders dan je zou verwachten van een gitarist met zijn vaardigheden. Zijn nieuwe album 'Anemoia' is zeker niet volgepropt met gitaarwerk. De begeleiding bestaat vooral uit synthesizers die rechtstreeks uit de jaren tachtig lijken te komen en samen met de ritmes een soort electrofunksound vormen. Omdat al deze sounds een ander deel van het klankspectrum vullen dan Singors gitaarwerk, zitten zijn vingervlugge, behoorlijk opzweepende solo's de rest van de muziek eigenlijk nooit in de weg. Naast indrukwekkende solo's is Singor zeer bedreven in het schrijven van goede popsongs, hoewel 'Anemoia' ook drie instrumentale nummers kent. Verderop in deze Gitarist lees je meer over Axe-Travaganza, Singors gitaarproject met Mark Bogert en Menno Gootjes.

Pat Metheny's nieuwe Side-Eye project

Voor als je het nog niet hebt meegekregen: Pat Metheny's Side Eye-albums zijn bedoeld als platform voor opkomende jonge jazztalenten die zich om beurten aansluiten bij een flexibele bandbezetting. Metheny is natuurlijk de spil van het geheel voor de spannende ensembleuitvoeringen, waaronder bewerkingen van kenmerkende composities uit Metheny's vroegere carrière, jazzstandards die op hun kop worden gezet, en nog veel meer. Deze nieuwste toevoeging aan de serie, 'Side Eye III+' komt 27 februari uit en biedt een breed scala aan invloeden uit gospel, elektronica, bebop, blues en hedendaagse componisten. Chris Fishman op toetsen en Joe Dyson op drums vloeien mee met Metheny's moeiteloze verkenningstocht door dit interessante terrein, compleet met fusion-achtige synth-intermezzo's. (Jamie Dickson)

© Tünde Maliszka

Rhea Thompson (Tailgunner)

Waardevolle input

Op hun debuutalbum 'Guns For Hire' (2023) was het Britse Tailgunner een veelbelovende jonge heavymetalband. Live kwam het materiaal pas echt tot leven en die stijgende lijn is doorgezet op het nieuwe album 'Midnight Blitz'. Hun 22-jarige gitariste Rhea Thompson voegde zich kort na het debuut bij de band en laat zich op 'Midnight Blitz', dat door Judas Priest-gitarist K.K. Downing geproduceerd werd, van haar beste kant horen.

“In zekere zin was mijn toetreden tot Tailgunner vrij stressvol. Het eerste optreden was mijn eerste optreden voor meer dan honderd mensen. Het was een festivaloptreden en ik had drie dagen om de set te leren. Maar het ging best goed, hoewel ik nu wel terugkijk naar dat optreden en denk: wat zijn we sindsdien ver gekomen.

Wat wel heel erg hielp is dat het gitaarwerk op het eerste album bij lange na niet zo technisch en uitdagend was als onze nieuwe werk. Als ik met dit nieuwe materiaal had moeten invallen, had ik wel meer dan drie dagen nodig gehad om het onder de knie te krijgen.

K.K. Downing had niets aan te merken op mijn solo's, maar hij had wel heel waardevolle input voor extra partijen waar ik zelf nooit aan gedacht zou hebben, zoals korte divebombs en whammy-spul op coupletten. Zelf zou ik daar nooit opgekomen zijn, dus dat hij met die ideeën kwam was erg verfrissend.

De enige solo waar hij wel iets over te zeggen dat was die aan

het einde van *Eulogy*. Daar zit een heel sweepingdeel op en oorspronkelijk speelde ik dat in mijn eentje. Toen ik dat opgenomen had, zei hij: waarom proberen jullie niet een soort sweepharmonie? Zach (*Salvini, gitarist*) heeft toen de harmoniepartij opgenomen.

Voor we de studio in gingen heb ik erop gelet dat ik de partijen als mijn broekzak kende. Dat vond ik vooral voor de solo's belangrijk, omdat ik die graag in één take opneem. Ik houd er niet van om ze in elkaar te knippen en plakken, omdat ik ze live ook in één keer door wil kunnen spelen.

Die livefeel vind ik heel belangrijk in de opnamen. Ik wilde niet iets schrijven wat ik live niet zou kunnen spelen. En als ik dat wel doe, oefen ik het tot het wel kan en live niet de hele tijd naar mijn hals hoeft te kijken.”

(Kevin Pasman)

Tourdata: Graspop, Dessel (6-8), Dynamo Metalfest, Eindhoven (14-8)

GOSPEL

In 2025 vloog ik weer heel Europa door. Wat een leven. Romeinse goden bewonderen en de week erna headlinen op het zoveelste grote festival. Nieuwe vrienden gemaakt, onvergetelijke tours en black metal spelen in een kerk. Schreef columns voor jullie.

Plectrums zelf leren maken, nieuwe gitaren en video's maken voor de tofste bedrijven. De nieuwe spullen als eerste mogen uitproberen, videoclippen schieten met meerdere bands en een prachtig nieuw album afleveren.

Een album afmaken dat al sinds Covid in de maak is. Talenten ontdekken in anderen. Een show spelen waarbij ik op 1 dag 3 keer wissel van partij, eerst de ene gitarist vervangen, dan de ander, dan toch maar weer die eerste. Een eigen signature serie bij een snarenbedrijf.

Maar ook huilend op het podium bijna niet in staat om te spelen door persoonlijke omstandigheden. En die ene oude dame die na de show mij opzocht om zonder woorden een knuffel te geven omdat ze het gezien had. Klapband met de nightliner midden op de snelweg, een Zuid Amerika tour die niet doorgaat en waar ik dus niet voor betaald word.

En toch is er iets dat met kop en schouders boven alles uitsteekt. Het besef dat ik weer een jaar ongelooflijk veel shows gespeeld heb. Dat die gitaar mij weer van de eenzaamheid heeft behoed omdat ik niet erg sociaal ben in andere omstandigheden. Dat die gitaar weer een jaar mijn gevoelens heeft kunnen omzetten naar iets dat ik van me af kan zetten of naar me toe kan trekken.

Ik ben eindelijk in de laatste fase van een zeer persoonlijk album, dat jaren gekost heeft om op te nemen. Met gastmuzikanten van over de hele wereld. Mensen die mijn verhaal hebben gehoord en besloten mij kosteloos te helpen dit waar te maken. Omdat ik mensen om mij heen heb verzameld die geloven in muziek met een intensiteit die bijna religieus te noemen is.

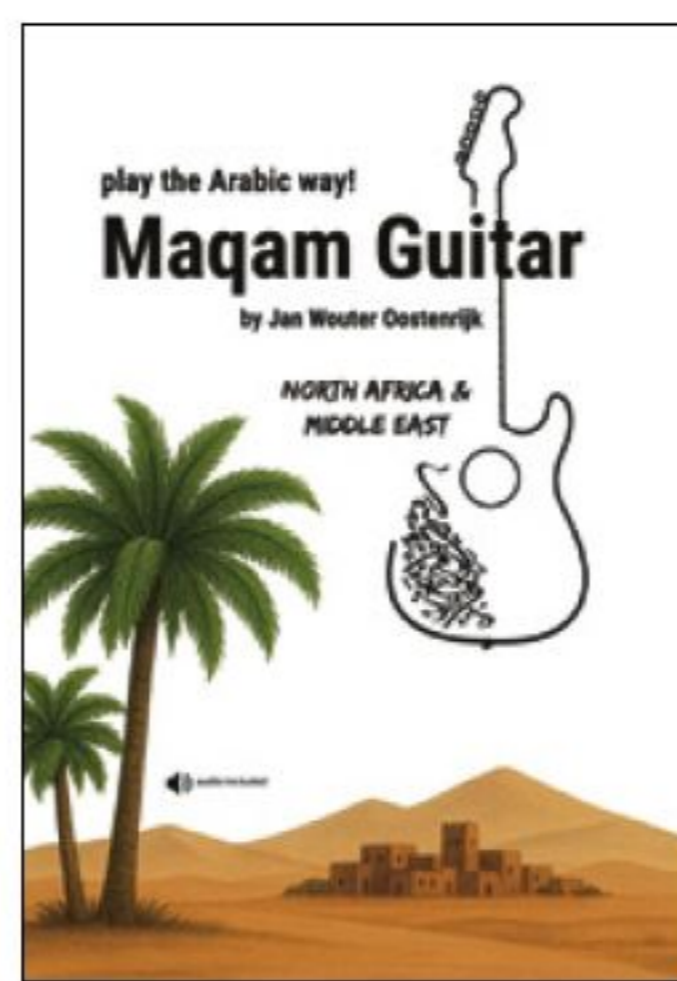
Het gospel van heavy metal.

Boven alles ben ik dankbaar aan de Muse, die weer een jaar naast mij gezeten heeft en me heeft beloofd "Wat er ook gebeurt, die muziek gaat niet weg".

Blijven jullie ook nog een jaartje?

Kevin Storm

Boek: Maqam Guitar door Jan Wouter Oostenrijk

Gitarist Jan Wouter Oostenrijk speelt al dertig jaar Arabische muziek en geeft inmiddels les aan het Artez conservatorium in deze stijl. Het boek Maqam Guitar heeft hij geschreven omdat er weinig andere boeken zijn die over de Arabische stijlen gaan.

Het boek is overzichtelijk ingedeeld en geeft eerst uitleg over Maqams ('toonladdertjes' van vier tot zes noten die in composities of improvisaties worden gebruikt en kunnen worden gecombineerd), versieringen en basisritmes. De rest van het boek bevat composities in notenschrift en tabulatuur (zowel traditionals als eigen stukken, voorgespeeld door Jan Wouter op YouTube) waarbij uitleg wordt gegeven over de structuur, gebruikte maqams en vingerzettingen. De eerste helft omvat stukken die je met een gewone gitaar kunt spelen, terwijl de stukken in de tweede helft zijn gebaseerd op maqams die kwarttonen bevatten. Om dit te noteren in tabulatuur heeft Jan Wouter een eigen systeem bedacht. De kwarttonen kun je spelen door de snaar op te drukken of door gebruik te maken van een kwarttonengitaar met extra frets, waarover je ook uitleg vindt in het boek.

Maqam Guitar is een heel gedegen boek voor de intermediate tot gevorderde gitarist. Je kan snel wat Arabische smaken eruit oppikken om in je eigen spel te verwerken, of er diep in duiken en er een studie van maken. (Steven Faber)

Eerlijkere Matteo Mancuso naar Nederland

Eind april en begin mei kom Matteo Mancuso naar Nederland. Zijn nieuwe album 'Route 96' is dan net uit via Music Theories Recordings. Op het album zijn gastbijdragen te horen van Steve Vai, Antoine Boyer en Valeriy Stepanov. "Ik heb mezelf muzikaal beter leren kennen door dit album," vertelt hij. "Ik heb dingen weggelaten. Daardoor werd duidelijker wat ik het meest waardeer in de muziek die ik maak en luister. Het eerste album ontstond in een periode waarin ik veel studeerde. Nu luister ik meer naar de muziek die me echt raakt. 'Route 96' klinkt eerlijker, vind ik."

Tourdata: Paradiso, Amsterdam (30-4), Doornroosje, Nijmegen (1-5)

Mijn Pedalboard

Marcel Singor

Wat Marcel Singor ziet als hij naar beneden kijkt. tekst Marcel Singor

"Mijn pedalboard is eigenlijk al jaren hetzelfde, op de foto is ook niet alles aangesloten want dat verschilt tot op zekere hoogte per project. Mijn sound is in principe een Laney 50 watt Lionheart ingesteld op "net niet clean", de Bluesdriver level-knop helemaal open, drive op 11.00 uur en mijn Robberts gitaar. Als ik de output op mijn gitaar ver terugdraai is mijn sound vrijwel clean maar met dezelfde articulatie en boventonen als mijn full drive output. De rest zijn eigenlijk de gebruikelijke kleuren zoals Phase 90,

Deja Vibe, Electric Mistress, Octafuzz, verschillende delays en Wah.

Een ander belangrijk ding is dat ik voor solo's exact dezelfde sound heb maar dan simpelweg harder. Ik doe dit niet door dingen op mijn board te boosten, want dan krijg je, met een niet cleane basis sound, alleen maar meer drive/gain. Ik gebruik hiervoor een EQ-

pedaal in de effectloop op de versterker, waarvan ik uitsluitend de level fader wat omhoog schuif, de rest staat allemaal op 0 db.

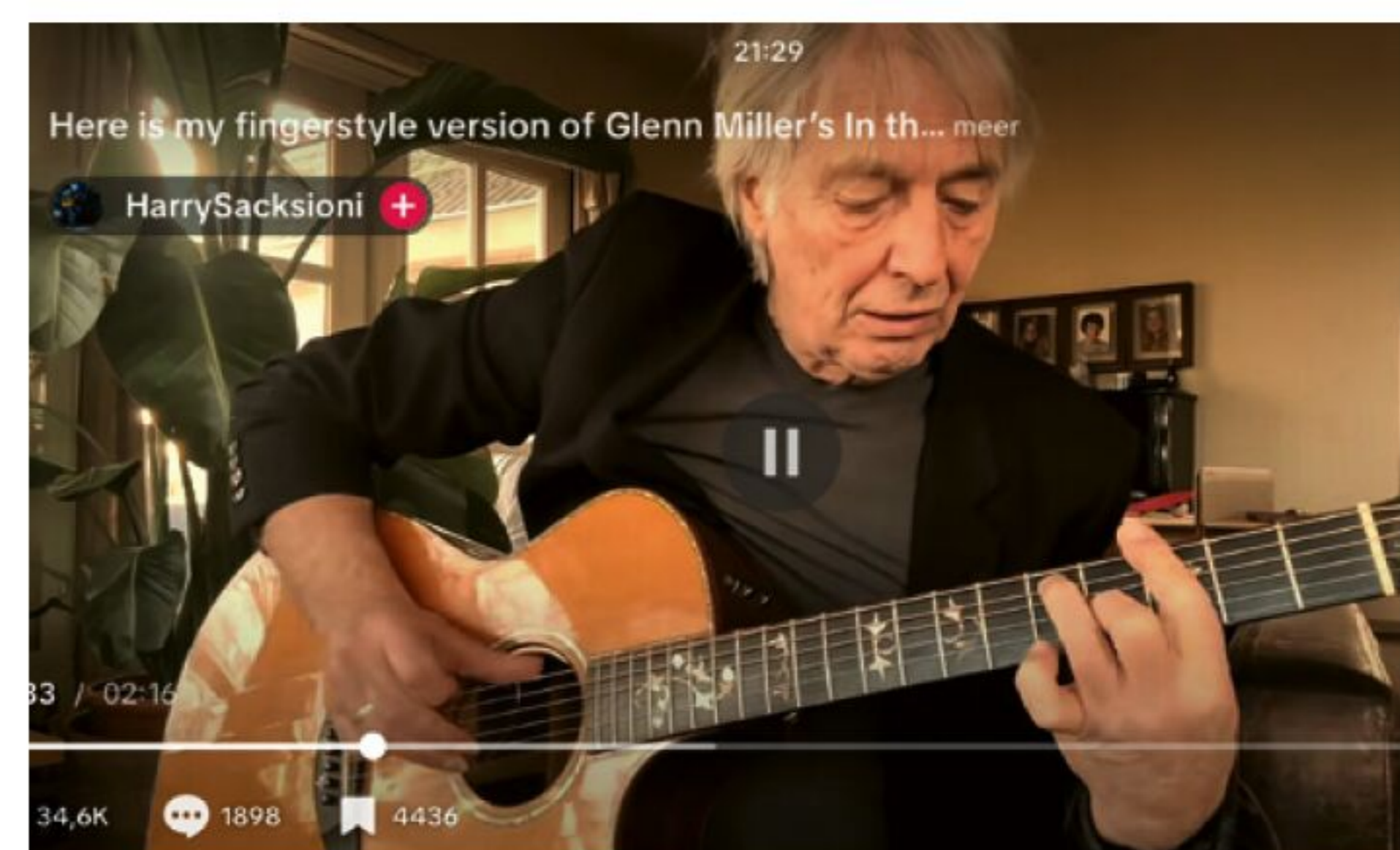
Nog een ding waar ik bij zweer: gitaar in Bluesdriver, daarna pas alle andere pedals. Dus niet gitaar eerst in tuner (true bypass of niet), ik merk dan al iets van signaalverlies in mijn aanslag."

Als ik één pedaal moest kiezen voor een hele show

"Dat is zonder twijfel de Bluesdriver van Boss, een simpele, goedkope overdrive die altijd aanstaat bij mij."

Harry Saksioni viral op TikTok

Op 30 december zette Harry Saksioni een video van zijn fingerstyleversie van Glen Millers *In The Mood* op TikTok. De dag erna post hij: 'Toen ik vanmorgen op mijn telefoon keek wist ik niet wat ik zag: uit de hele wereld laten mensen op niet mis te verstane wijze hun enthousiasme blijken. Amerikanen, Engelsen, Canadezen, Fransen, Tsjechen, Denen en zelfs talen die ik niet eens kan herleiden... Kortom, dit filmpje is viral gegaan. Binnen een dag al meer dan 81.000 views en het gaat maar door. Leuk begin van het nieuwe jaar!' Een maand later is de video 710.000 keer bekeken, met meer dan 45.000 likes. Ook op Threads en Saksioni's Facebook- en Instagrampagina's is de belangstelling explosief toegenomen. "Het is hier echt feest," aldus Harry Saksioni.

Fender Limited Edition Johnny Marr Special Jaguar

Professioneel en anders

Dertien jaar na de lancering van Johnny Marr's signature Jaguar, biedt deze nieuwe Special-versie nog meer klankmogelijkheden dankzij drie Lipstick pickups en een aantal handige schakelaars. tekst Dave Burrluck

Voor zijn eerste signature-model nam Johnny Marr het vintage ontwerp van de Jaguar en verbeterde het, vooral vanuit het perspectief van de gitarist. Dit nieuwe model blijft dicht bij die eerste versie, afgezien van het grote verschil: een trio Lipstick elementen, zoals in de jaren vijftig geïntroduceerd door Danelectro. Marr's ontwerp maakt ook korte metten met de ritme- en leadcircuits van het origineel. Hier worden de nieuwe singlecoils geselecteerd met een vierstanden-schakelaar (met als extra stand de buitenste pickups in serie geschakeld) en een specifieke schakelaar voor het extra midden-element. Je kan dit element toevoegen aan de andere twee, geheel uitschakelen of juist als enige selecteren. Net als bij de originele JM Jaguar zijn de twee 'strangle'- of 'bright'-schakelaars – één universele en één specifieke voor de pick-ups in serie – behouden gebleven.

Verder volgt de nieuwe gitaar vrijwel alle specificaties van zijn voorganger. De body is van elzenhout - alleen verkrijgbaar in deze glanzend zwarte nitro-afwerking - met vrij diepe vintage-type bodycontouren. De vintage-getinte esdoorn hals heeft een profiel dat is overgenomen van een van Marr's favoriete Jaguars: een model uit 1965. De radius van de toets is veranderd van de kleine 7,25 inch vintage radius van de originele JM naar de modernere 9,5 inch van Fender.

Eerdere aanpassingen zijn behouden gebleven. Denk aan de massief messing Mustang-brugzadels en de push-in vibrato-arm met nylon kraag en de 'vergrendelingen' op de brugpinnen, die voorkomen dat de stelschroeven tijdens het gebruik verschuiven. Het is een zeer slimme constructie. Net als de originele JM Jaguar behoudt de nieuwe gitaar de

belangrijkste elementen van het vintage ontwerp, met natuurlijk de korte mensuur van 24 inch. De combinatie van de offset vibrato en losstaande brug - met die lange 'dode' snaarlengte tussen de twee - geeft de Jaguar een uniek gevoel, zelfs voor een asymmetrisch model. Er valt niets aan te merken op de afstelling en het goede fretwerk van het smalle en hoge fretdraad. De grotere radius van de toets hindert zeker niet en eigenlijk is de snaarafstand bij de brug - met 52,5 mm - smaller dan bij het originele JM-model. Dat volgde het vintage protocol met iets meer dan 55 mm. De hals heeft een diep C-profiel, met volle schouders, dat in de lagere posities slank aanvoelt, maar bij de 12e fret voller is. Het maakt de gitaar zeer bespeelbaar.

Zeer geschikt

De JM is niet bijzonder licht van gewicht - 3,87 kg voor ons testmodel - maar eenmaal omgehangen voelt het goed. In tegenstelling tot de Jazzmaster met langere mensuur, steekt de hals minder ver uit. De vibrato werkt ook erg goed; de arm blijft op zijn plaats, en zodra de snaren waren gestabiliseerd, had het gebruik van de vibrato-arm geen enkele invloed op de stemstabiliteit. Er is geen tekort aan klanken en net als bij de originele Jaguar moet je uitzoeken wat de schakelaars precies doen voordat je het podium opgaat. Er zijn geen markeringen voor die schuifschakelaars, maar je krijgt er wel een flyer bij met een beschrijving van de bediening om je op weg te helpen. Als de 'bright'-schuifschakelaars uit staan en de drie-positie-schuifschakelaar voor de middelste pickup ook in de uitstand staat, werkt hij als een Telecaster met twee pickups en een vierstanden-mod-schakelaar: brug,

beide, hals, en brug plus hals in serie.

Lipstick-pickups staan bekend om hun pittige, heldere maar milde klank, en dat is precies wat we hier krijgen. De noten hebben een snelle aanslag, met een typische offset "plunk" bij het uitsterven. Stel een cleane klank in op je versterker, met een beetje chorus, en dit is de definitie van *jangle* - het roept bijna tege-lijktijd Gretsch en Rickenbacker op. Als je de middelste pickup aan die selecties toevoegt, wordt het geluid iets meer Strat-achtig (hoewel de vorige vierde seriepositie nu alleen de middelste pickup laat horen) en de 'bright'-schakelaars maken het laag cleaner, waardoor de krachtige middentonen naar voren lijken te komen.

Aan de top

Er valt niets te bekritisieren, behalve dat je de hoogte van de pickups niet kunt aanpassen zonder de slagplaat en de brug te verwijderen. Het aantal mogelijke sounds maakt indruk - het is een echte overdub-gitaar, ideaal voor in de studio - terwijl die 'strangle'-schakelaars helpen om de klank goed in de mix te laten liggen, zeker als je wat zwaardere fuzz- en gain-klanken gebruikt. Het probleem is de prijs. Deze gitaar staat aan de top van de Amerikaanse productie, voordat je naar de Custom Shop-prijzen gaat. We zitten daarmee bijna op boutique-niveau, maar zonder de mogelijkheid tot maatwerk, om nog maar te zwijgen van de kleurkeuze: "elke kleur, zolang het maar zwart is". Dat gezegd hebbende, speelt hij als een droom en klinkt hij fantastisch. Was er maar een Mexicaanse versie. **G**

FENDER LIMITED EDITION JOHNNY MARR SPECIAL JAGUAR

RICHTPRIJS: € 3.499,-

LAND VAN HERKOMST:

Verenigde Staten

TYPE: massieve elektrische gitaar

BODY: elzen

HALS: esdoorn, C-profiel

TOETS: palissander

FRETS: 22, vintage

MENSUUR: 610 mm (24 inch)

TOPKAM: synthetisch been

BREEDTE TOPKAM: 42 mm

BRUG: Jaguar-brug, Mustang-zadels, vintage-type 'Floating' tremolo

HARDWARE: verchromd of vernikkeld

ELEKTRONICA: 3 Custom-Wound Kent Armstrong Johnny Marr Single-Coil Lipstick Pickup, master-volume, masterton, 4-standen elementschakelaar, 3-schuifschakelaar, jack-aansluiting

LAK: Zwart

AFWERKING: hoogglans, nitrocellulose

GEWICHT: 3,87 kg (testmodel)

EXTRA: wordt geleverd met koffer en snoer

LINKSHANDIG: Nee

DISTRIBUTIE: Fender Musical Instruments EMEA, East Grinstead (VK), tel. 0044 1342 331700

WEBSITE: fender.com

Rivalen

- Gibson 1965 Firebird V Non-Reversed
- Suhr Classic JM
- Music Man ST. Vincent Goldie Cashmere

FENDER LIMITED EDITION JOHNNY MARR SPECIAL JAGUAR

OORDEEL

» GITARIST ZEGT: Dit Johnny Marr-signaturemodel is een geweldige upgrade van de Fender Jaguar, vol met praktische verbeteringen en met meer sounds. In alle opzichten een instrument van professioneel niveau

Line 6 Helix Stadium XL Floor

Een nieuw vlaggenschip

Een enorm touchscreen, nieuwe Agoura-versterkermodeling en tal van andere functies. Kan Line 6 met deze nieuwe versie andere modelers van de troon stoten? tekst **Pete Emery**

Voor iedereen die ook maar enigszins geïnteresseerd is in de wereld van amp-modeling, behoeft de Line 6 Helix geen introductie. Deze kwam in 2015 op de markt en het is een van de apparaten die ervoor hebben gezorgd dat digitale versterkermodelingstechnologie gemeengoed is geworden in het arsenaal van professionele gitaristen. Tien jaar later – nu met veel meer concurrentie – brengt Line 6 het langverwachte vervolg uit, de Helix Stadium XL.

De Helix Stadium XL is een verbetering ten opzichte van de originele Helix met een touchscreen, draadloze connectiviteit, nieuwe gebruiksvriendelijke functies en tal van andere verbeteringen. Het belangrijkste nieuws is echter een geheel nieuwe amp-modelingstechnologie die Line 6 Agoura heeft genoemd. De eerste indruk van de Stadium XL is dat hij uit hetzelfde hout gesneden is als zijn uiterst concertwaardige voorganger. Hij heeft een vergelijkbaar tankachtig chassis van geborsteld aluminium, een stevig expressiepedaal en voetschakelaars die een geruststellende klik geven. Ook de knoppen en schakelaars draaien en klikken met een weerstand die vertrouwen en een gevoel van kwaliteit oproepen. De ster van de show is het zeer responsieve 8-inch touchscreen met hoge resolutie en heldere beelden die indrukwekkend veel details weergeven.

Ruimte

Met afmetingen van 49 x 26 x 9 cm is hij kleiner dan zijn voorganger, maar groter dan de Fender Tone Master Pro en Neural DSP Quad Cortex. Dat is iets om rekening mee te houden als ruimte belangrijk voor je is. Iedereen die een Helix heeft gebruikt, zal zich meteen thuis voelen op de Stadium, omdat deze gebruikmaakt van dezelfde voetschakelaars,

mini-encoders (we hebben er twee extra op de Stadium XL), snapshots en een op blokken gebaseerde signaalketen, maar met een uitgebreid repertoire aan pictogrammen die het gemakkelijker maken om snel te zien wat er binnen een preset gebeurt. Ook de Scribble Strips zijn overgenomen, maar met een OLED-upgrade, waardoor ze gemakkelijker te lezen zijn. Het touchscreen maakt het bewerken van presets zo snel en gemakkelijk dat de meesten de bijbehorende Stadium-app niet nodig zullen vinden voor het maken van presets. De app is echter nog steeds handig voor het laden van presets en IR's van derden. Dit scherm maakt gebruik van de nieuwe focusweergave. Dit is een innovatieve manier om meerdere parameters op individuele blokken aan te passen door een cursor door vijf zones op het scherm te slepen. Ook dit gaat snel en gemakkelijk. Een nieuwe zoekfunctie maakt het scrollen door modellen en presets een fluitje van een cent en met de Clips-functie kun je presets en modellen testen met korte fragmenten van vooraf opgenomen audio. Voeg daar de ingebouwde wifi en Bluetooth aan toe en het gebruik van de Stadium XL is een ongelooflijk soepele ervaring.

Na dit alles tijdens een echt optreden te hebben getest, zijn wij van mening dat de Helix Stadium XL de gemakkelijkst te gebruiken modeler voor liveoptredens is. Als je hem aansluit, is het eerste wat je moet testen die nieuwe Agoura-versterkers. Daarvan hebben we zestien gitaar- en acht basmodellen. Ook inbegrepen zijn oudere HX-modellen van de originele Helix. Agoura is de geheel

nieuwe benadering van Line 6 op het gebied van versterkermodeling. Om een paar hoogtepunten te noemen: Power Stage en Tube-emulatie zijn vernieuwd, interacties tussen componenten binnen een gemodelleerd circuit worden nauwkeuriger weergegeven en Cab- en Amp-blokken communiceren beter. Ook nieuw in Agoura is de Hype-regelaar, die een geïdealiseerde versie van het versterkermodel instelt.

Realistisch

Als we de Agoura-modellen vergelijken met hun HX-equivalenten met behulp van de Stadium XL, zien we dat de verschillen afhankelijk zijn van het model, aangezien de recenter uitgebrachte HX-modellen qua kernklank dichter bij de Agoura-versies liggen. Maar over het algemeen geven de Agoura-modellen de dynamiek van het tokkelen en het afnemen van het volume beter weer, waardoor ze iets realistischer aanvoelen. Dit alles wordt nog versterkt door de verbeterde ingangen. Bij het testen van de Legacy (HX)-modellen op de Stadium tegen exact dezelfde modellen op een Helix Floor, klinken ze daardoor iets helderder en dynamischer op de Stadium XL.

De Helix blonk uit op het gebied van delay, reverb en modulatie, dus de meesten zullen blij zijn dat hun favorieten zijn overgenomen. Maar op andere gebieden zijn nog enkele verbeteringen mogelijk. Zo introduceert de Polycapo een beetje een trilling bij gebruik met akkoorden, zelfs bij solospel, en het TS808-model is geweldig om overstuurde versterkermodellen naar een strakke verzadiging te duwen, maar mist het gecompromeerde gevoel van het echte werk in een clean versterkermodel. Alles bij elkaar genomen moderniseert de Helix Stadium XL de originele Helix en bouwt hij daarop voort zonder de onderdelen die hem tot een succes maakten overboord te gooien. Daarmee is het een waardige opvolger.

Het achterpaneel biedt overzichtelijk ruimte aan de vele aansluitingen

LINE 6 HELIX STADIUM XL FLOOR

RICHTPRIJS: € 2.338,-
LAND VAN HERKOMST: China

TYPE: versterker- en effectprocessor
FUNCTIES: (bijv. true of buffered dsp bypass, tuner, 128 presets, meer dan 250 effect algoritmes, taptempo, Flux-expressie-effect, noisegate, instelbare ingangsimpedantie)
BEDIENING: 12 voetschakelaars, expressiepedaal, draairegelaars en soft-touch knoppen voor het maken van instellingen
AFMETINGEN: 490 x 260 x 90 mm (bxdxh)
BEHUIZING: aluminium en staal
GEWICHT: 5,25 kg
SCHERM: 8 inch touch screen
AANSLUITINGEN: 2 x trs control input (expressiepedaal), 2x instrument, 1x microfoon (xlr), 4 onafhankelijke effectloops (send & return), xlr & jack outputs, hoofdtelefoon uitgang, Line 6 Nexus aansluiting, s/pdif in-/uitgang voor digitale verbinding met bijvoorbeeld een audiointerface, midi in & out/thru, usb-a & -c, slot voor micro SD-kaart
DISTRIBUTIE: Yamaha Music Benelux, Nieuwegein, tel. 0347-358046
WEBSITE: line6.com

LINE 6 HELIX STADIUM XL FLOOR

ORDEEL

GITARIST ZEGT: Met nieuwe, levendig aanvoelende versterkermodellen en tal van andere moderne functies is de Line 6 Helix Stadium XL een geweldige, gebruiksvriendelijke keuze voor professionele gitaristen.

Rivalen

- Neural DSP Quad Cortex
- Kemper Profiler Stage MK 2
- Fender Tone Master Pro

Met dit touchscreen gaat het bewerken van presets eenvoudig en snel

JBL BandBox Solo & Trio

Toolboxen voor de gitarist

JBL komt met twee slimme speakers voor gitaristen en zangers, de BandBox Solo & Trio. tekst Steven Faber

JBL, het bedrijf dat James Bullough Lansing in 1946 begon in Californië, is met zijn uitgebreide lijn bluetoothspeakers, al dan niet met draaiende verlichting rond de luidsprekers, goed met zijn tijd meegegaan. Van handzame apparaten tot model 'rolkoffer' zie je deze handige apparaten overal opduiken, van huiskamers tot sporthallen en partytenten. De grote PartyBox-en hebben ingangen voor microfoons en eventueel gitaar - handig voor als je nietje een liedje wil zingen of je schoonvader een speech gaat houden. Maar met de gloednieuwe BandBox Solo en Trio zijn er twee apparaten speciaal voor muzikanten gemaakt. En ze hebben, dat kunnen we vast verklappen, heel veel handige features.

Bandbox Trio

We beginnen met de meest uitgebreide, de 135 watt BandBox Trio, die het formaat heeft van een compacte podiummonitor. Hij staat ook iets naar achter gekanteld met aan de voorkant een stevige grill voor

de 6,5 inch woofer en dubbele tweeters. Bovenop de kunststof behuizing een groot rubberen handvat met daarachter het bedieningspaneel met een kleurenscherm, soft-touch drukknoppen en encoders om door de menu's te navigeren en instellingen te maken. Aan de achterkant zitten twee gecombineerde jack/xlr-ingangen met een schakelaar voor respectievelijk mic/gitaar en mic/line. Daarnaast een jackingang voor gitaar en inputmogelijkheden voor 'kanaal vier': bluetooth, mini-jack en usb-c, te gebruiken voor het streamen van audio. Ten slotte zijn er nog een 'pass thru'-uitgang, hoofdtelefoon aansluiting (mini-jack) en netsnoeraansluiting. Die laatste gebruik je vooral om de accu op te laden, zodat je de BandBox overal mee naar toe kan nemen.

Werking

Als je de Trio aanzet zie je op het scherm de mixerweergave met de volumeinstelling van elk kanaal plus het mastervolume. Van de kanalen die zijn aangesloten kan je het volume

instellen met de corresponderende regelaar. Rechts van het scherm kan je elk kanaal selecteren, waarna je bij kanaal 1 en 2 de mogelijkheid hebt delay, reverb, bass en treble in te stellen. Kanaal 3 is voor elektrisch

gitaar en hier heb je de mogelijkheid om drive, bass, mid en treble in te stellen, maar ook om een van de 27 presets te kiezen die instellingen voor verschillende stijlen omvatten. Selecteer je een preset, dan kan je deze ook aanpassen, door de blokken gate, compressor, wah, amp, cab, modulatie, delay en reverb in of uit te schakelen of aan te passen. Zo kan je kiezen uit verschillende versterkers en effecten.

Hou je de grote encoder ingedrukt dan kom je in het menu met 'tools' die vooral heel handig zijn bij het instuderen van partijen. Zo is er een tuner, metronoom, drummachine en looper aan boord. Maar het meest bijzondere hebben we nog niet benoemd...

Stem AI

Druk je namelijk op de roodomrande Stem AI-knop, dan kom je in het menu waarmee je een gestreamde track - in real time - kan aanpassen. Dus als je, om een voorbeeld te noemen, *Paradise City* (opgenomen in E♭-stemming) wilt meespelen op een gitaar in standaardstemming, dan zet je de pitch een stap omhoog. Ken je de gitaarpartij zo goed dat je Slash niet meer nodig hebt om mee te spelen, dan draai je 'm gewoon

Ken je de gitaarpartij zo goed dat je Slash niet meer nodig hebt, dan draai je 'm gewoon weg.

weg. En dat kan ook met de zang van Axl als je liever zelf meezingt. Maar als je nu die gitaarpartij even los wilt horen om precies uit te zoeken hoe Slash zijn riff speelt, dan draai je alles behalve de gitaar weg en kan je dat uitzoeken. Een kleine disclaimer is wel op zijn plaats, want het werkt, maar niet bij elke song even goed.

Bijvoorbeeld als een gitaar laag gaat, denkt AI nog weleens dat het de bas is en valt een stukje van de partij even weg. Daarnaast hadden we nog wel een functie willen hebben om een song te vertragen, maar wellicht is dat iets voor een toekomstige update van de firmware.

App

Je kan alle instellingen op het apparaat maken zoals hierboven is beschreven. Maar, als je dat fijner vindt, kan je hiervoor ook de JBL One app gebruiken. Dan selecteer je alles eenvoudig vanuit je touchscreen in plaats van door de menu's te navigeren op de Trio zelf. Overigens zijn die menu's eenvoudig en zonder onnodig veel mogelijkheden, maar de app is wel erg handig als je de kleine broer van de Trio gebruikt, de BandBox Solo.

BandBox Solo

De Solo is iets groter dan een effectpedaal en daardoor eenvoudig mee te nemen. Hij heeft geen scherm, maar wel een ledmatrix die de functies aangeeft. Hij kan bijna alles wat de Trio ook kan, inclusief de Stem AI, maar heeft maar één jackingang voor gitaar of microfoon. Verder is het geluid van deze kleine speaker natuurlijk niet zo vol als dat van de

JBL BANDBOX TRIO

RICHTPRIJS: € 599,-

LAND VAN HERKOMST:

Vietnam

TYPE: mini-PA met bluetooth functie, amp- & effectmodeling en Stem AI

VERMOGEN: 135 watt

AFMETING: 344 x 265 x 228 mm (bxhxd)

GEWICHT: 6,65 kg

KAST: kunststof

SPEAKERS: 1 x 6,5 inch woofer, 2 x 25 mm zijden dome-tweeter

INGANGEN: xlr/jack (gitaar/mic), xlr/jack (mic/line), jack (gitaar), aux (minijack), usb-c

UITGANGEN: usb-c, hoofdtelefoon, pass thru

REGELAARS: zes encoder-regelaars, twee met pushfunctie

SCHAKELAARS: aan/uit, kanaal 1-4, Stem AI

ACCU: JBL 400 (Li-ion, 68 Wh)

A/D-D/A CONVERTER: 24-Bits

SAMPLEFREQUENTIE: 48 Khz

MEEGELEVERDE SOFTWARE: JBL One app

EXTRA MOGELIJKHEDEN: scheiden van gitaar/zang/muziek en aanpassen van toonhoogte in realtime van gestreamde muziek, stemapparaat, looper, drums, metronoom

REEKS: de BandBox reeks bestaat uit de twee versies die hier besproken worden

DISTRIBUTIE: The Music Alliance, Hedel,

'tel. +31 (0) 73 599 9090

WEBSITE: tma-benelux.com

JBL BANDBOX TRIO

oordeel

GITARIST ZEGT: Heel prettig werkend apparaat voor kleine optredens en als studieversterker. Eigenlijk een alleskunner.

JBL BANDBOX SOLO**RICHTPRIJS:** € 239,-**LAND VAN HERKOMST:**

Vietnam

TYPE: oefenversterker met bluetooth functie, amp- & effectmodeling en Stem AI**VERMOGEN:** 30 watt**AFMETING:** 150 x 87 x 55 mm (bxhxd)**GEWICHT:** 0,53 kg**KAST:** kunststof**SPEAKERS:** 1 x 2.25" full range**INGANGEN:** jack (gitaar/mic), usb-c (aux)**REGELAARS:** enkele encoderregelaar met pushfunctie**SCHAKELAARS:** aan/uit, bluetooth, guitar preset, Stem AI**ACCU:** Li-ion, 17 Wh**MEEGELEVERDE SOFTWARE:** JBL One app**EXTRA MOGELIJKHEDEN:** scheiden van gitaar/zang/muziek en aanpassen van toonhoogte in realtime van gestreamde muziek, stemapparaat, metronoom, looper

Trio, maar nog steeds heb ik in de testperiode prima kunnen oefenen met deze handzame versie.

In gebruik

Het prettige van beide BandBox-versies is, dat ze heel intuïtief werken. Zodra je weet dat je de grote encoder ingedrukt moet houden om in de tools-sectie te komen, kan je alles vinden. Voor het aanpassen van presets heb je bij de Solo wel de app nodig, maar de Trio heeft zo'n mooi scherm, dat dat niet nodig is.

De functies werken goed, al kan het even wennen zijn voordat je de werking van de looper doorhebt. Het lastige is dat die begint als je 'm aanzet, maar dat doe je met de hand waarmee je ook speelt, dus dan is er al een stukje 'stil' opgenomen. De oplossing is om de metronoom aan te zetten (dan telt hij af) of om later een overdub op te nemen. Maar een functie als de Boss Cubes hadden, waarbij de opname begint zodra er geluid binnenkomt zou hier ideaal zijn.

We begonnen de test met akoestische gitaar op kanaal 1 en waren direct onder de indruk van het aange-name geluid. Misschien een beetje veel galm, maar dat kan je eenvoudig terugdraaien. Hetzelfde geldt als je een microfoon aansluit. De ingang voor elektrisch gitaar biedt je veel presets, waarbij - vooral bij de instellingen met meer oversturing - naar

onze mening nog ruimte voor verbetering is. De klank is niet slecht, maar klinkt wat 'geprocessed' in vergelijking met de modeling die we tegenwoordig zijn gewend.

Conclusie

JBL heeft met de BandBox Solo & Trio twee superhandige apparaten voor gitaristen uitgebracht. De solo neem je overal mee naartoe. Ik zie 'm al gebruikt worden om op de camping even lekker voor de tent te spelen. De Trio is ideaal voor thuis (betere klank), voor feestjes en als je (met vrienden) op straat wilt spelen. Beiden werken heel intuïtief en de 'tools'-sectie en Stem AI zijn fantastische toevoegingen die het

studeren prettig maken zonder dat het veel gedoe geeft. Er zijn nog wat verbeteringen mogelijk, maar gedurende de testperiode hebben deze BandBoxen ons zeker kunnen overtuigen. **G**

JBL BANDBOX SOLO**OORDEEL** ■ ■ ■ ■ ■

» GITARIST ZEGT: Ideale studietool om overal mee naartoe te nemen en tegelijk een compacte bluetooth-speaker

Rivalen**JBL BandBox Trio**

- Bose S1 Pro
- Boss Katana-Air EX
- JBL PartyBox Club 120

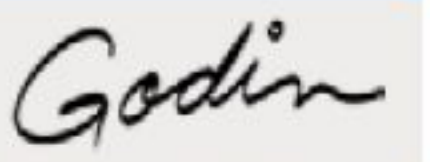
JBL BandBox Solo

- Boss Katana-Mini
- Blackstar Fly Bluetooth

Pas gestreamde tracks in real time aan met de Stem AI functie

Jouw gitaar gratis thuisbezorgd door onze eigen zorgvuldige bezorgdienst

- ✓ Gratis Joh.deHeer persoonlijke Bezorgservice vanaf €750,00
(Altijd gratis verzending met PostNL vanaf €150,00)

- ✓ Elke gitaar incl. Servicepakket t.w.v. €75,00

- ✓ Gitaar eerst proberen, dan accepteren!

Actie geldig
t/m 31
maart

JOH.DEHEER
loetsen en meer, sinds 1898

www.johdeheer.nl

Leeghwaterstraat 46/47 · 3364 AE Sliedrecht
Tel.: 0184-419 611 · email: info@johdeheer.nl

EEN JAAR IN DE BUS MET 33% KORTING

Neem nu een jaarabonnement Guitarist met introductiekorting!

Krijg 33% korting op de losse nummer prijs van € 9,50 en ontvang een jaar lang Guitarist in de bus (12 edities) voor slechts € 76,90 (dat is slechts € 6,40 per editie, inclusief porto).

Bestel nu! Ga naar: muziekmagazines.nl/gitarist

muziekmagazines.nl

Ortega Exoticsuitece en Bridesuitece

Muziek voor in een *chic* hotel?

Ortega levert twee nieuwe 'slimline' nyloonsnarige gitaren, in een reeks waarvan de naam enige exclusiviteit suggereert: de Private Room serie. Wat gaat er schuil achter de namen 'Exoticsuitece' en 'Bridesuitece'?

tekst **Hein van Dongen**

Ortega is een Duits bedrijf dat zijn instrumenten laat bouwen in het Verre Oosten. Te midden van veel traditionele ukeleles en nylon-snarige gitaren zien we ook diverse ontwerpen waarmee Ortega de vernieuwing niet schuwt. We konden twee gitaren testen uit de nieuwe Private Room serie.

De vormgeving van deze gitaren wijkt behoorlijk af van de traditionele klassieke gitaar. Het zijn allebei nyloonsnarige gitaren met een betrekkelijk platte klankkast, een cutaway en een armrest. Beide gitaren hebben een massief sparren bovenblad, maar ze verschillen onderling in afwerking en uitstraling.

Het is even wennen dat Ortega in de namen van de gitaren de spaties heeft weggelaten. Je zou toch zeggen dat het om een 'Bride Suite CE' gaat en om een 'Exotic Suite CE', waarbij CE zoals bij andere merken refereert aan een cutaway en aan de elektronica aan boord. Hoe dan ook horen de beide suites in de wereld van de chique hotels tot de speciale kamers

en aan de bijzondere atmosfeer daarvan lijkt Ortega ook gedacht te hebben met de afwerking van beide instrumenten.

Vorm en bouw

Eén model heet dus 'Exotic Suite'. Het bovenblad van deze gitaar is bedekt met gevlamd acacia finer en acacia is ook gebruikt voor de achter- en de zijbladen. Het andere model, de Bride Suite heeft een bovenblad dat is gefineerd met gevlamd esdoorn, en van deze houtsoort zijn ook de gelamineerde zij- en achterkant vervaardigd.

We zien bindings van gevlamd mahonie, waarvan ook de armsteunen gemaakt zijn. De instrumenten zijn hoogglans gelakt en dat geeft ze inderdaad een heel luxe uitstraling.

Beide modellen hebben een 'thin-

line' klankkast, een cutaway en dus een armsteun. De gitaren zijn niet kleiner dan een traditionele gitaar, maar alleen minder diep. En dat zorgt samen met de armsteun voor extra speelcomfort. Verder zien we bij beide modellen een traditionele open kop en klassieke stenschroeven. De hals is vrij breed (50 mm), maar toch iets smaller dan bij sommige 'Spaanse' gitaren. De okoumé hals heeft een palissander toets met 19 frets, en ook de hogere frets zijn door de cutaway heel goed bereikbaar.

Het zijn typisch instrumenten die zijn gemaakt voor klassieke gitaristen die het speelgemak (en de versterkbaarheid) van een elektrische gitaar zoeken. De palissander toets speelt prima en anders dan bij de meeste klassieke gitaren kun je hals in twee richtingen verstellen.

Geluid

Het verschil in geluid tussen beide gitaren is niet zo groot als het verschil in hun uitstraling doet vermoeden. Ze klinken allebei akoestisch allesbehalve dun, zij het wel wat

Het zijn *typisch* instrumenten die zijn gemaakt voor *klassieke* gitaristen die het speelgemak van een elektrische *gitaar* zoeken.

minder vol dan een goede gewone klassieke gitaar. Maar ze zijn vooral ook bedoeld voor versterkt gebruik. Als het gaat om versterking zijn gitaren met nylon snaren altijd een beetje achtergesteld vergeleken met hun staalsnarige broeders. Soms klinken nylon-snarige gitaren wat plukkerig en iel met een piëzo-element onder het zadel. Als je de moeite neemt wat met de toonregeling te experimenteren geven deze Ortega's een mooi vol en warm geluid. Versterkt hoor je ze 'zingen' met een mooie resonantie en sustain.

Ortega's MagusPro/G-RC voorversterker heeft regelaars voor laag, midden en hoog en ook een fase-schakelaar voor wanneer er onverwacht feedback optreedt. Er is bovendien een stemapparaat

ingebouwd, die de gitaar uiteraard vanzelf op mute zet, zodat je het stemmen voor de zaal een beetje privé kunt houden. Heel praktisch is de geïntegreerde oplaadbare accu, die werkt via een USB-C kabel. De accu biedt bij een laadtijd van 5 tot 10 minuten een speeltijd van 10 tot 15 uur.

Conclusie

De Bridesuitece en de Exoticsuitece zijn twee gitaren die er fraai uitzien en heel comfortabel spelen. Ze komen natuurlijk optimaal tot hun recht op

het podium of in een oefenruimte, wanneer je versterkt speelt. Ze zijn interessant voor klassieke gitaristen die met een apart instrument naar buiten willen treden, maar misschien ook voor elektrische gitaristen die nylon-snarig 'erbij willen doen' en een instrument zoeken dat wat speelcomfort betreft niet al te veel afwijkt van wat ze gewend zijn. Misschien toch het beste van twee werelden?

ORTEGA EXOTICSUITECE EN BRIDESUITECE

RICHTPRIJS: € 795,- (inclusief gigbag)
LAND VAN HERKOMST: ontworpen in Duitsland, gemaakt in China
TYPE: thinline klassieke gitaar met cutaway
BODY: gevamd acacia (exoticsuitece), gevamd esdoorn (bridesuitece)
BOVENBLAD: massief sparren, gefineerd
BINDING EN ARMSTEUN: gevamd mahonie
HALS: okoumé
TOETS: palissander
FRETS: 19
MENSUUR: 650mm
BREEDTE TOPKAM: 50mm
BRUG: palissander
ELEKTRONICA: Ortega MagusPro/G-RC
VOEDING: 9 volt batterij
AFWERKING: hoogglans
LINKSHANDIG: niet beschikbaar
REEKS: Private Room Collection
DISTRIBUTIE: Meinl Distribution, Guttentstette (D), tel. +49 9161 788-825
WEBSITE: ortegaguitars.com

ORTEGA EXOTICSUITECE EN BRIDESUITECE

ORDEEL

» GITARIST ZEGT: Exclusief ogende, comfortabel spelende en vooral versterkt heel mooi klinkende nylon-snarige gitaren.

Rivalen

- Ibanez TOD10N Tim
- Henson Signature
- Yamaha NCX3C

Spira S-420 AWH & T-407 MBK

Shreddden, djententen of jazzzen?

Twee moderne players
onder de loep. tekst Jona Pattipeilohy

Het aanbod van verschillende elektrische gitaren groeit snel, er is veel keuze voor de hedendaagse, constant evoluerende rock- en metal-gitaristen. Fabrikanten spelen in op de vraag naar betaalbare gitaren die zowel modern klinken als technisch zijn voorzien van alle snuffjes en kwalitatief goede onderdelen. Spira richt zich duidelijk op deze doelgroep. Met de S-420 AWH en T-407 MBK laten ze een zes- en zevensnarig instrument zien die aan de criteria voldoen: snelheid, veelzijdigheid en een strakke afwerking, zonder dat zo'n instrument een fortuin kost.

Spira is een relatief jong merk dat zich richt op gitaristen die houden van een moderne speelervaring. Strakke designs, snelle halzen en pickups met hoge output maken de gitaren geschikt voor highgainrock en -metal. Ze worden ontworpen in Slovenië en geproduceerd in China. De instrumenten voelen betrouwbaar aan en doen een beetje denken aan de gitaren van Ibanez.

In plaats van een retro-uitstraling kiest Spira voor moderne interpretaties van iconische instrumenten. Deze twee gitaren zou je voor verschillende doeleinden kunnen inzetten: de S-420 als shred- en metalmachine, de T-407 als veelzijdige zevensnaar voor moderne progrock of djent, maar eventueel ook voor jazzfusion!

Spira S-420 AWH

De S-420 AWH (Antique White) straalt snelheid en agressie uit. De glansgelakte superstrat-body heeft lange hoorns met diepe

BEIDE GITAREN ZIJN MODERN, SOLIDE GEBOUWD EN GOED AFGEWERKT.

uitsparingen voor gemakkelijke toegang tot de hoogste frets. Het contrast met de zwarte hardware geeft de gitaar een stoere en moderne uitstraling.

De slanke hals is gemaakt van een keurig stuk Canadees geroosterd esdoornhout met een mooie zijdeglans afwerking, iets wat door veel gitaristen als aangenaam wordt ervaren. De toets is gemaakt van duurzaam imitatie-ebben, de dot-inlays zijn op originele wijze vóór de octaafmarkering aan de baskant en daarna aan de diskant geplaatst. Het comfortabele C-profiel en de vierentwintig frets maken snelle licks, sweep-arpeggio's en technisch uitdagende stukken muziek makkelijk speelbaar. Het dempertje boven de topkam voorkomt ongewenste snaartrillingen en draagt bij aan een strak geluid.

De doublelocking-tremolo is stabiel, zelfs bij extreme divebombs. De humbuckers leveren veel output met een strakke bas, uitgesproken midden en een helder hoog. Cleane sounds zijn direct en droog, maar behouden wel voldoende detail.

De gitaar reageert behoorlijk direct op dynamiek en aanslag. De combinatie van tremolo, zijdeglans hals, humbuckers met hoge output en 24 frets maakt dit instrument een echte leadgitaar, geweldig voor snelle solo's en shredden.

Palm-mutes klinken strak, snelle riffs blijven helder en solo's snijden moeiteloos door de mix. Sweep-arpeggio's en legato-lijnen blijven

consistent en gecontroleerd. Lange speelsessies zijn comfortabel dankzij de ergonomie en de lichte body.

Clean klinkt de gitaar wat minder expressief, maar met behulp van een compressor of boost wordt het gauw weer een stuk smaakvoller. De S-420 is een instrument dat snelheid en precisie op een goede wijze combineert.

In de praktijk laat de S-420 AWH zich makkelijk afstellen naar je persoonlijke voorkeur. De gitaar reageert goed op zowel standaard E-stemming als lagere tunings zoals DADGAD. Dankzij de Koreaanse 'Sung-il Double-Locking Tremolo' blijft de intonatie stabiel, zelfs bij intensief gebruik van de tremolo-arm. Het dempertje boven de topkam bewijst hier op-

nieuw zijn nut: bij snelle riffs en muting-technieken blijven ongewenste boventonen achterwege, wat vooral in strakke metalproducties een voordeel is. Bij opnames komt de S-420 duidelijk naar voren in de mix. Het uitgesproken middengebiet zorgt ervoor dat solo's en leads niet wegvallen, zelfs niet naast een ritmische tweede gitaar of een aanwezig synthesound.

Spira T-407 MBK

De T-407 MBK (matte black) kiest voor bredere inzetbaarheid. De T-stijl body is modern geïnterpreteerd en de matzwarte afwerking en hardware geven een professionele uitstraling.

De hals voelt iets voller en natuurlijk is deze ook een stukje breder vanwege de zevende snaar.

De S-420 heeft twee keramische Villain humbuckers met hoge output

Alle Spira-gitaren hebben dezelfde strakke omgekeerde kop

Rivalen

S-420 AWH

- Jackson JS32 Dinky
- ESP LTD M-200
- Schecter Omen Extreme-6

T-407 MBK

- Ibanez RG7421
- Schecter C-7 Hellraiser
- Jackson Dinky DKA7

SPIRA S-420 AWH

ADVIESPRIJS: € 499,-

LAND VAN HERKOMST:

China (ontwerp Slovenië)

TYPE: massieve elektrische gitaar met dubbele cutaway

BODY: geroosterd populierenhout, superstrat-vorm
HALS: geroosterd Canadees esdoornhout, C-profiel

TOETS: imitatie-ebben (Hi-Graded Ebony Tech), 24 frets

FRETS: 24 medium jumbo
MENSUUR: 648 mm (25,5 inch)

TOPKAM: locking, met dempertje

BREEDTE TOPKAM/12E
FRET: 42/56 mm

BRUG: Sung-II double-locking-tremolo
HARDWARE: zwart, locking-nut, Sung-il Double-Locking Tremolo.

ELEKTRONICA: 2x Villain humbucker, volume/tone, 3-wegschakelaar, jack-aansluiting

GEWICHT: ong. 3,7 kg

KLEUR: Antique White (ook beschikbaar in zwart of blauw)

AFWERKING: body hoogglans, hals mat

LINKSHANDIG: nee

DISTRIBUTIE: Total Sonic, Nieuw-Vennep, tel. 0252-629340

WEBSITE: totalsonic.nl

SPIRA T-407 MBK

ADVIESPRIJS: € 405,-

LAND VAN HERKOMST:

China (ontwerp Slovenië)

TYPE: massieve elektrische gitaar met enkele cutaway, 7 snaren

BODY: geroosterd populierenhout, T-model geïnspireerd

HALS: geroosterd Canadees esdoornhout, C-profiel

TOETS: imitatie-ebben (Hi-Graded Ebony Tech), 24 frets

FRETS: 24 medium jumbo
MENSUUR: 673 mm (26,5 inch)

TOPKAM: synthetisch imitatiebeen, met dempertje

BREEDTE TOPKAM/12E

FRET: 46/60 mm

BRUG: vast

HARDWARE: locking-tuners, zwart

ELEKTRONICA: 2x Villain humbucker, volume/tone, 3-wegschakelaar, jack-aansluiting

GEWICHT: ong. 3,9 kg

KLEUR: matzwart

AFWERKING: body en hals allebei mat afgewerkt

LINKSHANDIG: nee

De zijdeglans afwerking biedt comfort bij langere speelsessies. De body ligt prettig tegen het lichaam en de balans is uitstekend, zowel staand als zittend.

De T-407 heeft zeven snaren en locking-tuners, ideaal voor lage stemmingen voor bijvoorbeeld prog-rock of metal. De vaste brug zorgt voor nog meer stabiliteit en boven de topkam zit hetzelfde dempertje als bij de S-420. Ook deze T-407 beschikt over 24 frets. De gitaar leent zich erg goed voor uitgebreid solospel en modernere technieken zoals tappen of sweepen. Ondanks de T-body zijn de hoogste frets behoorlijk goed bespeelbaar. De elementen zijn krachtig maar gebalanceerd, waardoor de gitaar geschikt is voor djent, progressieve metal, moderne rock of zelfs jazz-fusion. Een leuk detail is het Spiralo logo op het wielje achterop de stemmechanieken.

Wat direct opvalt is de warmte bij een cleane sound; uit een Fender buizenversterker op laag volume klinkt deze gitaar erg prettig. Plug je 'm in een Marshall met een distortion-pedaal ertussen, dan komen de metalkaraktertrekken gelijk meer naar voren.

De T-407 MBK voelt zich zowel in de studio als op het podium thuis. De combinatie van vaste brug en locking-tuners zorgt voor een betrouwbare stemvastheid, wat vooral bij livegebruik een geruststelling is. Bij opnames blijkt dat de gitaar goed gedefinieerd klinkt, ook bij complexere akkoorden op de lage snaren.

Dankzij de gebalanceerde pickups laat de T-407 zich makkelijk combi-

neren met verschillende versterkertypes en plug-ins. Cleane partijen behouden hun articulatie, terwijl highgainsounds strak en gecontroleerd blijven. Voor gitaristen die werken met uitgebreide effectketens of modelers biedt deze gitaar voldoende headroom en detail om nuances overeind te houden. Al met al is dit dus een erg goede allrounder.

Vergelijking

Beide gitaren zijn modern, solide gebouwd en goed afgewerkt. De S-420 AWH is een pure lead- en metalgitaar voor snelle riffs, tremolo-werk en highgainsolo's. De T-407 MBK is veelzijdiger, erg geschikt voor uiteenlopende stijlen met de zeven snaren, gebalanceerde pickups en vergrendelende stemmechanieken.

Binnen hun respectievelijke segmenten zijn de S-420 AWH en T-407 MBK scherp geprijsd. De geboden specificaties zoals 24 frets, moderne hardware en hoogwaardige afwerking zie je doorgaans pas in hogere prijsklassen. Spira plaatst zich daarmee duidelijk als een merk voor gitaristen die weten wat ze willen.

De S-420 richt zich vooral op spelers die snelheid, precisie en leadspel centraal stellen, terwijl de T-407 aantrekkelijk is voor gitaristen die een instrument zoeken voor uiteenlopende moderne stijlen. In beide gevallen biedt Spira een overtuigende balans tussen prestaties, bouwkwiteit en prijs.

Conclusie

Spira bewijst met de S-420 AWH en T-407 MBK dat moderne gitaren betaalbaar kunnen zijn zonder kwaliteit in te moeten leveren aan specificaties of speelcomfort. De S-420 excelleert in snelheid en agressie, terwijl de T-407 veelzijdigheid en moderne toepassingen combineert.

Beide modellen zijn een serieuze optie voor gevorderde gitaristen of ambitieuze beginners die een high-end speelervaring zoeken voor een goede prijs.

SPIRA S-420 AWH

OORDEEL

» GITARIST ZEGT: Een snelle, strak klinkende metalgitaar met focus op highgain- en leadspel.

SPIRA T-407 MBK

OORDEEL

» GITARIST ZEGT: Een veelzijdige zevensnaar met comfort, stabiliteit en moderne sounds, ideaal voor gitaristen die nieuw zijn in het land van de zevensnaar.

Boss XS-1

We testen de kleinste van de twee nieuw geïntroduceerde Pitch Shifter pedalen.

tekst Trevor Curwen

Als het gaat om pitch shift-effecten, denken de meeste gitaristen aan de Whammy van DigiTech. Boss is natuurlijk geen onbekende op het gebied van pitch-effecten, maar heeft sinds de PS-6 Harmonist (ongeveer 15 jaar geleden geïntroduceerd) geen nieuw pitch-pedaal meer uitgebracht. De compacte XS-1 (samen uitgebracht met de grotere XS-100) biedt toonhoogteveranderingen over grote intervallen van één tot drie octaven en kleinere stappen omlaag of omhoog zoals een capo dat zou doen.

Ontwerp

De XS-1 heeft een praktische WYSIWYG-bediening. Met slechts twee regelaars en een paar tuimelschakelaars is hij in een

oogwenk te doorgronden. Er is een tuimelschakelaar voor de werking van de voetschakelaar (standaard of 'momentary'), en een voor de selectie van het effect (pitchshift omhoog/omlaag, dan wel 'detune'). De balansregelaar stelt de mix in tussen droog- en effectsignaal, terwijl het interval van het pitcheffect wordt geselecteerd via de Shift-draaischakelaar (tot zeven halve tonen in halve toonstappen, of één, twee of drie octaven). Hiermee stel je ook het Detune-bereik in van -20 tot +20 cent. Bij het intrappen van de voetschakelaar gaat de toonhoogte direct naar de ingestelde hoogte, maar als je het glijdend wilt doen heb je een expressiepedaal nodig. Ook kan je een enkele of dubbele voetschakelaar toevoegen: de pitch kan per schakelaar worden ingesteld tot maximaal drie verschillende instellingen.

Conclusie

Het is het wachten waard geweest op een nieuw pitchpedaal van Boss, want dankzij technologische vooruitgang werkt hij uit-

stekend. De XS-1 is zeer praktisch: je hebt geen tweede droptune-gitaar of bariton nodig op het podium, want hij dekt alles, zelfs een vleugje 12-snarige klank. **G**

BOSS XS-1

oordeel

GITARIST ZEGT: Nauwkeurige pitch-effecten met eenvoudige bediening. Je hebt wel een expressiepedaal nodig om alle mogelijkheden te benutten

INFO: BOSS XS-1

PRIJS: € 232,-

TYPE: POLYFOON PITCH SHIFT PEDAAL

WEBSITE: BOSS.INFO

Electro-Harmonix Bender Royale

Electro-Harmonix blaast de klassieke Tone Bender met drie transistors nieuw leven in en ontwikkelt deze verder voor meer klankvariaties.

tekst Trevor Curwen

De Tone Bender, het klassieke Britse fuzzpedaal uit midden jaren '60, werd destijds in verschillende varianten en onder verschillende merknamen geproduceerd. De nieuwe Bender Royale van Electro-Harmonix is gebaseerd op de Mk III-versie die is uitgerust met drie germaniumtransistors. De technici van EHX hebben de oorspronkelijke drie knoppen uitgebreid tot een geavanceerde versie met zes regelaars en een paar tuimelschakelaars. De standaard volume- en fuzzknoppen zijn nog steeds aanwezig, maar je krijgt er treble- en basregelaars bij in plaats van de enkele toonregelaar. Er is ook een bias-knop om de ingangsspanning

van het fuzz-circuit aan te passen, en een blendregelaar die je het volledige fuzz-geluid geeft wanneer deze op maximaal staat, maar die wat droog geluid toevoegt naarmate je hem terugdraait.

Geluid

Het Bender-DNA is meteen duidelijk en het apparaat heeft twee verschillende (maar even bruikbare) sounds via de Fat-schakelaar: de dunnere basisklank en een vollere sound. De andere tuimelschakelaar zorgt voor een subtielere verandering, waarbij de led-optie het geluid ruwer maakt. Dan is er nog de biasregelaar, waarmee je ook een 'gated' en spetterende klank kan instellen. Voeg daar de zeer effectieve toonregelaars en de blend-optie aan toe en je hebt een geweldig klinkende fuzz met veel flexibiliteit.

Oordeel

De Bender Royale is misschien wel gebaseerd op een Tone Bender – en hij kan

zeker dat vertrouwde geluid leveren – maar met de extra regel mogelijkheden kan dit Electro-Harmonix pedaal ook worden beschouwd als een alleskunner op fuzz-gebied en biedt daarmee veelzijdigheid voor je pedalboard in één compact pedaal. **G**

ELECTRO-HARMONIX BENDER ROYALE

oordeel

GITARIST ZEGT: Authentiek ToneBender-geluid in compact formaat met uitgebreide regel mogelijkheden.

INFO: ELECTRO-HARMONIX BENDER ROYALE

PRIJS: € 135,-

TYPE: FUZZPEDAAL

WEBSITE: TOTALSONIC.NL

100 JAAR B.B. King

Joe Bonamassa over het eerbetoon door 30 topgitaristen

B.B. King zou 100 zijn geworden afgelopen jaar. Joe Bonamassa nam dat feit ter harte en verzamelde 's werelds beste gitaristen om gezamenlijk een prachtig tribute-album te maken, dat 6 februari is uitgekomen: 'B.B. King's Blues Summit 100'. Wij vroegen Bonamassa naar zijn ervaringen met dit project en tekenen in vogelvlucht de historie van B.B. King op.

tekst David Mead & Henry Yates

Gitaristen als Buddy Guy, Gary Clark Jr., Keb' Mo', Susan Tedeschi, Derek Trucks, Slash, Christone "Kingfish" Ingram, George Benson, Jimmie Vaughan, Marcus King en Joanne Shaw Taylor leverden schitterende bijdragen aan 'B.B. King's Blues Summit 100'. Het project is diep geworteld in Bonamassa's eigen geschiedenis met B.B. King, die hem al op twaalfjarige leeftijd uitnodigde om mee op tour te gaan. Dat vroege mentorschap liet een blijvende indruk achter en vormde Bonamassa's visie op muziek maken.

Joe ontmoette B.B. King 36 jaar geleden, maar dat moment betekende zoveel voor hem dat het als gisteren voelt: "Het was tijdens het Lilac Festival in Rochester, New York, op 24 mei 1990", vertelt hij ons. "Mijn band was zijn support act. Ik was nog een kind en hij leek geïnteresseerd in mijn carrière en mijn spel. Er was nog geen

Joe Bonamassa: "Hij liet me zien hoe je songs van een computer naar een iPod kunt overzetten toen hij al 80 jaar oud was!"

© Phil Barker

internet, dus hij had geen video's van mij op YouTube of Instagram bekeken of zo. In die tijd moest je nog zelf dingen ontdekken. We werden vrienden."

Gaf B.B. je in het begin advies om je spel verder te ontwikkelen?

"Nee, maar je leerde vanzelf door naar hem te kijken. Hij moedigde me aan om mezelf te blijven en niet te veranderen. Ik ken geen andere gitarist die je zo makkelijk aan één noot kunt herkennen, weet je? Misschien Albert King, al heb je bij hem meestal twee of drie noten nodig. B.B. hoefde maar één noot te spelen en je wist wie het was. Van zulke gitaristen kan iedereen iets leren."

Heb je daarna nog vaak met hem gespeeld?

"Technisch gezien was de laatste keer tien jaar voor hij overleed. Dat was de laatste tour. We deden een paar shows in Europa, in Ahoy in Rotterdam, en de laatste keer dat ik hem zag was in 2014, vlak voor het laatste optreden van zijn tour in de Canyon Club in LA. Hij ging letterlijk verder met de conversatie die we eerder hadden. Hij zei: 'Heb je nog steeds dezelfde vriendin?' Hij was zo hip."

Wat zijn je favoriete B.B. King-anekdotes?

"Ha, hij liet me zien hoe je songs van een computer naar een iPod kunt overzetten toen hij al

Zijn Gibson ES-355 signature: zonder f-gaten en een TP-6 fine-tuning brug

80 jaar oud was! Ik wist niet hoe dat moest en ik was 28 en hij was 80. Hoe zielig is dat? Hij was de ultieme professional. Ik herinner me dat hij in Charleston zou spelen en er was zo'n erge sneeuwstorm dat de gouverneur van West-Virginia hem persoonlijk belde om de show te annuleren. Dat deed hij niet. Hij zei dat hij de mensen had beloofd om in maart voor ze te spelen 'en dat ga ik doen ook'. Toen iemand tegen hem zei dat het onveilig was, zei hij: 'Ik ben er toch ook?' Zo was hij."

B.B. was altijd aan het werk en tourde eindeloos. Jij ook. Heb je dat van hem?

"Ja, hij was constant op tournee. Ik bedoel, hij deed festivals in de zomer en ging dan direct door naar theaters in de winter; daar genoot hij van. Hij zei altijd dat hij op tournee wilde overlijden terwijl hij deed wat hij het liefste deed: spelen voor de mensen. Dat was zijn hele leven. We hebben het hier over iemand die begin jaren vijftig begon met werken en daar nooit meer mee opgehouden is."

B.B. speelde altijd op een 'Lucille' Gibson ES-355; heb jij die ook in je verzameling?

"Ik heb er een paar. Ze zijn meestal stereo, maar ik heb ook

GITARISTEN OP 'B.B. KING'S BLUES SUMMIT 100'

Kirk Fletcher
Joe Bonamassa
Slash
Eric Clapton
Marcus King
Buddy Guy
Susan Tedeschi
Derek Trucks
Robben Ford
George Benson

Joanne Shaw Taylor
Kenny Wayne Shepherd
Christone "Kingfish" Ingram
Larry McCray
Shemekia Copeland
Myles Kennedy
Jimmie Vaughan
Bobby Rush
Larry Carlton
Keb' Mo'

Eric Gales
Gary Clark Jr.
Warren Haynes
Chris Cain
Ivan Neville
Dion
Marc Broussard
Chris Buck
D.K. Harrell
John Nemeth

Joe Bonamassa: “Hij zei altijd dat hij op tournee wilde overlijden terwijl hij deed wat hij het liefste deed: spelen voor de mensen”

wel mono-uitvoeringen en die zijn geweldig. Een ebbenhouten toets, mono, geen Varitone: het is de coolste 335 die je ooit hebt bespeeld. De eerste Lucille werd eind jaren zeventig geproduceerd. Sommige waren rood, dat was van 1978 tot 1979, en hij was degene die zei dat er geen f-gaten in moesten. Dat werd een van Gibsons langstlopende signaturemodellen, naast de Les Paul natuurlijk.”

Speelde B.B. graag hard op het podium?

“Toen ik voor het eerst in zijn voorprogramma speelde gebruikte hij een Twin Reverb en vaak was dat er een van mij. Ik had een Twin met niet-bijpassende luidsprekers uit 1970 of 1971, en dat was zijn favoriet. Hij klonk hard en puntig. Later ging hij over op de Lab Series L5, wat in feite een Twin met transistors is. Dus hij speelde hard. Het was niet stil op het podium; hij wilde die brede sound. Alle Kings hebben een massief geluid. Albert had dat, Freddie ook - en ze speelden allemaal hard.”

Hoe koos je de gitaristen voor dit tribute-album?

“Dat ging vanzelf. We hadden een lijst van songs die we wilden doen en toen we er 20 of zo hadden opgenomen leek ons dat genoeg. Daarna begon het uit de hand te lopen en uiteindelijk namen we er nog twaalf op. Van die 34 gebruiken we er 32. Misschien vraag je je af waarom we Michael McDonald, Derek (*Trucks*) en Susan (*Tedeschi*) op één track hebben? Nou, dat is omdat ze allemaal dezelfde song wilden doen. Soms werkt dat zo, weet je?”

Was het ingewikkeld om voor iedere song de juiste artiest te vinden?

“We deden *When Love Comes To Town*. Ik bedoel, dat is een van B.B.'s bekendste songs. En wie moet dat zingen? Ik kreeg het idee om Myles Kennedy te vragen, met Slash op gitaar, terwijl Shemekia Copeland de B.B.-stukjes zou doen. En dat werd te gek. Het allermooiste was dat we Chaka Khan en Eric Clapton de *The Thrill Is Gone* konden laten doen. Paul Rodgers wilde *Night Life* zingen en dan een heel bijzondere versie, de *Blues Is King*-versie. Geen probleem, gaan we regelen.”

Dus jouw band nam de basistracks op en de gasten speelden hun partijen in verschillende studio's in?

“Ja, dit was niet mogelijk geweest als we het hadden willen doen als Quincy Jones met *We Are The World*. Dat zou fysiek onmogelijk geweest zijn. Van start tot finish, inclusief ontwerp van de hoes en zo, hebben we er acht maanden over gedaan. Dat is supersnel voor een project als dit. Het was onze taak als band om de nummers in te spelen terwijl we op tournee waren. Daarom zijn de meeste tracks opgenomen in Los Angeles, maar sommige in Buffalo, New York, sommige in Atlanta, en ik denk eentje in Nashville. We moesten flexibel zijn.”

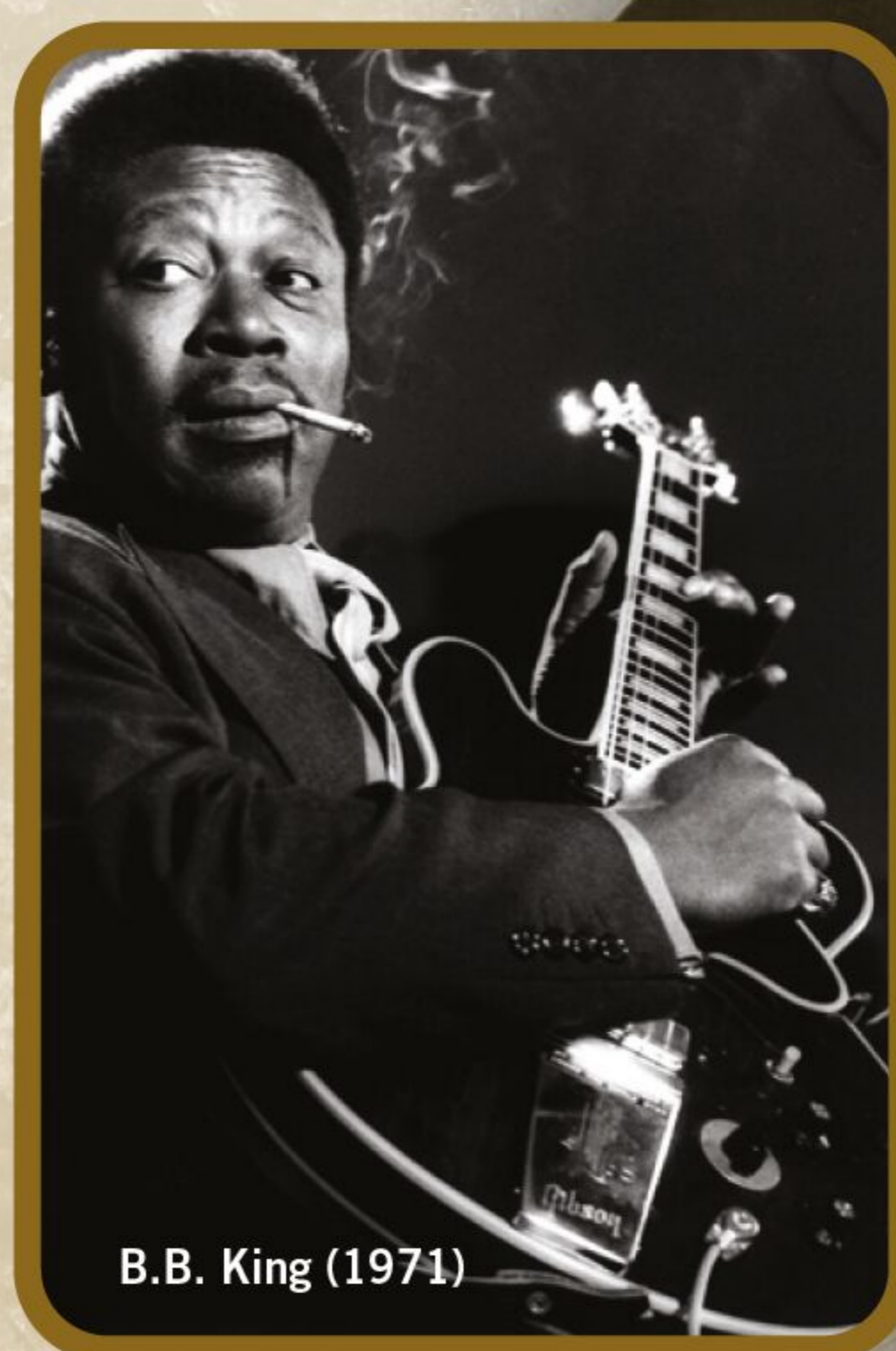
B.B. King

(1925-2015)

Koning van de blues

We kijken terug op B.B. Kings leven, vol overwonnen tegenslagen. Geboren op 16 september 1925, op zo'n 20 kilometer van Indianola, Mississippi. Overleden op 89-jarige leeftijd in Las Vegas op 14 mei 2015. Een half jaar eerder speelde hij zijn laatste concert in het House of Blues in Chicago.

samengesteld door
Henry Yates

© Getty

B.B. King (1971)

Een veelbelovende toekomst leek er niet in te zitten toen Riley B King op 16 september 1925 werd geboren, op zo'n 20 kilometer van Indianola, Mississippi. Zijn ouders gingen uit elkaar en toen zijn moeder werk zocht op een boerderij in de heuvels van Kilmichael, begon de zeven jaar oude Riley in de mais- en katoenvelden te werken, met de Elkhorn Baptist Church als enige bron van onderwijs. Toen de lokale voorganger zijn gitaar eens vergat, greep Riley zijn kans én de gitaar. In plaats van een waarschuwing gaf de voorganger hem zijn eerste gitaarles.

Het repertoire van de jonge Riley bestond voornamelijk uit de songs die tijdens het werk op het veld werden gezongen, maar ook luisterde hij naar Blind Lemon Jefferson en Lonnie Johnson, als die af en toe door Riley's tante Mima op een krakende grammofoon werden afgespeeld. Het is dus geen toeval dat zijn latere stijl het midden tussen beide zou houden, met als derde invloed Bukka White, een neef van zijn moeder die later naam zou maken als slidegitarist.

Op zijn twaalfde stond Riley er alleen voor, nadat zowel zijn moeder als grootmoeder kort na elkaar overleden.

Gelukkig had de eigenaar van de boerderij medelijden en gaf hem voldoende voorschot om een rode Stella gitaar te kopen. Die werd gestolen, maar met een nieuwe gitaar werd Riley

B.B. King met een Fender Esquire (1955)

© Getty

Alle foto's: © Getty

15 minuten airtime op WDIA radio voor de jonge BB – of 'Bee Bee', zoals hij hier wordt genoemd.

Bij WDIA radio in Memphis, Tennessee, rond 1948, voor het eerst met zijn artiestennaam: B-B-King

lid van de The Famous St John's Gospel Singers in de Mississippi-delta. En al snel kreeg hij een betere baan, als tractorrijder, wat hem de mogelijkheid gaf in het weekeinde naar Indianola te gaan om zich daar onder te dompelen in de muziek van de stad.

Van de boerderij naar het podium

Rond 1945 besloot Riley het boerenleven vaarwel te zeggen en naar Memphis te vertrekken, de stad die bekend stond om zijn muziekboulevard, de legendarische Beale Street. Daar vond de 23-jarige Riley werk voor overdag en zijn avonden vulde hij met muziek. Bijvoorbeeld die van Charlie Christian, Django Reinhardt en T-Bone Walker. Via mondharmonicavirtuoos Sonny Boy Williamson II vond Riley werk als gitarist bij de 16th Street Grill in West Memphis. Zijn wekelijks salaris was 72 dollar (een flink stuk hoger dan de 22 dollar die hij op de tractor verdiende) en een van de voorwaarden was dat Riley het restaurant via de radio moest promoten. In die tijd ontstond ook de bijnaam B.B. Eerst stond dat voor 'Beale St Blues Boy', toen 'Blues Boy', daarna 'Bee Bee' en ten slotte 'B.B.'. De eerste gitaar die hij Lucille noemde redde hij uit een gebouw dat in brand gevlogen was als gevolg van een vechtpartij tussen twee mannen over een vrouw met die naam.

Precies op tijd

Van de radio naar de opnamestudio bleek een kleine stap en King begon zijn platencarrière in 1950 - in het begin zonder

In die tijd ontstond ook de bijnaam B.B. Eerst stond dat voor 'Beale St Blues Boy', toen 'Blues Boy', daarna 'Bee Bee' en ten slotte 'B.B.'

veel succes. Zijn doorbraak kwam in 1951, met *3 O'Clock Blues*. In februari 1952 was hij was 26 jaar oud en stond hij bovenaan in de Billboard r&b-lijst. Tot en met 1955 haalden nog eens tien singles de top 20. Daarna, met de komst van de rock 'n' roll, was het succes voorbij. Bij een auto-ongeluk in 1958, waarbij twee mensen overleden, bleek King onverzekerd en de schade werd op hem verhaald. Er zat niets anders op dan nog harder te werken dan hij al deed en halverwege de jaren zestig zat het eindelijk eens mee toen het live-album 'Live At The Regal' verscheen, nog altijd een van de beste live-albums aller tijden.

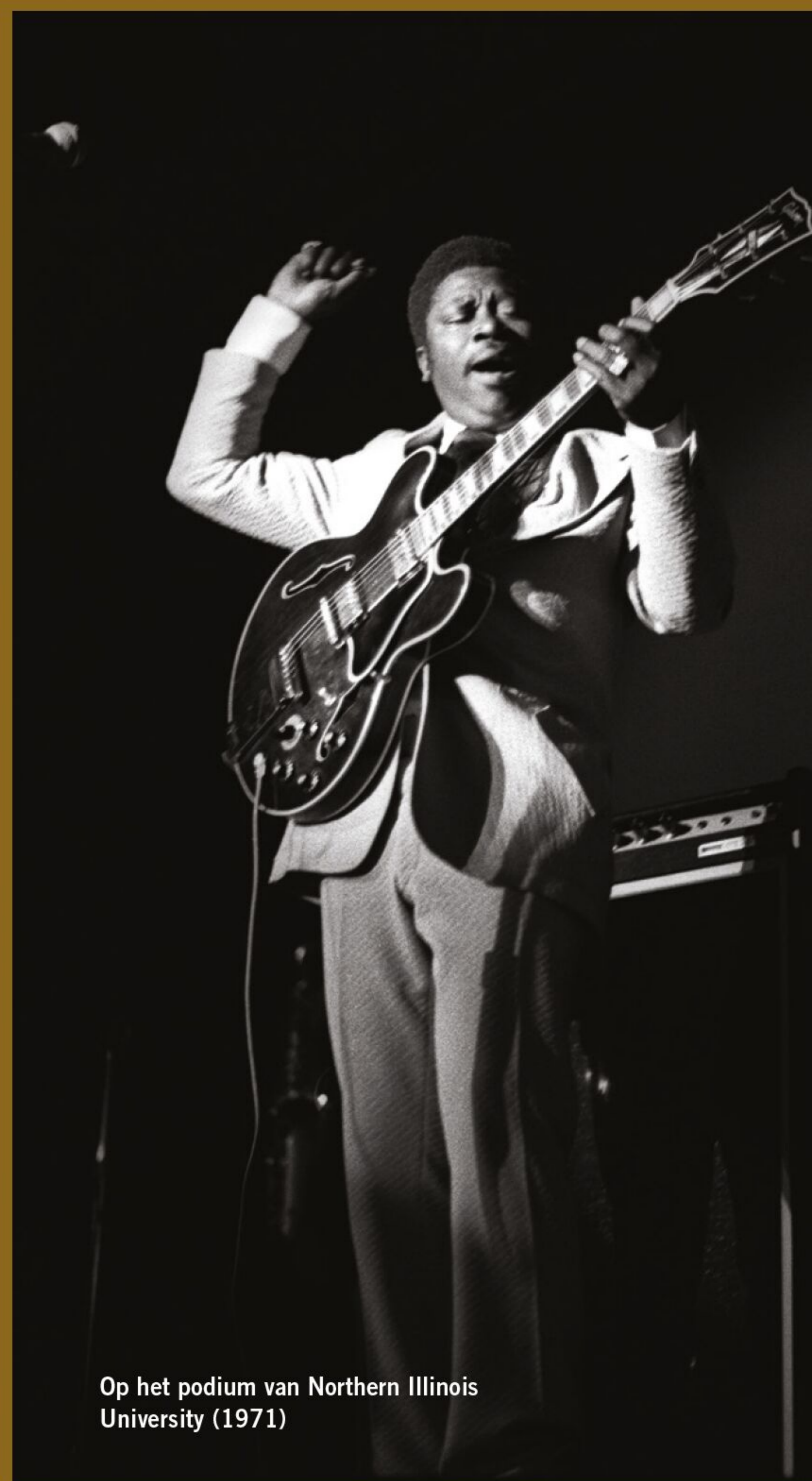
In februari 1967 speelde B.B. in San Francisco's Fillmore Auditorium. Nog voor de eerste noot ontving King een staande ovatie van het overwegend jonge, witte publiek. Dat had hij te danken aan gitaristen als Eric Clapton en Michael Bloomfield, die de blues nieuw leven inbliezen. Mede dankzij een nieuwe manager wist King in die tijd het harde werk eindelijk om te zetten in succes, ook financieel.

Thriller

Het beste moest nog komen. De track *The Thrill Is Gone* was geen typische blues (er deden zelfs strijkers op mee), maar

Het vroege model van B.B.'s 'Lucille'-gitaar met P-90's (1969)

Op het podium van Northern Illinois University (1971)

misschien was dat net wat het grote publiek wilde horen. Het werd zijn grootste hit en hij kreeg zelfs een Grammy voor Best Male R&B Vocal Performance. Ook mocht hij optreden tijdens de The Ed Sullivan Show met zijn miljoenenpubliek.

De tweede helft van Kings leven, van halverwege de 40 tot 89, was eigenlijk een ereronde. In 1971 tourde hij voor het eerst internationaal. In de jaren tachtig werd hij opgenomen in de Blues Hall Of Fame en eerde Gibson hem met een eigen Lucille signaturemodel (een opgepimpte ES-355 zonder f-gaten en met een brug met fijnstemmers).

In 1987 ontving King een Grammy Lifetime Achievement Award en werd hij opgenomen in de Rock And Roll Hall Of Fame, en een jaar later maakte een hele nieuwe generatie kennis met hem dankzij de samenwerking met U2 op *When Love Comes To Town*.

De jaren negentig begonnen goed, met de National Medal Of The Arts, die hij ontving van President George HW Bush, en de opening van de eerste B.B. King Blues Club in zijn geliefde Beale Street. In 1995 bezocht hij voor de tweede keer het Witte Huis, dit keer om door president Bill Clinton benoemd te worden als Kennedy Center Honoree, en twee jaar daarna

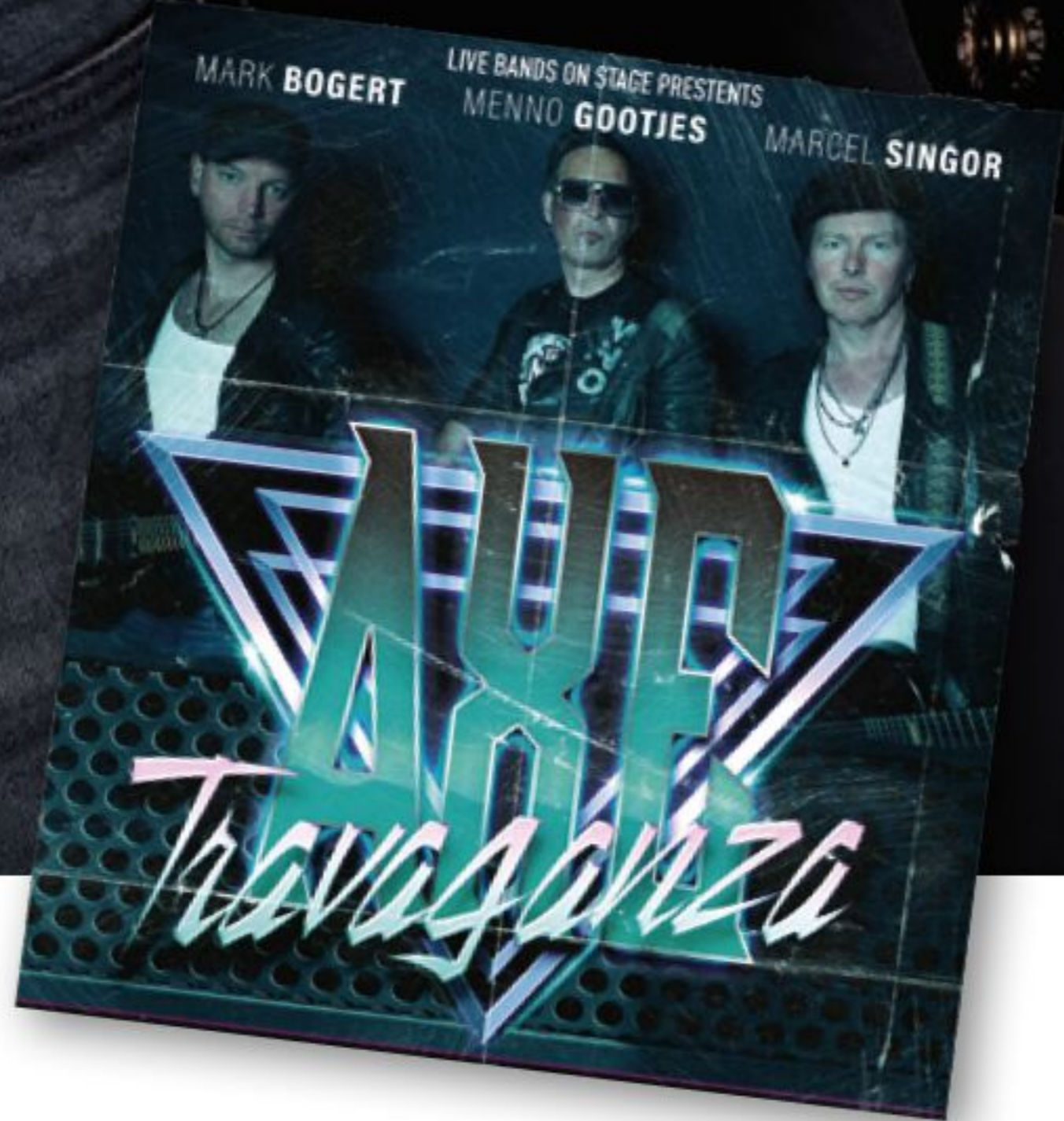
In 2012 volgde een laatste bezoek aan het Witte Huis om Sweet Home Chicago te spelen, met vocale ondersteuning van president Barack Obama.

ontmoette King zelfs Paus Johannes Paulus II in het Vaticaan (King gaf hem een Lucille).

In werkelijkheid ging het in het laatste deel van Kings loopbaan meer om zijn shows en ceremoniële rol dan om het vinden van nieuwe manieren van expressie in de studio. Toch zijn er lichtpuntjes begin deze eeuw: een Grammy for Best Traditional Blues Album voor het zeer goed verkochte 'Riding With The King' met Eric Clapton (Kings tweede, want hij kreeg er al eerder een voor 'Blues On The Bayou' in 1998). In 2005 werd begonnen met de bouw van het B.B. King Museum en Delta Interpretive Center.

Tegen de tijd dat King diep in de tachtig was, werden veel gebeurtenissen 'de laatste keer'. Vier dagen na het Glastonbury Festival in Engeland trad King op in de beroemde Albert Hall in Londen. In 2012 volgde een laatste bezoek aan het Witte Huis om *Sweet Home Chicago* te spelen, met vocale ondersteuning van president Barack Obama. Op 3 oktober 2014 werd na zijn show in Chicago's House Of Blues uitdroging en uitputting bij hem geconstateerd en werden de nog resterende acht shows geannuleerd. King zou nooit meer optreden en stierf op 89-jarige leeftijd in Las Vegas op 14 mei 2015. Het nieuws dat we afscheid moesten nemen van een gigant uit ons midden was even onvermijdelijk als ondenkbaar. Waarschijnlijk drukte Bonamassa het best uit wat we allemaal voelden: "De zon komt op en gaat onder en B.B. King speelt de blues. Om te zeggen dat zijn overlijden een verpletterend verlies is voor de bluesgemeenschap is een understatement."

Axe-Travaganza zet de gitaar terug op de kaart

Mark Bogert, Menno Gootjes en Marcel Singor

Mark Bogert, Menno Gootjes en Marcel Singor zijn drie van de meest begaafde gitaristen die Nederland rijk is. Vanaf maart touren ze onder de naam Axe-Travaganza door het land met een avond vol gitaarmuziek. tekst Kevin Pasman

“Volgens mij hebben we allemaal het initiatief genomen zonder dat we het van elkaar wisten”, glimlacht Singor. “Met Menno heb ik het er een keer lang over gehad bij de Sena European Guitar Award.

Maar ik denk dat Menno er van tevoren al over had nagedacht. En Mark ook. Het kwam eigenlijk van verschillende kanten ineens bij elkaar. Het uiteindelijke initiatief kwam rechtstreeks van Mark.”

“Dat was eigenlijk naar aanleiding van gesprekken die we onderling gehad hebben”, verklaart Bogert. “Menno en Marcel hadden al contact gehad om zo’n concept eens op te starten. Wij hebben het er ook wel eens over gehad. Op een gegeven moment dachten we allemaal: als we het willen doen, moeten we nu de koppen bij elkaar steken en eens kijken of we het ook een vorm kunnen geven.”

“Zonder het helemaal uit te spelen is het natuurlijk een soort Nederlandse versie van G3 of Generation Axe”, aldus Singor. “Maar niet alleen in Nederland is het nog nooit echt zo gedaan; in andere landen volgens mij ook niet. Ik zou echt geen voorbeeld ervan weten.”

“Dat bestaat ook niet”, zegt Gootjes resoluut. “Nou ja, bij dezen wel. Ik vind het gewoon te gek dat wij dit collectief kunnen samenvoegen en echt de gitaar weer terug op de kaart kunnen zetten. Het is te gek om zoiets aan de mensen te kunnen geven. Ik denk dat het toegevoegde waarde heeft.”

“Zeker”, knikt Singor. “We willen dat dit iets is wat we kunnen blijven doen, dat het iets terugkerends wordt. Ik denk dat er een heleboel mensen heen willen die dat nu misschien nog niet van zichzelf weten, haha!”

“Het is aan ons om dat waar te maken”, aldus Gootjes. “Ik mis gewoon de shred. Er zit daar een soort niche die nog steeds ontzettend leeft en ik vind dat we daar de mensen moeten bedienen. Niet alleen de shred trouwens, maar ook de gitaarklassiekers.”

“Gewoon zonder je te verontschuldigen *full-on* gitaarspelen”, vat Singor het samen.

Voorwaarde

“Wat misschien ook een mooie bijkomstigheid is, en dat speelde misschien ook wel een beetje een rol bij de ontwikkeling van dit project, is dat we alle drie bezig waren of zijn met een nieuw solo-album”, licht Bogert toe. “Dat is ook een van de beweegredenen geweest om de koppen bij elkaar te steken. Zo kunnen we in ieder

“We missen gewoon de shred. Er zit daar een soort niche die nog steeds ontzettend leeft”

geval de krachten bundelen. Je gaat naar drie redelijk verschillende gitaristen kijken, qua stijl, maar die wel samen een heel mooie avond kunnen bieden op gitaargebied.

Daarnaast hebben we goed nagedacht over het concept. Ook om de mensen duidelijk te maken waar ze heen gaan. Dat is in dit geval de jaren tachtig. Daaruit laten we onze inspiratiebronnen naar voren komen op die avond. We spelen dus niet alleen eigen werk. Voor ons is het heel mooi dat we die mensen bereiken met onze muziek, maar we moeten natuurlijk ook herkenbare dingen spelen die blijven hangen. Die combinatie leek ons heel sterk. In de toekomst kunnen we er weer een ander concept aan hangen.”

“Het is ook gewoon heel erg leuk”, benadrukt Singor. “Het is geen concessie om fifty-fifty eigen werk en covers te doen. Het zijn allemaal dingen die we altijd zelf al eens wilden spelen. Het is eigenlijk veel leuker om het op die manier te doen: vijf songs van je nieuwe plaat en allemaal dingen die je cool vindt uit de periode waar we vandaan komen.

Mark Bogert:
“Dat laatste blok moet gewoon keihard over the top.”

Het feit dat het jaren tachtig is betekent niet dat het alleen maar hairmetal, shred of wat dan ook is. De enige voorwaarde is dat het uit die periode moet komen. En daarmee komt van alles voorbij. Dus inderdaad de Shrapnel-gasten en de bekende LA-gasten, maar ik doe bijvoorbeeld ook *Star Cycle* van Jeff Beck. Alles komt voorbij. En ik zing ook een paar liedjes.”

“Het wordt een full-blown shredshow”, aldus Gootjes. “Maar ook bluesy dingen: Gary Moore, Jeff Beck... Het komt allemaal voorbij. Het is dus niet alleen maar virtuoos. Er zit heel veel soul in. En liefde voor de gitaar. Daar gaat het om.”

Ruimte

Na de losse sets van Bogert, Gootjes en Singor wordt de avond afgesloten met een set waar ze alle drie aan meedoen. “Je moet het zien als een jam”, licht Gootjes toe. “Met onze ervaring weet je wanneer je moet luisteren en wanneer je moet spelen. Dat loopt wel los.”

“We zijn ook een song aan het schrijven voor de shows”, onthult Bogert. “We zijn nu bezig met de opnamen en de verdeling van de partijen. We hebben sowieso al rekening gehouden met wie bijvoorbeeld waar een thema speelt, of meerstemmig; dat kun je dan sowieso doen. Iedereen krijgt gewoon zijn ruimte. En dat moet gewoon te gek zijn. We hebben al onze eigen blokken, dus dat laatste blok moet gewoon keihard over the top.”

“Het is wel gaaf dat we nu onze eerste track samen hebben geschreven”, aldus Gootjes. “Die wordt binnenkort ook uitgebracht. Daar gaan we ook mee door. Je moet het eigenlijk zo zien: het is een nieuw concept dat we voor de langere termijn in zijn gegaan. We gaan zeker

Menno Gootjes:
“Het wordt een full-blown shredshow”

nieuwe dingen opnemen en uitbrengen. Het wordt een echt gitaarding. Daar kun je wel van op aan.”

“De hele avond spelen we met dezelfde begeleidingsband”, legt Singor uit. “We hebben Koen Herfst op drums, Jaimie van Hek op bas, Bob Wijtsma op gitaar en Jeffrey Revet op keyboards. Geen lullige band dus. Allemaal mensen die uit de voeten kunnen met verschillende stijlen, maar ook affiniteit hebben met wat wij doen.”

Gainstreep

Als ervaren muzikanten hebben alle drie de gitaristen een set-up waar ze graag mee werken. Dat is echter geen garantie dat ze daar bij de optredens van Axe-Travaganza ook mee te zien zijn. “Ik ben nog aan het twijfelen”, bekent Gootjes. “Natuurlijk heb ik mijn klassieke set-up voor Focus. Dat zou al voldoende kunnen zijn. Omdat ik nu wel opteer voor behoorlijk eighties shredwerk, zit ik eraan te denken om mijn oude Diezel VH4 weer op te vijzelen. Misschien.

Het repertoire waarvoor ik gekozen heb is echt die shred uit de jaren tachtig: Tony MacAlpine, Marty Friedman, dat soort dingen. Dat is wel echt old school streepmetal; een soort gainstreep. Ik denk dat het daardoor toch de VH4 wordt uiteindelijk. Mijn Les Paul neem ik mee, maar ook een Strat en een Ibanez. Voor die eighties shred-dingen denk ik dat het die Ibanez wordt, maar ik ga het eerst proberen op een Strat. Dan krijg je toch die Malmsteen-achtige feel, waar ik weg van ben en wat me ook echt goed ligt.”

“Ik zal voornamelijk Ibanez gebruiken”, aldus Bogert. “Ik heb niet anders, haha! Het is niet mijn doel om die covers uit de jaren tachtig een op een precies zo na te spelen zodat het precies dezelfde sound heeft als Satriani ofzo. De song moet gespeeld worden zoals hij is, maar dat doen we wel in onze eigen stijl en met onze eigen sound. Dat maakt het op zo’n avond ook wel wat specialer. We zijn geen tributeband. Het zijn interpretaties, dus dat kunnen we ook met onze eigen sound doen die we gewend zijn. Tot op heden zijn we er allemaal veertigers mee geworden, dus het moet gewoon lukken, haha!”

Waarschijnlijk ga ik deze shows met versterkers doen, maar ik twijfel nog. Wat ik te gek vind aan die Kemper is de stereo-effecten. Dat maakt mijn sound wat breder, wat ik zelf heel mooi vind. Overigens heb ik altijd met versterkers gespeeld. Die Kemper is in feite ook nog steeds mijn versterker. Het is alleen een stuk makkelijker en je hebt wat minder herrie op het podium van mij.”

“Voor mij is het gewoon mijn Robberts Gitaar”, licht Singor toe. “En een Laney top met een 4x12”. Eigenlijk gebruik ik voor alles hetzelfde en dat is bij Axe-Travaganza niet anders.”

Traktatie

“Wat je gewend bent, dat is gewoon je sound”, aldus Gootjes. “Daar kun je waarschijnlijk alles mee doen. Waar je mee leert werken, dat is waar je mee werkt. Dat is hoe dan ook de basis voor je sound. Dat is waarbinnen het gecreëerd wordt en wat altijd blijft. Uiteindelijk is het allemaal niet zo gearafhankelijk. Hoeveel mensen daar ook over blijven debatteren, het gaat om welke gear het beste bij jouw persoonlijkheid en jouw sound past. Het is

vaak simpeler dan mensen denken.”

“Ik haak altijd heel snel af bij gesprekken die die kant op gaan”, glimlacht Singor. “Dan denk ik: oké, maar wat is het laatste nieuwe akkoord dat je geleerd hebt? Wat heb je geschreven? Waar luister je naar?”

“Ja, precies: wat maak je?”, knikt Gootjes. “Voor mij is het gewoon echt een traktatie om die muziek van onze oude helden eindelijk een keer weer volledig op het podium te kunnen brengen. In mijn geval gaat dat dan om die old school metal shreddingen. Dat is gewoon wat ik gaaf vind. Ik ben blij dat we die kans krijgen.”

“Zoals Menno zegt: het is geen wereld van verschil”, beaamt Bogert. “Tenzij de front-of-house iets heel gek ermee doet. Het is gewoon de sound die je gebruikt. Maar ik denk wel dat ik voor een versterker ga. Dat past toch wel mooi bij het gitaarfeest dat we gaan geven.”

Diepgang

“We geven alle drie les”, aldus Singor. “Menno en Mark in Rotterdam, ik in Amsterdam, Menno ook op de Rockacademie. Er zijn erg veel indiemuzikanten bij ons. Bijna geen shredders. Maar je merkt dat er ook in die alternatieve scene veel interesse in technische dingen is. Dat is wel echt iets van de laatste jaren. Drie jaar geleden was dat nog niet zo.”

Ze vinden het vaak wel interessant als ik met dat soort dingen aankom. Je kunt zien dat ze erdoor verder komen in hun ontwikkeling en dat is wat iedereen nodig heeft, wat je ook speelt. Maar er is nu daadwerkelijk een echte interesse in.”

“Dat merk ik ook”, vult Gootjes aan. “Sowieso is de opkomst bij Focus-concerten echt verdubbeld. En niet zozeer door de oudere generaties; het is juist meer jongere aanloop. Er is blijkbaar behoefte aan diepgang, of het nu muzi-

**Marcel Singor:
“Zonder het
helemaal uit te
spellen is het
natuurlijk een
soort Nederlandse
versie van G3 of
Generation Axe”**

kaal of technisch is. Het is die zoektocht naar: wat is er mogelijk. Daar groeiden wij in op.”

“Techniek is gewoon veel minder een vies woord”, vat Singor samen.

“Dat komt misschien ook wel door die nieuwe generatie die is opgestaan”, verklaart Bogert. “Die Polyphia-gasten. Dat is natuurlijk supertechnisch. Dat is in dertig seconden op de socials mega-indrukwekkend. Dat inspireert jonge gitaristen volgens mij ook.”

[@axe.travaganza](https://www.instagram.com/axe.travaganza)

Tourdata:

13-3 Boerderij, Zoetermeer,
27-3 De Pul, Uden (27-3);
Meer data volgen.

ESNS

DE OPMARS VAN DE GITAAR

Regionale concoursen, Popronde, Grote Prijs; ze zijn voor Nederlandse bands het voorportaal naar een showcase op Noorderslag, en vaak later weer op Eurosonic. Voor iedereen in de muziekindustrie werkzaam is Eurosonic Noorderslag (ESNS) hét terrein om te netwerken en op de conferentie nuttige zaken te weten te komen. Een fotoverslag plus een interview met de voor ons meest bijzondere act van deze editie, Nusantara Beat. tekst Erk Willemsen

Zijn gitaristen nog volop aanwezig op ESNS 2026? Die vraag stelden we in ons artikel op Gitarist.nl voorafgaand aan de 40e editie van ESNS. Nou, we kunnen kort zijn: ja, die zijn meer dan volop aanwezig! En gelukkig maar, want ondanks de opmars van synths en andere

elektronica in de 'muziek van nu', vervulden de gitaren op ESNS een onmisbare rol. Neem alleen al de drie gitaren van shoegaze band Honey I'm Home. Of het optreden van Quanza, dat één lange gitaarsolo is. En natuurlijk de performance van bandleider van De Nachtwacht, oorspron-

kelijk flamencogitarist. We presenteren een kleine fotoselectie op deze twee pagina's, gevolgd door een interview met Jordy Sanger en Rouzy Portier van Nusantara Beat die met schitterend verweven gitaarpartijen Indonesische traditionals nieuw leven geven!

© Dennis Boxem
Maakt Crybabies bubble grunge, riot grrrl, of emo? Maakt niet uit, **Max Knops** en **Ezzie** (Esmé van der Velden) zetten met hun Gretsch gitaren de Marathonzaal in vuur en vlam.

© Ben Houdijk

Heath deed op Eurosonic een gooi naar Europees succes. Het was in één woord fantastisch, vooral ook vanwege die schitterende progblues gitaarpartijen van **Isak Heidenfors** en **Ramon Bouter**.

© Dennis Boxem

Van lyrisch via shoegaze naar punk, de gitaar van **Tijmen Kooiker** ging bij het uitzinnige optreden van **Kruidkoek & Joost Oomen** alle kanten op.

© Dennis Boxem

Quanza werd aangekondigd als de nieuwe Jimi Hendrix. Dat is behalve z'n jasje een vergelijking van niets. Hij speelt melodieuze gitaarmuziek, tegenwoordig gelukkig mét band.

© Dennis Boxem

De witte Nachtwacht Epiphone van **Jiri Taihuttu** springt in het oog. De van oorsprong flamencogitarist maakte eerst een transitie naar hiphop en is met **De Nachtwacht** nu op koers met zijn Nederlandstalige yachtrock.

© Linde Dorenbos

NUSANTARA BEAT

KROKANTE PARTIJEN IN INDONESISCHE BEAT

Nusantara Beat was dé uitverkorene op ESNS om zowel op Eurosonic als op Noorderslag te spelen. En ze zegevierden! En dat nadat hun kersverse debuutalbum internationaal op allerlei lijstjes op de eerste plaats verkozen werd. Gitaarduo Jordy Sanger en Rouzy Portier vertellen over de aanpak van hun mix van sixties pop en Indonesische invloeden. tekst Chris Dekker

met obscure Indonesische platen aan en dat vond ik heel gaaf. En uiteindelijk kwamen Michael Joshua Sonata op bas, Gino Groeneveld percussie en Megan erbij. We kenden elkaar wel van festivals en Megan, Sonny en ik zaten samen op het conservatorium.”

Jullie sound is een beetje sixties, een beetje surf, een beetje Indonesisch. Hoe ontstaat zo iets?

Jordy: “Rouzy zat in de sickste surfband van Nederland en hij is echt van de reverb-tanks. Ik nam het psychedelische, filmische mee uit Mysterons en Jungle By Night en we zijn Indonesische muziek uit de jaren zestig en zeventig gaan luisteren. De gitaren klinken best wel krokant, met tape-echo en dat zijn we gaan nadoen, maar wel op onze manier.”

Moet ik dan denken aan de Indorock die in Nederland werd gemaakt of muziek uit Indonesië?

Rouzy: “Beiden wel. Het is een wisselwerking. We pakken uit beide de leuke dingen en ik heb van huis uit veel van die muziek meegekregen.”

“De bandnaam slaat zowel op Indonesië als op sixties beat,” vult Jordy aan. “We luisterden naar The Kinks, Who, Byrds en Beatles, maar ook naar Indonesische acts als Bimbo en Yanti Bersaudara. Dat moet je echt luisteren! (zie Gitarist Extra, red). De Amerikanen lieten gitaren in Indonesië slingeren, die gasten daar wilden westers klinken, maar namen ook traditionele sounds mee. Heel sick. We hebben ons ondergedompeld in die muziek, zodat we

wisten hoe alles in elkaar zat en zodat we het niet verloochenden. We keken naar de akkoordenschema’s de melodieën en de sounds. We hebben eerst wat nummers gecoverd, die namen we op en mensen vonden het leuk. Na een aantal singles hadden we het zelfvertrouwen om zelf iets te maken en op het debuutalbum staan alleen eigen composities.”

Als je een sound gevonden hebt, een bepaald raamwerk, dan wordt het schrijven van nummers volgens mij makkelijker?

Jordy: “Toen we het snapten durfden iets te maken dat niet nep was of in ieder geval

Het zes koppige Nusantara Beat is uniek. De leden hebben allen een Indonesische achtergrond en ze nemen ervaring en stijlen mee uit hun – soms voormalige - eigen bands, zoals Jungle By Night, POM, The Mysterons, Altın Gün, Surf Aid-Kit en EUT. Daarbij zingt Megan de Klerk in Bahasa Indonesia, een taal die ze voor het ontstaan van de band niet machtig was. Inmiddels toert de band wereldwijd en het album staat op 1 in de Transglobal World Music Chart, samengesteld door veertig world music journalisten, wereldwijd. Jordy Sanger en Rouzy Portier nemen je mee in het ontstaan van de band.

Jordy: “We hebben allemaal Indonesische roots en elk bandlid had het idee daar ooit iets mee te doen. Sonny (Groeneveld, drums, red.) en ik wilden een Krontjongband beginnen. Dat deden we eerst met wat ander bandleden, maar dat werd te rock 'n' roll. Toen kwamen Rouzy en Sonny

NUSANTARA GEAR

Rouzy: “Ik hou van het geluid en de looks van oude gitaren, maar sinds vorig jaar heb ik een Superstrat gekocht. Een Strat Plus uit 1989. Die blijft goed gestemd en dat is fijn, de vibrato is stabiel en hij ligt lekker in de oren. Daarnaast gebruik ik een Rickenbacker 430. Ik speel over een lekker compacte Fender Princeton. Dat is goed voor je rug, haha! Ik heb een Tube Screamer, een Fuzz Face, een Small Stone, een oude wah, een Space Echo en een tuner. Bij een van de nummers pak ik de '90s Japanse Jazz-master van Jordy.”

Jordy: “Voor onze releaseshow in Paradiso had ik drie gitaren mee, om de sounds van het album te maken. Even een shout out naar gitaartech Ronald van Berkel, die met de wissels hielp. Eigenlijk is één gitaar beter. Als ik niet steeds hoeft te wisselen, zit ik meer met mijn hoofd in de set, dan kom ik meer in de ‘zone’. Ik speel het liefst op mijn Gibson SG Melody Maker uit '66. Die klinkt precies zoals ik wil en ik snap hem. Ik vind het ook passend om bij onze muziek een oude gitaar te gebruiken, maar dat zit in mijn hoofd, haha. Ik heb een Vox AC30 uit het Korg-tijdperk. Ik vind dat de beste AC30 voor live-optredens. Eentje uit de jaren zestig is te gek, maar die zijn zwaarder. Dit is de reissue met printplaten, maar nog wel in Engeland gebouwd. Daarna ging de productie naar China. Mijn andere versterker is een Vox V15. Vanuit de AC15 werd de de AC30 ontworpen, met toch een ander geluid, en de V15 is daar dan weer de kleine versie van. Hij komt uit de Rose Morris-tijd, niet de beste tijd, en hij is maar een paar jaar geproduceerd. Hij was niet populair omdat er geen reverb in zat, maar de reverb van Vox is toch fokking lelijk. Die moet je niet gebruiken. Als ik moest kiezen, dan is de V15 mijn favoriet. Ik heb de speakers vervangen voor Greenbacks.

Ik heb veel pedalen en ik ben altijd aan het testen met fuzz-pedalen. Ik heb nu onder meer een Dr. No Octofuzz, een JHS The Calhoun. Ik gebruik een phaser, een delay, reverb, maar vooral fuzzpedalen en overdrives. Geen distortion, ik heb wel een gore Klon die goed met de Vox werkt.”

Nusantara met Rouzy op voorgrond

niet nep voelde voor onszelf. En door de eigen stijlen van de bandleiden, schieten we soms links of rechts dat raamwerk uit.”

Chaotisch

Hoe komen de gitaarpartijen tot stand?

Jordy: “Het gitaarwerk is best chaotisch naar mijn smaak. Tijdens een gezongen couplet wordt er links en rechts met een gitaar doorheen gepield en ik moest echt leren hoe dat in elkaar zat.”

Rouzy: “Ik heb dat meer van thuis meegereggen, maar het is wel spannend om zelf wat te maken. Qua gitaarspel en de riffs die we spelen gaat het eigenlijk heel organisch.”

Jordy: “Het concept van lead- en rhythm-gitarist is een beetje verouderd. Behalve bij Guns N' Roses dan. In Nusantara Beat hebben beide gitaristen gekke partijen. Het nummer Kalangkang heeft twee leadpartijen die om elkaar heen dansen. Soms unisono en soms niet. Ik heb wat Zappa-invalshoeken, Rouzy is veel meer bluesy en dat werkt goed samen.”

Het is prachtig hoe jullie live en op de plaat mengen met elkaar. Was dat een zoektocht?

Jordy: “Als we in de studio samen niet direct een goede sound hadden, dan draaiden we wat bij, we zochten elkaar op. De Small Stone phaser van Rouzy klinkt sick, maar wel dun. Dan heb ik meer ruimte. Als Rouzy's partij dikker is, heb ik pedalen waardoor mijn sound wat dunner wordt. Ik hoef hem eigenlijk nooit iets te vragen.”

Spelen

Jullie gaan veel touren. Wat vindt Indonesië eigenlijk van de muziek?

Rouzy: “We gaan inderdaad veel spelen, vooral in het buitenland. We merken dat de mensen in Indonesië ons steeds beter leren kennen en dat is echt heel tof. Dat zien we ook terug op onze social media.”

Jordy: “De eerste keer in Indonesië spelen was doodeng. Sonny tikte af en ik dacht: misschien vinden ze het wel verschrikkelijk. ‘Daar zijn ze weer: de arrogante Nederlanders die wel even laten zien hoe het moet.’ Al die negativiteit verdween toen Megan begon te zingen. Mensen waren blij, gingen zingen en dansen. Een meereizende journalist ging na afloop het publiek in en hij schreef het hoogst haalbare compliment op. De lokale muzikanten vertelden dat Nusantara Beat ze inspireerden om weer iets met de ouderwetse, traditionele muziek te doen. De muziek die ze mooi vonden, waar ze mee opgegroeid waren, maar waarvan ze niet hadden gedacht er iets mee te doen. Dat was wel de meest heftige bevestiging van dat de mensen het goed vinden wat we doen.”

nusantarabeat.com

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO Nusantara Beat volledig Noorderslag concert op Arte

VIDEO Nusantara Beat – Lie at Noorderslag (3voor12)

SPOTIFY Nusantara Beat debuutalbum op Glitterbeat Records

Albumtips van Jordy en Rouzy:

VIDEO One Dee Group – Buta Hejo

VIDEO Yanti Bersaudara – selftitled

VIDEO Harry Roesli Gang – Titik Apa

GITARIST.NL

magazines voor muzikanten

Losse nummers en abonnementen bestel je heel gemakkelijk in de webshop

muziekmagazines.nl

Gitarist

Maandblad voor de gitarist. Met tests van de nieuwste gitaren, versterkers, effecten en meer, inspirerende interviews met 's werelds beste gitaristen en workshops.

Slagwerkkrant

Magazine voor drummers en percussionisten

Interface

Voor muzikanten en producers

De Bassist

Kwartaalblad voor bassisten

Proefabonnementen € 13,⁹⁰

Jaarabonnementen vanaf € 25,⁹⁰

Losse edities € 9,⁵⁰

We sturen
alles op
zonder
verzendkosten

De opvallendste nieuwtjes van de beursvloer

NAMM SHOW 2026

Boss GX-1

traditionalisten uitbreidingen in de TV-10-serie buizenversterkers, want deze komen nu ook als top beschikbaar. De TV-10 is een klasse A ontwerp met een enkele eindbuis en standen voor clean en drive, en is verkrijgbaar in twee uitvoeringen, de TV-10AH (6L6 eindtrap) en TV-10BH met een EL34 eindtrap.

Voor de meer eigentijdse gitarist brengt de ID:X Floor de vertrouwde combinatie van digitaal en analoog van de ID:X-serie versterkers uit in een vloerunit, met drie modellen om uit te kiezen: Floor One levert twaalf op component-niveau gemodelde gitaar- en basversterkers, modulatie, delays en reverbs in een compacte behuizing. De Floor Two voegt een expressiepedaal toe en de Floor Three heeft al het bovenstaande, maar met uitgebreidere schakelmogelijkheden en midi-functionaliteit.

Boss presenteerde met de GX-1 zijn meest betaalbare multi-effectprocessor tot nu toe voor gitaar en basgitaar. Deze instapmodellen in de populaire GX-serie leveren professionele prestaties in een compact formaat. Gitaristen krijgen hiermee vrijwel dezelfde rekenkracht en sounds als de GX-100 kan leveren voor een fractie van de prijs. Daarnaast beschikt deze vloerprocessor over Bluetooth- en USB-connectiviteit om met de BOSS Tone Studio-app te verbinden, bewerkingen uit te voeren en sounds uit de Boss Tone

Van 22 tot 24 januari was Anaheim in Californië weer het jaarlijkse centrum van de muziekindustrie. Op de NAMM show, nog steeds de grootste muziekbeurs van de wereld, zetten de fabrikanten van instrumenten hun beste beentje voor. tekst **Steven Faber**

De NAMM show is sinds de covid-pandemie op gitaargebied misschien niet meer wat het geweest is, maar langzamerhand krabbelt de beurs toch weer op en valt er elk jaar toch heel wat nieuws te spotten. Wat opviel was dat er iets minder 'meeting rooms' waren en weer meer volwaardige stands. We zetten op de volgende pagina's het belangrijkste nieuws voor je op een rij.

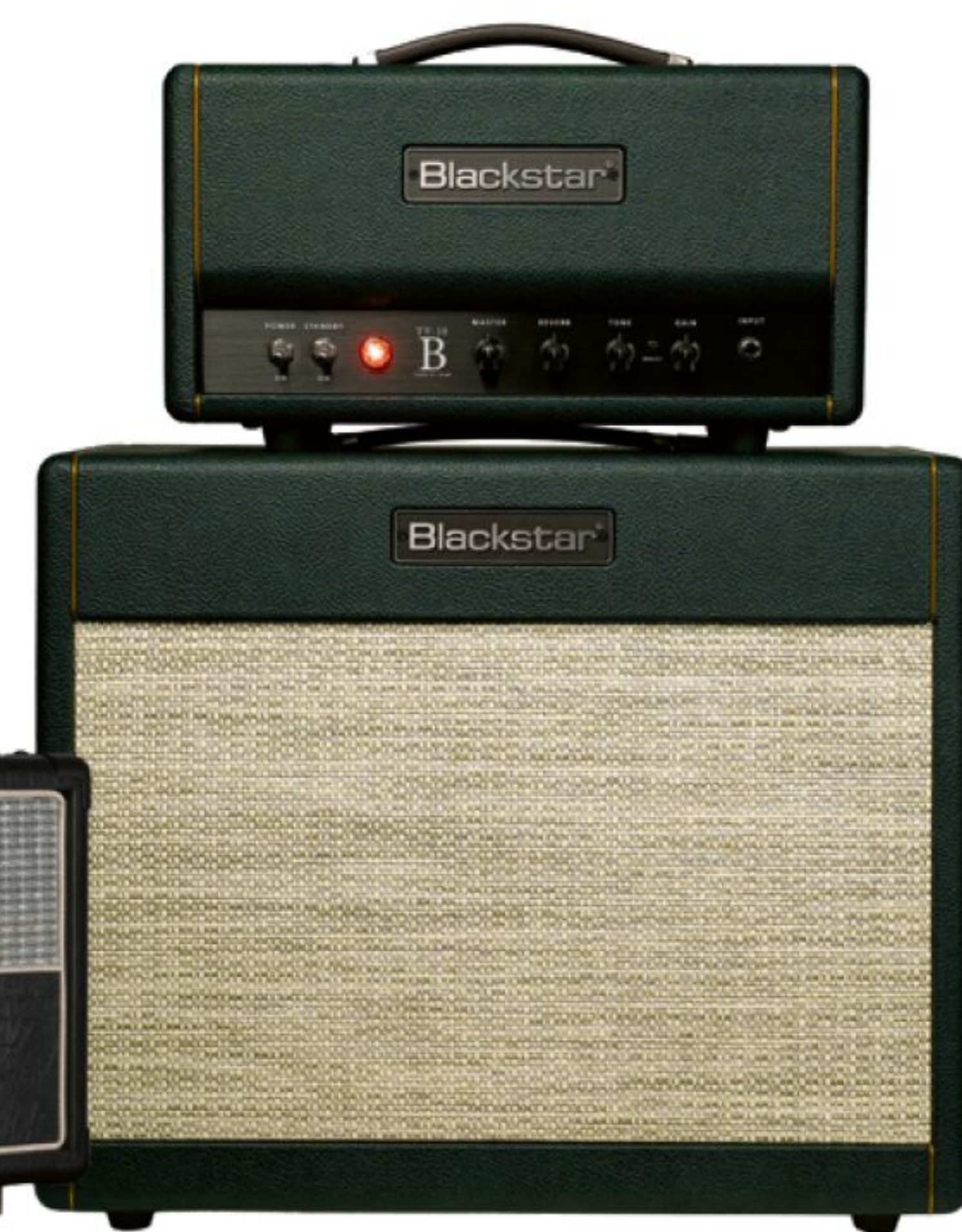
Ashdown brengt de Peacemaker gitaarversterker terug met de UK-Peacemaker serie. Aan de overkant van het kanaal gebouwd, geven deze versterkers je een 'Brits buizen-geluid met diepte, warmte en kracht,' aldus Ashdown. Er zijn drie tops van respectievelijk 2, 20 en 80 watt, twee combo's van 2 en 20 watt en drie bijpassende speakerkabinetten. De 80 watt

top heeft vier EL84 eindbuizen terwijl de andere modellen een of twee 6v6 buizen in de eindtrap hebben.

Bijna 20 jaar na de oprichting van **Blackstar** is het productassortiment van het bedrijf gegroeid van volledig buizenversterkers tot een breed scala aan digitale modelingversterkers, software en audio-interfaces. Dit jaar zijn er voor de

Ashdown UK-PM-80H

Blackstar TV-10BH met EL34 eindtrap

Casio Dimension Shifter

Exchange bibliotheek te downloaden.

Onder de **Roland** merknaam komt een nieuwe CUBE Street Mini uit, een compacte, alles-in-één mini-PA voor kleine evenementen en shows. Ondanks zijn formaat is hij luid, helder en krachtig. Verder beschikt hij over Bluetooth en oplaadbare batterijen.

Casio introduceert de Dimension Shifter, een handig bluetoothapparaat dat je tussen je gitaarband en de gitaar plaatst en dat een uittrekbare stang heeft. Als je de gitaar naar beneden duwt, verzendt het apparaatje een signaal naar de vloerunit die je kan aansluiten op een expressiepedaalingang van een effectpedaal. Op die manier kan je effecten manipuleren alsof je een B-bender gitaar aan het spelen bent.

Chapman Guitars, sinds enige tijd in de Benelux verkrijgbaar via importeur Musifacts, heeft zijn hele lijn vernieuwd met high-end specificaties als met koolstof verstevigde halzen waarvan de stelpen is af te stellen aan de elementkant, met Trevor Wilkinson ontwikkelde nieuwe Chapman elementen, en magnetische afdekplaatjes voor de elektronicaruimtes. Er zijn grofweg drie modellen in verschillende afwerkingen verkrijgbaar, de Law Maker Legacy met een Tele-type body en dubbele humbucker, de Scout Legacy met dubbele cutaway en twee humbuckers en de Scout Traditional met HSS configuratie. Allen hebben ze een top van gevlamd esdoorn en zijdeglans afgewerkte achterkant.

De stal van **Jim Dunlop** (met daarin ook **MXR** en **Way Huge**) heeft vier nieuwe pedalen uitgebracht. De Cry Baby BB535 1994 Reissue is een recreatie van de eerste gemoedificeerde wah die als productiemodel

Chapman Scout Traditional

LTD Alexi Laiho Sawtooth SE 20th Anniversary

Gibson Century Collection

Gibson

IM95 Iron Maiden Killers Wah (links)
Way Huge Limited Edition Swollen Pickle XXX (rechts)

uitkwam. Hij heeft een boostschakelaar aan de zijkant, net als een miniregelaar voor de hoeveelheid boost en een instelbare regelaar (met de voet te bedienen) voor de 'range' van de het effect. Een ander nieuw wah-pedaal is de IM95 Iron Maiden Killers Wah, vernoemd naar het 'Killers'-album en compleet met Eddie op de voet- en bodemplaat.

Van **MXR** zien we de EVH Modern High Gain met een driebands EQ, boost en gate. Dankzij de shift-schakelaar kan je kiezen uit een vol of juist strak laag. Als laatste noemen we de **Way Huge** Limited Edition Swollen Pickle XXX, die het dertigjarig bestaan van dit fuzzpedaal markeert. Met diverse aanpassingen is dit pedaal weer klaar voor de komende dertig jaar.

Bij **ESP** komen traditiegetrouw weer diverse artistmodellen uit, zoals de zwart met gele LTD Alexi Laiho Arrowhead SE 20th Anniversary en de zwart met witte LTD Alexi Laiho Sawtooth SE 20th Anniversary, beiden ter gelegenheid van de 20e verjaardag van de samenwerking tussen ESP en wijlen Alexi Laiho van de Finse melodieuze deathmetalband Children of Bodom.

Voor langdurig endorser George Lynch is er een LTD GL-200 Kami die is gebaseerd op zijn Kamikaze-model uit 1985.

Voor liefhebbers van Baritongitaren is de

LTD JS-7 Baritone interessant, die een V-vormige body combineert met een 27 inch mensuur. Het is de signature gitaar van Slaughter to Prevail-gitarist Jack Simmons.

Ten slotte noemen we de LTD JD-1 van Gojira-gitarist Joe Duplantier met zijn aangepaste offset XJ-bodyvorm.

← Epiphone Futura serie

Bij **Epiphone** gaan ze de toekomst in met de Futura serie. Bekende bodyvormen met opvallende afwerkingen die van kleur veranderen als je ze in het licht draait. Verder hebben ze verchromde hardware, high output elementen en push-pull regelaars voor coilsplit of fase.

In de stand van **Martin Guitars** was de vernieuwde Road Serie te zien. Deze betaalbare serie is nu opgedeeld in twee lijnen, Retro en Modern. In de Modern-lijn vind je gitaren met een cutaway, element, moderne halzen en de meer opvallende afwerkingen, terwijl de Retro-lijn is gereserveerd voor de traditionele bodyvormen van Martin met de klassieke warme gebalanceerde klank.

In het hogere prijssegment zijn twee Super dreadnought gitaren uitgebracht. Deze hebben een body die 13% groter is dan een standaard dreadnought en geven daarmee meer volume. Dit zijn modellen die aanvankelijk uit de customshop kwamen maar nu als reguliere Super D-18 en Super HD-28 zijn uitgebracht.

Er zijn ook twee nieuwe artistmodellen voor Molly Tuttle. De D-18 Molly Tuttle is gebaseerd op haar eigen D-18 uit 1943 en heeft een vintage halsprofiel met een toets die is ingelegd met de maanstanden. Er is ook een meer betaalbare versie in de vorm van de D-X2E Molly Tuttle met hetzelfde

Al dertig jaar is de **Fender Hot Rod Deluxe** een vaste waarde op podia, in studio's en oefenruimtes wereldwijd. Ter ere van dit jubileum presenteert Fender een gelimiteerde 30th Anniversary-editie van de iconische 40-watt buizenversterker. Het model combineert de vertrouwde Fenderklank — van heldere cleans tot krachtige overdrive — met een opvallend retro design, geïnspireerd op de jaren vijftig. De voorversterker is aangepast voor meer definitie in de overstuurde sounds. Ook de veergalm is geoptimaliseerd.

De Strobe-Sonic Pro is een uiterst nauwkeurige stroboscooptuner die professionele precisie combineert met gebruiksgemak. Met een stemnauwkeurigheid van $\pm 0,01$ cent behoort dit compacte pedaal tot de meest precieze tuners op de markt.

Ook zijn er nieuwe elementen beschikbaar waaronder de overwound Tex-Mex Pro Tele-pickupset. Deze bouwt voort op de

herkenbare twang en scherpte waar het origineel om bekendstaat, maar voegt daar net wat extra kracht aan toe. Door het verhoogde aantal windingen leveren de pickups meer output, met een steviger middengebied en een subtiele extra rauwheid, zonder in te boeten aan helderheid.

Gibson verrast met de Century Collection akoestische gitaren, die het honderdjarig bestaan van Gibson flattop gitaren viert. De serie omvat L-00, J-45 en J-185 modellen, die allemaal twaalf frets buiten de body hebben en een vintage nitrocellulose afwerking. Ze worden in een tweed koffer worden geleverd. Liefhebbers van de ES-335 krijgen vanaf nu de keus uit een '50s en '60s model. De '50s heeft dot toetsinleg, een stevig halsprofiel en alnico 3 pickups, terwijl de '60s versie een dunnere hals biedt met blokinleg en T-Type elementen.

Fender 30th Anniversary Hot Rod Deluxe

Fender Strobe Sonic Pro

© Jan Kloosterboer

v.l.n.r. PRS SE Ed Sheeran Cosmic Splash Limited Edition, PRS S2 Vela HHT Cloud Burst Satin en PRS DGT Semi-Hollow Birds Charcoal

Squier mini Stratocaster

halsprofiel, Martin E1 elektronica en een combinatie van een massief sparren top met HPL zij- en achterkant.

Met de OR60 brengt **Orange** een zwaardere versie uit van zijn OR30. Ze hebben dezelfde voorversterker, maar een heel andere eindtrap. Waar de OR30 op vier EL84 buizen draait heeft de OR60 twee 6L6-en. Met de standby-schakelaar kan je ook kiezen uit een intern voltage van 460 of 335 volt, waarbij de eindbuizen in de lagere stand meer richting een klasse A instelling gaan. Verder zijn er twee volumeregelaars die te schakelen zijn met een footswitch voor een solo-boost en een drie-standen bright-schakelaar.

Na het vele nieuws in 2025 ter gelegenheid van het 40-jarig jubileum, zouden we het Marylandse merk vergeven als het een beetje vrije tijd zou nemen. In plaats daarvan gaat **PRS** meteen weer verder. Als eerste is er de toevoe-

ging van de DGT Semi-Hollow aan de in de VS gemaakte Core-lijn, die het kenmerkende DGT-halsprofiel en de DGT-pickups van David Grissom's Private Stock-model behoudt. Vervolgens krijgt de S2 Vela een boost met de PRS Patented Tremolo uitgeruste Vela HHT.

Leuk nieuws is ook de SE Ed Sheeran "Cosmic Splash" Limited Edition gitaar die in een oplage van duizend stuks wordt uitgebracht. Het uiterlijk combineert zijn liefde voor songwriting met die voor schilderen. Op de toets vind je positie-markeringen die verwijzen naar zijn 'Stereo'-album serie met symbolen voor play, pause, fast forward, rewind en stop.

Ten slotte zien we in de SE-lijn een aantal subtiele upgrades dankzij het 'Wing Button'-stemmechaniekontwerp van PRS, dat volgens PRS een verbetering is voor zowel de klank als het uiterlijk vanwege het lichtere gewicht van de stemknop.

Seymour Duncan had verschillende nieuwe pickups meegebracht naar Anaheim zoals de Slash 3.0, die in tegenstelling tot de andere Slash humbuckers alnico 5 magneten heeft voor een hogere output en voller geluid. Ze zijn gemaakt voor een SG die Slash bespeelde tijdens de Back to the Beginning-show voor Ozzy Osbourne.

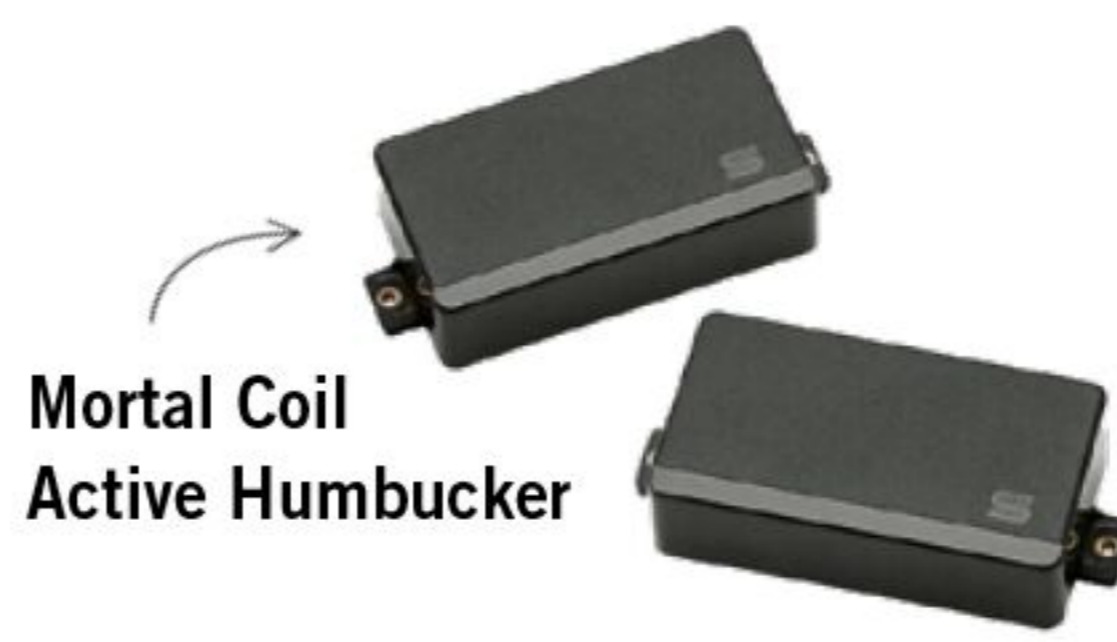

De Mortal Coil Active Humbucker heeft drie klanken in zich: de heldere klank van actieve elementen die heel geschikt is voor metal en lager gestemde gitaren, de klassieke klank van de Jazz/JB pickup en een singlecoil klank. Ze zitten al in enkele van de nieuwe ESP gitaren voor 2026.

Tot slot noemen we de Tele-Gib, een recreatie van de gemodificeerde Telecaster die Seymour Duncan vijftig jaar geleden voor zichzelf maakte. De gitaar is nagebouwd door de Fender Custom Shop en heeft een tune-o-matic brug, gecontourde body en een set JB/Jazz-elementen. Deze gitaar komt uit in een gelimiteerde oplage en is verkrijgbaar via Seymour Duncan dealers.

Squier komt met een mini Stratocaster voor jonge gitaristen. Met drie singlecoils en een hardtail brug krijg je de Fender sound en een stabiele stemming.

Ook komen er veel nieuwe modellen uit in de Sonic serie, zoals de Squier Sonic Stratocaster HSS, die een HSS element-

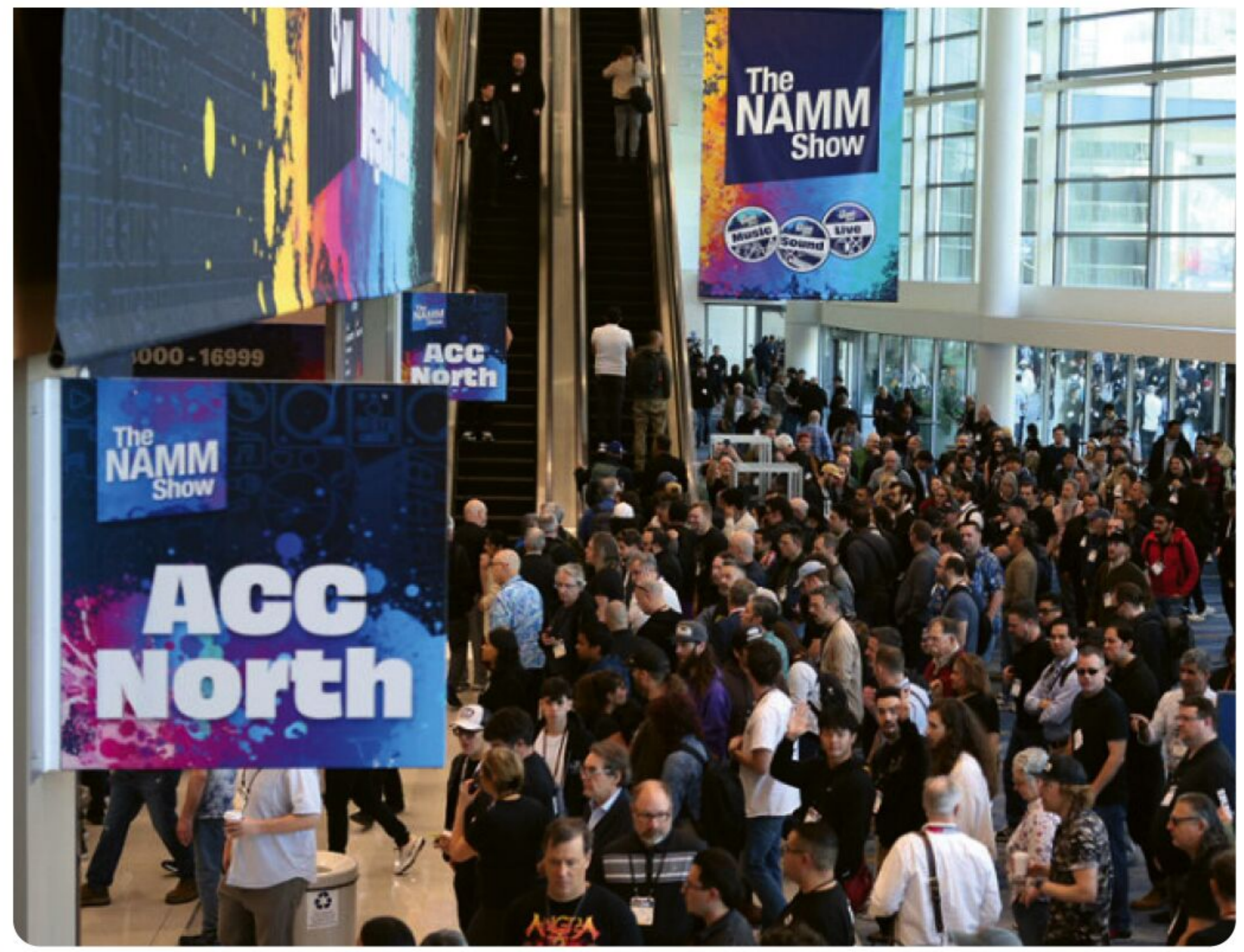
Mortal Coil Active Humbucker

Orange OR60

Seymour Duncan presenteerde veel nieuwe producten

Sterling by Music Man ST-LK100HSS-HCB-R2

dankzij de andere speaker een nieuwe klank. Je krijgt dezelfde handbedraaide constructie en het vintage-correcte ontwerp als het origineel, nu gecombineerd met Celestion Greenback-luidsprekers voor een warmere, meer gefocuste versie van de klassieke Vox-klank.

De populaire Valvetronix serie krijgt een update met de nieuwe VT20X en VT40X. Deze hebben verbeterde VET+-technologie voor een betere dynamiek, wat resulteert in meer vloeiende en volle sounds bij crunchy tot lichte overdrive-instellingen.

Met de VTB-1 & VFZ-1 brengt Vox een treble booster- en een fuzzpedaal uit. De Vox VFZ-1 Fuzz is gebaseerd op de legendarische vintage Tone Bender, terwijl de Vox VTB-1 Treble Booster ongewenste lage frequenties dempt om het laag strak te houden bij overstuurde versterkers.

Net als veel andere merken heeft ook **Yamaha** signature-nieuws met de nieuwe gitaar voor Chris Buck. De RS02CB is de tweede signature voor deze even sympathieke als muzikale gitarist uit Wales. De grotere body past bij de tweede generatie Revstar gitaren en op de goldtop body zien we een wraparound brug en twee P-90-achtige custom elementen die worden geselecteerd met een driewegschakelaar. Op de palissander toets vind je de inleg zoals die vroeger op de Revstar 720 te vinden was - de eerste Revstar die Chris bezat.

configuratie combineert met een slanke hals met C-profiel en lichte body voor een comfortabele speelervaring. De gitaar is verkrijgbaar in midnight blue, tahitian coral en klassiek zwart.

Een nieuwe Luke signature met HSS elementconfiguratie werd gepresenteerd bij **Sterling by Music Man**. Verder komt de Cutlas Plus uit in showtime (goldtop sparkle) en kashmere (sunburst) afwerking. Ze hebben een midboost ingebouwd die je vanaf de volumeregelaar kan inschakelen. Ook interessant is de bariton Stingray gitaar met een mensuur van 27,5 inch die

standaard in B is gestemd. Hij is voorzien van een tremolobrug en twee keramische humbuckers.

De Grand Auditorium is het visitekaartje van **Taylor** en dit jaar krijgt hij een grondige make-over, te beginnen in de 300-, 400- en 800-series, inclusief de Standard- en Builder's Edition-modellen. De Next Generation GA-modellen krijgen een aantal upgrades, waaronder Taylor's nieuwe Action Control-hals. Dit ontwerp met lange halsverbinding steekt verder uit in de body voor meer sustain en heeft als voordeel dat de stelpen rechtstreeks vanuit het klankgat kan worden afgesteld. Ook de V-Class-bracing is enigszins herzien en is nu gescallopt, waardoor het bovenblad vrijer kan bewegen en de lage frequenties sterker weergeeft. Ten slotte hebben ze geheel nieuwe elektronica met het Claria-pickup- en voorversterkersysteem, dat een pickup onder het zadel combineert met toon-, mid-contour-, en volumeregelaars in het klankgat.

Vox komt met nieuwe versterkers in zowel de Handwired als Valvetronix serie. Daarnaast zien we twee effectpedalen met vintage klank en moderne features.

De AC30 Hand-Wired Greenback-versie geeft deze amp (samen met de AC15)

AC30 Hand-Wired Greenback

Yamaha RS02CB voor Chris Buck

DE TAAL VAN GELUID

MUZIEKTHEORIE: DE TAAL VAN GELUID – NASLAGGIDS

MUZIEKTHEORIE VOOR GITAAR EN BASGITAAR

www.darkworld.com

BASSICS

WWW.DEBASSIST.NL

Proefabonnement zonder verplichtingen:

2 nummers in de bus voor € 13,⁹⁰

muziekmagazines.nl/debassist

DE BASSIST. BASSICS.

Mag. App. Site. Social. Video. Events.

GITAARSCHOOL NEDERLAND

De gids naar goed gitaarles in heel Nederland

www.gitaarschoolnederland.nl

Q-FACTORY
AMSTERDAM

MASSADA
& THE LATIN EXPLOSION

9 mei 2026

JAX HOLLOW

7 juni 2026

TONY MOORE
(EX IRON MAIDEN & CUTTING CREW)

9 juni 2026

KAARTEN & INFO:
WWW.Q-FACTORY.COM

Bespeco NOMA 6 Portable Speaker

- 200 Watt accu powered speaker
- 3-kanaals mixer (Mic/Line) met DSP
- 6,5" woofer en 3x tweeter in array
- Bluetooth interface
- Werkt tot 10 uur op volle accu

SRP 298,-

bespeco

snarens_hop.nl

Argon 15 H • 4751 XC Oud Gastel • Tel.: 0165-395195

snarens_hop.nl • Herengedwags 15 • 0165 395195 • 1115
gitaarsnarens_hop.nl

Gitaar specialzaak voor akoestische- en elektrische (bas)gitaren en versterkers. Tevens onderhoud, modificatie en reparatie van gitaren en versterkers.

0165-395195 • www.gitaarsnarens.nl • info@gitaarsnarens.nl

LeftyGuitar

The ultimate choice in electric and acoustic guitars

0165 395195
Herengedwags 15
www.leftyguitars.be

DIJKMAN MUZIEK

AMSTERDAM • ALKMAAR

@dijkmanmuziek.nl

The Fellowship
OF ACOUSTICS

Vintage & rare guitars

Soeterbosvaart 1 • 0123 314206 • www.thefellowship.nl

Homestead

YOUR CHOICE,
YOUR SOUND, YOUR GUITAR

www.homestead-guitars.com

Een winkel met uitstekend Fender producten Om voor reparaties

www.gitaar.nl

de Fender shop

Koningsplein 70, Zuid-Scharwouk, Tel 0285 31 70 45

LORD OF THE STRINGS

europa's online snarenspecialist

t. +31 (0)33 453 7416
www.lordofthestrings.com

Kees Dee
EST. 1987

WWW.KEESDEE.NL

Amersfoort • 0334-403733

Gitaars voor iedereen

Gitaarschool
APRIL 2011

www.gitaarschoolapeldoorn.nl

1976-heden: Heet Sound Products EBow

Al vijftig jaar een van de meest ondergewaardeerde accessoires voor gitaar. tekst Chris Gill

De Heet Products EBow is waarschijnlijk een van de meest ondergewaardeerde accessoires voor gitaar. Het wordt sinds 1976 geproduceerd en is op honderden opnames en hits te horen, maar wordt zelden genoemd – zelfs door muzikanten die het vaak hebben gebruikt. Het is niet duur - de huidige verkoopprijs ligt rond de honderd euro, het is gemakkelijk te gebruiken en veelzijdiger dan de meeste gitaristen beseffen.

De EBow is een soort 'elektronische strijkstok', maar in plaats van het apparaat over de snaren te laten glijden, maakt het gebruik van een pick-up en een pulserend magnetisch feedback-circuit om een snaar in trilling te brengen zonder deze te raken. Naast oneindige sustainmogelijkheden biedt de EBow gitaristen meer expressieve controle over de aanslag en het uitklinken van een noot, waardoor verschillende blaas-, koper- en strijkinstrumenten en synthesizerachtige klanken kunnen worden nagebootst. In de loop der jaren heeft Heet Sound vier verschillende versies van de EBow uitgebracht, met een net iets ander uiterlijk.

Fluitachtige tonen

De eerste versie (1976-1983) had een verchromd plastic behuizing met een blauw logo en werd automatisch geactiveerd door lichtjes aan een snaar te tokkelen. De tweede versie (1983-1989) had een zwarte plastic behuizing en een rood logo. De upgrades omvatten een krachtiger magnetisch circuit en een aan/uit-schakelaar. De derde versie (1989-1998) was ook zwart, maar had een wit logo. Deze versie had een verbeterde gevoeligheid en een snellere aanslag. De vierde en huidige versie (1998-heden) heet de EBow Plus. Deze heeft een aantal verschillende kleuren

plastic behuizingen (lichtgrijs tot donkergrijs) en de upgrades omvatten een driewegschakelaar voor normale/uit/harmonische modus (octaaf omhoog) en een blauwe led. De verschillen tussen de versies zijn subtiel. De verchromde versie is zeer geschikt voor meer zachte, fluitachtige tonen, de tweede en derde versie klinken agressiever en zijn beter geschikt voor technieken zoals arpeggio's met string-sweeping en de huidige versie zit daar een beetje tussenin.

Van Radiohead tot Foo Fighters

De lijst van artiesten die EBows hebben gebruikt en de nummers waarin ze voorkomen, te vinden op de website ebow.com, is verrassend lang en divers. Sommige toepassingen zijn zeer subtiele achtergrondtexturen of feedbackachtige sustain-noten, zoals in *Don't Fear (The Reaper)* van Blue Öyster Cult en *Heaven Beside You* van Alice in Chains of eenvoudige melodieën, zoals in *Dreaming* van Blondie. Een groot aantal gitaristen heeft echter het potentieel van de EBow als expressief instrument op zich onderzocht, waarbij Phil Keaggy's *Amazing Grace* bijna een demo-opname voor het apparaat is. De EBow was vooral populair in de jaren tachtig en speelde een grote rol in de doedelzakachtige gitaarklanken van Big Country en in nummers van Tones On Tail (*Christian Says*), Love and Rockets (*Seventh Dream Of Teenage Heaven*), Bill Nelson (*The October Man*) en tientallen anderen. Vanaf de jaren negentig zijn er nog andere opvallende EBow-optredens geweest, onder meer bij de Red Hot Chili Peppers in *Falling Into Grace*, *My Iron Lung* en *Talk Show Host* van Radiohead en *Spanked* van Van Halen. Bij Metallica hoor je de EBow in *Unforgiven* en bij de Foo Fighters in *Subterranean*.

De E-Bow is te horen op honderden opnames en hits, maar wordt zelden genoemd — zelfs niet door gitaristen die er vaak gebruik van hebben gemaakt.

Melodie als muze

door **Andy Timmons**

Simone Cecchetti

Positiespeler

In de komende paar columns wil ik mijn nummer *Ghost Of You* presenteren, dat ik met de Andy Timmons Band heb opgenomen voor ons album 'Resolution' uit 2006. Dit bleek een zeer belangrijk album voor mij te zijn omdat ik me rond die tijd echt begon te verdiepen in het zoeken naar de beste gitaarsound. Het was ook het eerste album zonder overdubs. Er is slechts één gitaar, ondersteund door bas en drums gedurende het hele album. Het bleek een overgangsmoment voor mij te zijn omdat ik sindsdien al mijn albums op deze manier heb opgenomen.

VOORBEELD 1 illustreert de openingsmelodie van 16 maten van het nummer. Deze wordt gespeeld in een gematigd tempo en met een swing-16e-gevoel, wat betekent dat twee opeenvolgende 16e noten worden gespeeld als de eerste en derde noot van een 16e-noottriool.

Het grootste deel van de melodie is gebaseerd op de E mineurpentatonische toonladder (E, G, A, B, D), hoewel er in maat 4, 7, 10, 11, 14 en 15 wordt verwezen naar de E aeolische toonsoort (E, F#, G, A, B, C, D), waaraan F# en C zijn toegevoegd. E aeolisch past goed bij de onderliggende akkoordprogressie Em-C-Am omdat het alle noten van deze drieklanken bevat: Em (E, G, B), C (C, E, G) en Am (A, C, E).

VOORBEELD 2 toont 'power chord'-versies van deze akkoorden en **VOORBEELD 3** toont volledige drieklankvoicings van Em, C en Am. Tijdens het intro van het nummer voeg ik wat sfeervolle geluiden toe voordat ik het couplet inzet. Zoals te zien is in **VOORBEELD 4** begin ik met flageoletten (natural harmonics - N.H.) op de 12e fret en sla ik de snaren aan met het volume uit. Vervolgens zet ik het volume harder en voeg ik wat vibrato toe met mijn whammybar. In maat 2 van voorbeeld 4 speel ik een flageolet op de 5e fret van de B-snaar, waardoor ik een hoge B-noot hoor, die ik vervolgens herhaaldelijk een halve stap omhoog buig naar C door de snaar achter de topkam in te drukken. Deze techniek is met veel succes gebruikt door onder andere Jimmy Page en Jimi Hendrix, dus ik raad je aan ermee te experimenteren.

Laten we teruggaan naar voorbeeld 1 en kijken hoe ik ervoor gekozen heb om de melodie van het couplet te articuleren. In

zestienden-swing (♩ = ♩♩)

VB. 1 (Em) (C)

(Am) (Em)

(C) (Am) (Em)

(C) (Am)

(Em) (C)

FIG. 2 Em C5 A5

VB. 2

FIG. 3 Em C Am

VB. 3

FIG. 4 (Em) N.H.

VB. 4 met whammybar

druk snaar op achter topkam

plaats van de noten gewoon in één positie te spelen, gebruik ik ongebruikelijke slides op elke snaar, zodat elke noot op een specifieke manier wordt gearticuleerd. Nadat ik bijvoorbeeld de eerste twee noten, E en D, op de 7e en 5e fret van de A-snaar heb gespeeld, schuif ik met mijn wijsvinger van D naar E zodat ik de volgende noot, G, op de A-snaar met mijn pink kan indrukken. Door deze beweging kan ik vervolgens gemakkelijk naar de 9e positie in maat 2

schuiven. In maat 3, over een geïmpliceerd C-akkoord, begin ik in de 7e positie met de noten G en E en ga ik vervolgens met een slide naar de 10e positie in maat 4 over Am. De maten 5-7 zijn in wezen een herhaling van de maten 1-4, gevolgd door een slide naar de 12e positie in maat 8. De lijnen in maat 9-16 worden uitgevoerd met een overvloed aan slides, allemaal gekozen om elke noot met emotie en individualiteit te laten 'spreken'.

Joe's blueswereld

door Joe Bonamassa

SRV-man

Het is mij opgevallen dat ik in alle columns die ik voor *Gitarist* heb geschreven nog nooit heb gesproken over de geweldige Stevie Ray Vaughan. Oh nee! Ik ben een kind van de jaren zeventig en in 1983, toen ik zes jaar oud was, waren er twee gitaristen die mijn leven veranderden. Aan de rockkant was dat Eddie Van Halen. De andere was Stevie Ray Vaughan, die uit Austin kwam en op een oude Stratocaster speelde over een Fender versterker die enorm hard stond, en die de bluesgitaarwereld op zijn kop zette. We spelen allemaal zoals Stevie – we delen allemaal deze band met zijn ongehooflijke debuutalbum 'Texas Flood' en de geweldige platen die daarna volgden.

Voor de voorbeelden in deze column speel ik op een Candy Apple Red Strat uit 1964 met een 'hardtail', wat betekent dat hij geen tremolosysteem heeft. In dat opzicht lijkt hij op een Telecaster en ik ben een grote fan van hardtail Strats.

Toen ik Stevie voor het eerst hoorde, hoorde ik licks zoals deze (zie **VOORBEELD 1**), die gespeeld worden in de 5e positie, in de A bluestoonladder (A, C, D, E_b, E, G) met de toevoeging van de 9e (B) en de verlaagde 9e (B_b). Stevie speelde dit soort licks regelmatig in nummers als *Texas Flood*, *Pride And Joy*, *Say What!* en vele andere. Een echt kenmerk van hem is de lick die op tel 2 in de eerste maat valt: op de B-snaar, nadat ik G naar A heb opgedrukt, ga ik naar de hoge E-snaar en speel ik A naar B, gevolgd door een snelle hammer/pull van A naar B_b, gevolgd door een pull-off van G naar E op de B-snaar terwijl de frase vervolgens verder naar beneden gaat in de toonladder tot aan de A op de 6e snaar. Deze lick gaat terug op T-Bone Walker en Jimi Hendrix, en Stevie heeft de combinatie van deze twee invloeden, evenals die van Albert King, op zijn eigen onnavolgbare manier samengesmolten.

'Live At El Mocambo' explodeert met fenomenaal spel, met nummers als *So Excited*. **VOORBEELD 2** wordt in die stijl gespeeld en eindigt met een agressieve slide over de hoge snaren. Stevie's spel op al zijn platen heeft mijn wereld veranderd: het was de sound, de frasering, de oneindige hoeveelheid ideeën en de feilloze articulatie, met

VB. 1 (A7)

VB. 2 (G7) shuffle ♩ = ♩♩

VB. 2 (G7) (C7) C9

VB. 4 (G7)

een zeer eenvoudige uitrusting bestaande uit een Strat, een paar Vibroverbs, een Tube Screamer en een wahpedaal.

Jackson Browne leende Stevie zijn Dumble versterker voor de opnamesessies van 'Texas Flood' en **VOORBEELDEN 3 en 4** illustreren licks gespeeld in de toonsoort G, in de stijl van hoe Stevie het titelnummer begint. **VOORBEELD 4** geeft goed de invloed

van Albert King weer, gespeeld zoals alleen Stevie dat kon. Ik heb ontelbare uren gejamd op *Tin Pan Alley* van 'Couldn't Stand The Weather' en in die tijd was Stevie zeker een van mijn grootste invloeden. Hij heeft vanaf zijn allereerste release de toekomst van de bluesgitaar bepaald en zijn invloed blijft nieuwe generaties aspirant-gitaristen inspireren.

Guitars & Beans

Een huiskamer vol gitaren

De naam zegt het eigenlijk al. Bij Guitars & Beans in Leiden kan je terecht voor een gitaar en een kop koffie. De perfectie combinatie? tekst Chris Dekker foto's Caia Veenstra

De Botermarkt zit aan het randje van het Leidse stadscentrum. Honderd meter verderop wordt geschaatst op De Drijvende IJsbahn, schuin tegenover Guitars & Beans zit een goede platenzaak, er zit een vintagewinkel naast en de bereikbaarheid is goed: vanaf het station is het een kwartier lopen en er zit een enorme parkeergarage om de hoek.

Bij binnenkomst kijk je je ogen uit en dit is zo'n winkel waar je na drie rondjes lopen nog steeds nieuwe dingen ziet. Bij de ingang staat een wand ukeleles en het voorste gedeelte van de winkel is voorzien van een aantal fijne vintage zitjes om koffie te drinken. Om ons heen zien we ouderwetse zangzuiltjes en buizenradio's, een aantal oude Höfner solidbody's aan de muur, posters van regionale popzalen en muziekcafés en er is een gedeelte van de wand waar een lokale kunstenaar haar gang mag gaan. Bijzonder!

De balie is deels koffiebar en deels

verkooppunt van gitaaraccessoires. Als ik in Leiden woonde, zou ik hier elke dag een bakkie doe. Het echte gitaargedeele begint halverwege, daarvoor moet je wat treden omhoog en in een relatief kleine ruimte zien we meer dan genoeg gitaren, bassen en versterkers. Eigenaar Edwin Dietz vertelt: "Op akoestisch gebied doe ik veel Lâg,

Stanford, Faith en Guild. Ook de elektrische gitaren van Guild doen het goed. Spira is populair, de Sire Larry Carltonlijn ook en ik verkoop veel gitaren en bassen van Sterling by Music Man. Ik heb wat Schecter, Hagstrom en voor beginners Eko en SX. Ik vind het leuk om af en toe wat andere merken op te hangen, want dat geeft afwisseling

Edwin Dietz, eigenaar van Guitars & Beans

voor mezelf en voor de klanten. Qua versterkers doe ik veel met Orange en Blackstar.”

Echt leuk

Ondertussen hebben we plaatsgenomen aan een van de tafeltjes, met vanzelfsprekend een goede bak koffie. Natuurlijk vroegen we ons af waarom je zo'n winkel begint.

“Ik heb jarenlang een horecabedrijf gehad en dat was ik zat”, legt Edwin uit. “Ik ben gitarist, ik kluste thuis al aan gitaren en ik kwam op het punt dat ik een keuze moest maken: ga ik zo door of ga ik iets doen wat ik echt leuk vind? Zo ben ik in 2019 begonnen.”

Dat Leiden op dat moment geen muziekwinkel had, versterkte de keuze.

“De platenzaak hier tegenover verkocht wel snaren en plectrums, maar een stad als Leiden verdient een muziekwinkel. Ik ben wel echt geënt op gitaar, bas en ukelele. Geen drums en keyboards, hoewel ik altijd drumstokken op voorraad heb. Ik doe wel reparaties en ik bouw.”

Edwin sprong met een open vizier het avontuur in.

“Ik had een idee, maar ik heb geen plan gemaakt. Ik ben creatief en dingen moeten groeien terwijl je er mee bezig bent. Ik had zelf een idee, ik luister naar de wensen van klanten en ik heb wat muziekwinkels gesproken waar ik zelf veel kwam om er achter te komen wat zou werken. Het is een echte stadswinkel geworden met veel gitaren uit het lage en midden-segment en af en toe een wat duurder model ertussen. Kids die net beginnen zijn ook belangrijk voor me, dus ik heb ook beginnersgitaren. Pro's komen hier voor gitaren, afstellingen of reparaties, maar voor de hele exclusieve Martins of Taylors zullen ze naar Kauffmann's Guitar Store in Alphen aan den Rijn gaan. Kauffmann stuurt weer mensen naar mij als ze een bas zoeken. Samenwerken is veel beter dan elkaar beconcurreren en zo hebben we allemaal

een eigen puntje van de taart. Ik merk wel dat mijn cirkel steeds groter wordt. Het waren eerst vooral muzikanten uit Leiden en nu steeds vaker van daarbuiten.”

Mag dat zomaar?

Het concept van snaren en bonen werkt goed, volgens Edwin.

“De combinatie maakt het laag-drempelig. Mensen die niets met gitaren hebben, komen binnen voor de sfeer en het is een plek waar muzikanten samenkomen. Iedereen kent elkaar. Als je een gitaar hebt geprobeerd, maar je wilt je keuze nog even overdenken, dan kan dat met een kop goede koffie. Ik wil vooral ook dat mensen zich thuis voelen, een gitaar pakken en lekker hun gang gaan. Het is eigenlijk de winkel waar ik me op mijn gemak zou voelen en waar ik behandeld word zoals ik behandeld wil worden.”

Dat de winkel laagdrempelig is blijkt wel uit het volgende verhaal:

“Ik heb achterin de winkel een studiootje waar we ook les geven. Er kwamen wat jongens van een jaar of twaalf binnen en die vroegen of ze daar gitaar mochten spelen. Natuurlijk! Later

kwam er een bezorgde vader binnen en vroeg: ‘Mag dat zomaar?’ Ja, juist!”

Eén gitaarmerk hebben we nog niet genoemd. Als je het hoger gelegen gedeelte betreedt, kan je niet om een mooie reeks customshop-achtige Cortado gitaren heen.

“Cortado is mijn eigen lijn“, vertelt Edwin. “Het is betaalbaar en goed. Ik bestel een body en een hals, of ik laat een body maken - meestal bij Allparts. Dan maak ik een gitaar uit het oogpunt van de gitarist, qua bespeelbaarheid en afstelling. Meestal bedenk ik het zelf, maar ik doe het ook in opdracht. Ik maak Teles, 335's, Jazzmasters. Die naturel gelakte Tele is de kant die ik op wil. Ik blijf groeien als bouwer, de details worden steeds beter. De uren krijg je er nooit uit, maar ik heb er een vaste marge op. Inmiddels heb ik zo'n zeventig gitaren gebouwd en qua prijs moet je rond de 1500 euro denken.”

En wie of wat is Cortado?

“Het is een leuke naam, maar het is ook weer een knipoog naar de koffie. Cortado is een Spaanse espresso-variant.”

guitarsandbeans.nl

Botermarkt 21, Leiden

Ook in 2026 organiseren we met een aantal partijen de Bridge Guitar Convention en zijn we partner van het Bridge Guitar Festival. Wat tot nu toe bekend is over het programma lees je hier!

BRIDGE

GUITAR FESTIVAL EINDHOVEN

WO 27 MEI T/M ZO 31 MEI

MET DE BRIDGE GUITAR CONVENTION EN VELE CONCERTEN

De vierde editie van het Bridge Guitar Festival brengt vijf dagen lang heel veel gitaar en bas naar Eindhoven. Met Gitarist zijn we partner van het festival en organiseren samen met De Bassist en Guitar Matrix de Bridge Guitar Convention: gitaar- en basbeurs met masterclasses en workshops, op zaterdag 30 mei, overdag!

The Aristocrats met Guthrie Govan en Bryan Beller

Joanne Shaw Taylor

© Elliott Gruenberg

CONCERTEN IN DE DIVERSE ZALEN

De eerste concerten zijn bekendgemaakt en 's werelds beste gitaristen treden daar aan:

do 28 mei: **Al Di Meola & Metropole Orkest**, Muziekgebouw Eindhoven

do 28 mei: **Skunk Anansie met Ace en Cass**, Klokgebouw Strijp-S Eindhoven

za 30 mei: **The Aristocrats met Guthrie Govan en Bryan Beller**, Muziekgebouw Eindhoven

zo 31 mei: **Plínio Fernandes**, Muziekgebouw Eindhoven

zo 31 mei: **Motorpsycho, met Hans Magnus en Bent Sæther**, Effenaar

GRATIS STADSFESTIVAL BRIDGE AROUND TOWN

Op 29 en 30 mei spelen door de hele stad onder de noemer Bridge Around Town tal van bands bij wie de gitaar centraal staat. Van rauwe country en warme jazz tot opruiende surfrock, blues, gipsy en psychedelische rock. Van scheurende gitaren tot serene melodieën. Alle optredens zijn vrij toegankelijk en vinden plaats op diverse gratis toegankelijke plekken in het centrum van Eindhoven, zoals M in Muziekgebouw Eindhoven, Café Wilhelmina, The Jack en 't Rozenknopje. Voor het eerst staat het buitenpodium op de Markt, het plein naast Muziekgebouw Eindhoven. Op vrijdag 29 mei komen onder meer **Joanne Shaw Taylor** en **Jax Hollow** concerten doen op dat buitenpodium. En op zaterdag 30 mei staan daar onder meer **Therapy!** en **De Nachtwacht**.

© Eric van Nieuwland

BRIDGE GUITAR CONVENTION

GEAR, MASTERCLASSES, WORKSHOPS

Zaterdag 30 mei is er tussen 11 en 18 uur in Muziekgebouw Eindhoven de Bridge Guitar Convention: gitaar- en basbeurs, masterclasses en workshops. Op elke vierkante meter van het gebouw vind je gitaren, bassen, versterkers, effecten en accessoires bij de stands van meer dan 70 merken. Dikke kans dat je helemaal meegezogen wordt in al dat moois dat uitgesteld staat. Goed opletten dus dat je de masterclass van je favoriete gitarist niet mist! Bovendien kun je na de Guitar Convention gratis de concerten van Bridge Around Town bijwonen (zie de pagina hiernaast) of 's avonds naar het concert van The Aristocrats met Guthrie Govan in Muziekgebouw Eindhoven!

DE GITAAR- EN BASBEURS

Op de gitaarbeurs tijdens de Convention vind je zowel elektrische gitaren en bassen als akoestische gitaren en alles wat daarbij hoort zoals versterkers en effecten. Er valt bovendien een grote hoeveelheid boetiekgitaren te bekijken en uit te proberen. Van bouwers als Dejawu, Schwung, Unquendor en RH Guitars. Naast natuurlijk de bekende reguliere gitaarmerken!

Dit zijn de merken die tot nu toe bevestigd zijn, more to come: Aguilar / Ashdown / Beotronics / Blackstar / Cort / Crafter / Crazy Tube Circuits / Dejawu / Digitech /

Dunlop / Eko / Fender Audio / FGN / Focusrite / G&L / G7th / Get'm Get'm / Hagstrom / Hercules / Hiwatt / Hughes & Kettner / Iceberg Effects / J. Rockett / Kernom / Korg / Lâg / Laney / Lava / Levy's Leather / Martin / MXR / Ortega / Paul Belgrado / Peavey / Pedaltrain / RH Guitars / Schecter / Schwung / Souldier / Source Audio / Stagg / Sterling by Music Man / Tokai / Trace Elliot / Unquendor / Vox / Walrus Audio / Way Huge

Vedran Mircetic

© Eric van Nieuwland

DE MASTERCLASSES

Inmiddels zijn een aantal masterclasses al bevestigd.

- **Vedran Mircetic** (De Staat)
- **Yvette Terpstra** (Froukje)
- **Leendert Haaksma** (Anouk)
- **Matthias van Beek** (Rudeboy, Anneke van Giersbergen)
- **Remi Lauw** (SecretRendezvous)
- **Eran Har Even & Attie Bauw** (Subsix)
- **Marilonah Copra** (Arp Frique)

En in het panel 'De Indische Connectie': o.a. Dennis van Leeuwen (Kane). Ook is er de uitreiking van Guitarist Poll Awards 2026!

Workshop Sounds
Django Trienes

© Eric van Nieuwland

DE WORKSHOPS

Voor beginners tot gevorderden zijn er in verschillende onderwerpen workshops waaraan je mee kan doen:

- **Metal Gitaarorkest**, begeleid door **Javier Valdi & Ivar Useinov**
- **Effecten & Sound**, begeleid door **Django Trienes**
- **Blues Gitaarorkest**, begeleid door **Bram van den Brekel**
- **Het Bas Orkest**, begeleid door **Timothy Dunn**

Met het ticket voor de Guitar Convention kan je ook meedoen aan de workshops. Er is echter beperkt plaats dus je dient je wel tevoren in te schrijven via een formulier op Gitarist.nl.

Zaterdag 30 mei, Bridge Guitar Convention, Muziekgebouw Eindhoven.

Deuren open 11:00, eerste masterclasses en workshops vanaf 11:15, beurs open van 11:30-18:00.

Tickets € 17,50 (Studenten € 10,00; Kinderen € 10,-); actie tot 1 april: krijg 50% korting op je Guitar Convention ticket als je een ticket koopt voor een concert tijdens het Bridge Guitar Festival. Tickets kun je bestellen op bridgefestival.com

gitarist.nl/events
bridgefestival.com

Yvette Terpstra

© Eric van Nieuwland

BRIDGE
GUITAR FESTIVAL EINDHOVEN

Gitarist

DE BASSIST

GUITAR
MATRIX

Gitarist

Laat je horen!

Breng je stem uit voor de **Gitarist Poll Awards 2025**

Gitarist

Op [Gitarist.nl](https://gitarist.nl) hebben we een pollformulier geplaatst waar je in allerlei categorieën je keus kunt invullen.

Ga naar gitarist.nl/poll en stem
STEMMEN KAN TOT EN MET 1 MAART!
De uitslag vind je in het aprilnummer van Gitarist!

"Soms speel je op een gitaar omdat het er gewoon supercool uit ziet. Je kunt het uiterlijk geweldig vinden, maar het moet je ook inspireren als je erop speelt. Soms maakt het uiterlijk je helemaal niets uit, als het maar geweldig speelt. Sommige gitaren zijn gewoon voorbestemd."

"Als je echt de klank van je gitaar wilt horen – je Strat, Tele, Les Paul Junior met P90's – stel je je versterker in op een heel 'net niet oversturend', vrijwel zuiver geluid, zodat je de klank van je gitaar hoort. Voeg vervolgens een pedaal toe voor je 'meer'-geluid. Te veel mensen gebruiken te veel drive/distortion-pedalen en vragen zich af: 'Waar is mijn klank?'"

"Ik ken de regels van pedalboards niet, maar ik plaats reverb en delay meer richting versterker. Mijn gitaar gaat als eerste naar mijn 'altijd aan'-pedalen, zoals een compressor. Verder is het gewoon proberen. Soms merk je dat een fuzz beter na je flanger werkt en dat die flanger dan opeens als een beest klinkt!"

"Een tijdje terug stuurde mijn technicus een kleine Fender 1x10"-speakerkast en een Orange Terror Stamp: een versterker in pedaalvorm. De laatste maanden ging ik van studio naar studio, al mijn boetiekversterkers zaten in de bandvrachtwagen en ik gebruikte die Orange en Fender op iedere track van de Aerosmith/Yungblud EP, heel soms samen met een versterker die in een studio stond."

"Ik kijk constant in gitaarmagazines voor nieuwe spullen. Ik check alle pedalen en versterkers en ik sla dat op in 'het boek'. Mijn achterhoofd, haha! Ik sla nooit iets op in een computer, maar als ik een sound zoek voor een bepaald nummer, weet ik exact hoe en waar ik dat geluid of gevoel kan vinden."

"Mijn zwarte Gibson Junior double-cut komt denk ik uit '56 en dat is een van mijn grote favorieten. Ik had er ooit twee, mede door Johnny Thunders en Leslie West. Het zijn geweldige gitaren: één P90, volume, toon en ze schreeuwen!"

Joe Perry

Joe Perry blijft een van die grote gitaarhelden. Na een tweede jeugd door de enorme hit met Run DMC, gaat zijn Aerosmith nu een derde in door de samenwerking met de kersverse Grammy-winnaar Yungblud. Maar laten we het over gitaren hebben. tekst Andrew Daly

Gitarist Adverteerdersindex

DarkWorld	54
De Bassist.....	54
Dijkman Muziek	55
DSOPM	66
Fender.....	68
Gitaarschool Apeldoorn	55
Gitaarschool Nederland	54
Gitarist	25/64
Guitar Shop Delft.....	55
Homestead.....	55
Joh. De Heer	25
Kees Dee	55
Lefty Guitars	55
Lord Of The Strings.....	55
Music Store.....	02
Muziekmagazines	47/66
PRS	03
Q-Factory	55
SnarenShop	55
The Fellowship	55
The Fendershop.....	55
Voerman	67

DSOPM

DUTCH SCHOOL OF POPULAR MUSIC

De leukste en beste school voor creatief muziekonderwijs

MELD JE NU AAN VOOR

- VOOROPLEIDING TRAJECT
- SUMMERCAMP
- INSTRUMENTLESSEN
- BANDKLAS
- PRODUCTIE
- THEORIE
- SONGWRITING
- BANDCOACHING
- DJ DEVELOPMENT
- PERFORMANCE

en nog veel meer!

Locatie

Q-Factory
Atlantisplein 1
1093 NE Amsterdam

Contact

info@dsopm.nl
www.dsopm.nl
+31 (0)6 828 124 13

Aanmelden via: www.dsopm.nl/aanmelden

AMACK
creative learning concepts

VT20X Classic Blue

VT40X Classic Blue

TUBE SOUL. DIGITAL PRECISION. REBORN.

De versterker die 'hybride klank' definieerde is terug; nóg strakker, rijker en expressiever. De nieuwe VT-X Classic Blue heeft alles wat spelers waardeerden aan de originele Valvetronix-serie en tilt dit opnieuw naar een hoger niveau.

Dit is niet zomaar een update. Het is een volledig nieuw fundament onder de legendarische VT-klank, met een diepere buizenrespons, vloeiendere overgangen van clean naar crunch en - natuurlijk - de onmiskenbare VOX-attitude. Nu voorzien van een opvallende blauwe grille.

AMERICAN PROFESSIONAL CLASSIC

TESTED. TRUSTED. NIGHT AFTER NIGHT.

Pat McCrory of Turnstile plays the ALL-NEW AMERICAN PROFESSIONAL STRATOCASTER® HSS in Faded Sherwood Green Metallic

Fender®

The One. For All.